Table of Contents

ਕਵਰ
ਅੱਧਾ-ਸਿਰਲੇਖ
ਸੀਰੀਜ਼-ਟਾਈਟਲ
ਟਾਈਟਲ
ਕਾਪੀਰਾਈਟ
ਸਮਰਪਣ
ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ
ਅੰਕੜੇ
ਮੁਖਬੰਧ
1 ਕੀ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ
2. ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼
2.1 ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ
2.2 ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ?
3. ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਈਸਾਈ ਵਿਚਾਰ
3.1 ਪਲੈਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ
3.2 ਮੁੱਢਲੇ ਈਸਾਈ ਜਵਾਬ
3.3 ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿਕਾਸ
4. ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ?
4.1 ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ
4.2 ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਰਤਾਂਤ
4.3 ਮੇਰਾ ਥੀਸਿਸ
5. ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ
5.1 ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
5.2 ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਏਕ
5.3 ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ
6. ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ
6.1 ਆਗਸਟੀਨੀਅਨ ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ
6.2 ਸਮਕਾਲੀ ਸੋਧਾਂ
7. ਪਿਛਾਖੜੀ
2. ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
2. ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ
2.1 ਮੱਧਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਚਿੱਤਰ

2.2 ਕੋਪਰਨੀਕਨ ਚੁਣੌਤੀ
3. ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ
3.1 ਸਾਡੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ
3.2 ਸਮਾਜਿਕ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੜ੍ਹਾਂ
4. ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਆਤਮਾ
4.1 ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਿਧਾਂਤ
4.2 ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ
4.3 ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ
5. ਪਿਛਾਖੜੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ
3 ਕੀ ਮੇਰੇ ਨਿਊਰੋਨਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ? ਕਟੌਤੀਵਾਦ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
2. ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?
2.1 ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ
2.2 ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ
2.3 ਹੋਰ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ
3. ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਉਭਾਰ
3.1 ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸਥਿਰ ਪੈਟਰਨ
3.2 ਥਣਧਾਰੀ ਲਚਕਤਾ
4. ਮਨੁੱਖੀ ਸਵੈ-ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
4.1 ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ
4.2 ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ
4.3 ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ
4.4 ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ
5. ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ?
5.1 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲਝਣ
5.2 ਬਹਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ
6. ਪਿਛਾਖੜੀ
4. ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਲਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਕੀ ਹਨ? ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
2. ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁੱਦਾ
2.1 ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ 'ਤੇ
2.2 ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
3. ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ
3.1 ਨੈਤਿਕਤਾ ਬਨਾਮ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਪਰਉਪਕਾਰ
3.2 ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ
4. ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ
4.1 ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
4.2 ਆਧੁਨਿਕ ਚੁਣੌਤੀ

4.3 ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ
5. ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ
5.1 ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਭੇਦ
5.2 ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਚਾਰ
5.3 ਸਰੀਰਕ ਪਛਾਣ
5.4 ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ
6. ਸਿੱਟਾ
ਇੰਡੈਕਸ

ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ

ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ?

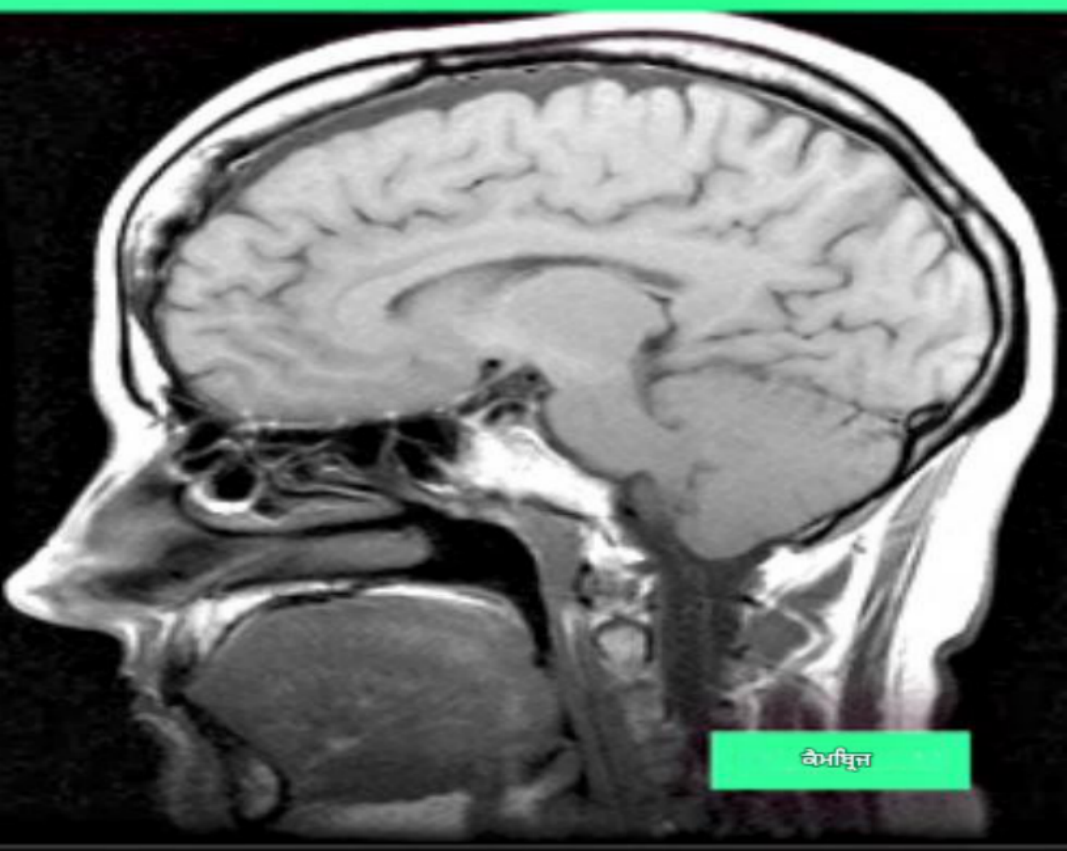

ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ Www.cambridge.org/9780521859448

Table of Contents

ਕਵਰ
ਅੱਧਾ-ਸਿਰਲੇਖ
ਸੀਰੀਜ਼-ਟਾਈਟਲ
ਟਾਈਟਲ
ਕਾਪੀਰਾਈਟ
ਸਮਰਪਣ
ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ
ਅੰਕੜੇ
ਮੁਖਬੰਧ
1 ਕੀ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ
2. ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼
2.1 ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ
2.2 ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ?
3. ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਈਸਾਈ ਵਿਚਾਰ
3.1 ਪਲੈਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ
3.2 ਮੁੱਢਲੇ ਈਸਾਈ ਜਵਾਬ
3.3 ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿਕਾਸ
4. ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ?
4.1 ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ
4.2 ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਰਤਾਂਤ
4.3 ਮੇਰਾ ਥੀਸਿਸ
5. ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ
5.1 ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
5.2 ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਏਕ
5.3 ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ
6. ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ
6.1 ਆਗਸਟੀਨੀਅਨ ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ
6.2 ਸਮਕਾਲੀ ਸੋਧਾਂ
7. ਪਿਛਾਖੜੀ
2. ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ

2. ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ
2.1 ਮੱਧਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਚਿੱਤਰ
2.2 ਕੋਪਰਨੀਕਨ ਚੁਣੌਤੀ
3. ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ
3.1 ਸਾਡੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ
3.2 ਸਮਾਜਿਕ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੜ੍ਹਾਂ
4. ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਆਤਮਾ
4.1 ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਿਧਾਂਤ
4.2 ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ
4.3 ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ
5. ਪਿਛਾਖੜੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ
3 ਕੀ ਮੇਰੇ ਨਿਊਰੋਨਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ? ਕਟੌਤੀਵਾਦ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
2. ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?
2.1 ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ
2.2 ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ
2.3 ਹੋਰ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ
3. ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਉਭਾਰ
3.1 ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸਥਿਰ ਪੈਟਰਨ
3.2 ਥਣਧਾਰੀ ਲਚਕਤਾ
4. ਮਨੁੱਖੀ ਸਵੈ-ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
4.1 ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ
4.2 ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ
4.3 ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ
4.4 ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ
5. ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ?
5.1 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲਝਣ
5.2 ਬਹਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ
6. ਪਿਛਾਖੜੀ
4. ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਲਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਕੀ ਹਨ? ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
2. ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁੱਦਾ
2.1 ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ 'ਤੇ

2.2 ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
3. ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ
3.1 ਨੈਤਿਕਤਾ ਬਨਾਮ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਪਰਉਪਕਾਰ
3.2 ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ
4. ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ
4.1 ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
4.2 ਆਧੁਨਿਕ ਚੁਣੌਤੀ
4.3 ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ
5. ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ
5.1 ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਭੇਦ
5.2 ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਚਾਰ
5.3 ਸਰੀਰਕ ਪਛਾਣ
5.4 ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ
6. ਸਿੱਟਾ
ਇੰਡੈਕਸ

ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ

ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ?

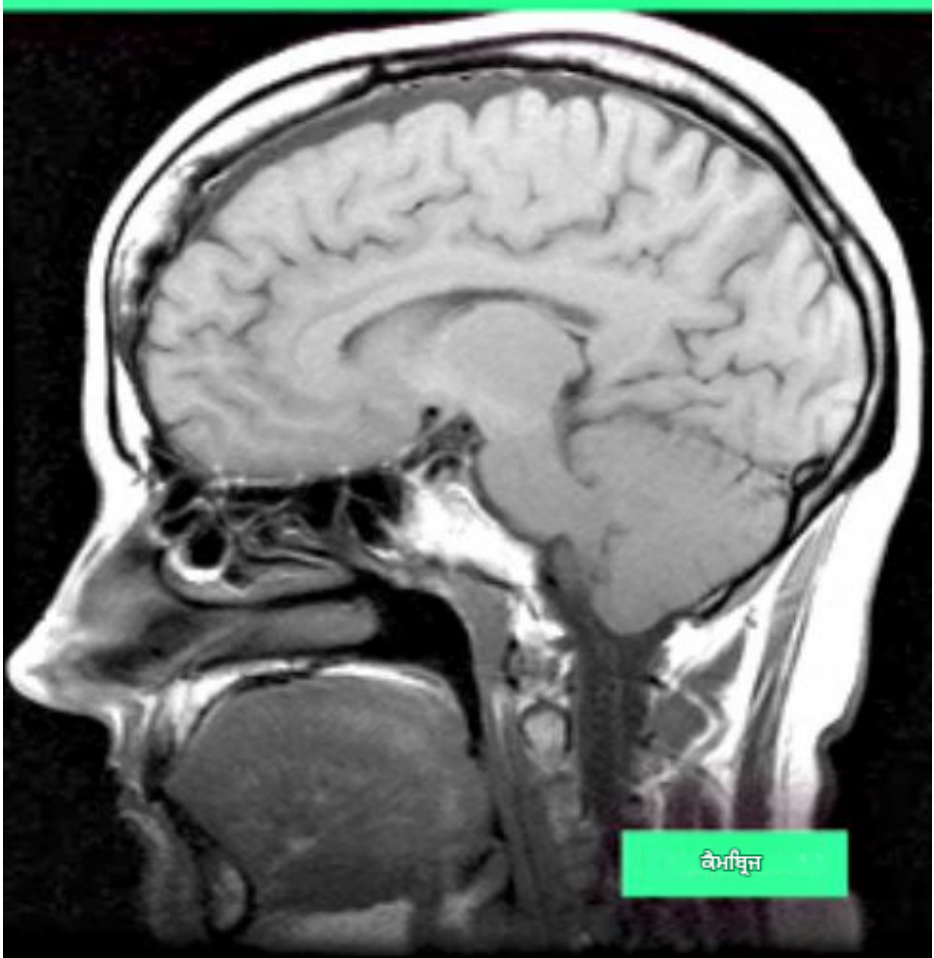

ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ

ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ Www.cambridge.org/9780521859448

CURRENT ISSUES IN THEOLOGY

NANCEY MURPHY

Bodies and Souls, or Spirited Bodies?

CAMBRIDGE

CAMBRIDGE www.cambridge.org/9780521859

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ?
ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵ ਹਾਂ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਤਿੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਮੁੱਦਾ। ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਜੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਰਗੀਆਂ ਉੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਸਾਡੀ ਤੰਤੂ-ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਟਿਲਤਾ ਤੋਂ ਉੱਭਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ, ਸਾਡੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਰਫੀ ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਨਾਨ ਸੀ ਈ ਵਾਈ ਮੁਰ ਪੀ ਐੱਚ ਵਾਈ ਫੁੱਲਰ ਥੀਓਲਾਜੀਕਲ ਸੈਮੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਮ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਬੁਲਾਰਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮਰਫੀ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਥੀਓਲਾਜੀ ਇਨ ਦ ਏਜ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਰੀਜ਼ਨਿੰਗ (1990) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ: ਪਰਮਾਤਮਾ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਆਤਮਾ (2002)।

ਕਰੂ ਰਿੰਟੀਸ ਯੂ ਈ ਸੇਂਟ ਥੇ ਓ ਲੋ ਜੀ ਵਾਈ

ਜਨਰਲ ਸੰਪਾਦਕ
ਇਆਨ ਟੋਰੈਂਸ
ਪੈਟ੍ਰਿਸਟਿਕਸ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮਾਸਟਰ, ਅਤੇ ਐਬਰਡੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਆਰਟਸ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਫੈਕਲਟੀ ਦੇ ਡੀਨ
ਸੰਪਾਦਕੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ
ਡੇਵਿਡ ਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਕੈਂਬਰਿਜ ਬ੍ਰਾਇਨ ਸਪਿੰਕਸ ਯੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਕੈਥਰੀਨ ਟੈਨਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਜੌਨ ਵੈਬਸਟਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਐਬਰਡੀਨ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਉੱਚ-ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਚਰਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਖਾਸ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ, ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਲੜੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ 'ਅਤਿ-ਆਧੁਨਿਕ' ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਵਾਲ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ, ਸਮਕਾਲੀ ਸੋਚ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੌਲਿਕ ਸੂਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਉਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਰ ਮੋਨੋਗ੍ਰਾਫ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਜਰਨਲ ਲੇਖ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਤੁਰੰਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਰਾਡਾਈਮ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਲੜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖ:
ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ: ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਸਕੈੱਚ ਜੌਨ ਵੈਬਸਟਰ ਦ ਜਸਟ ਵਾਰ ਰੀਵਿਜ਼ਿਟਡ ਓਲੀਵਰ ਓ'ਡੋਨੋਵਨ
ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ,
ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ?
ਐਨ ਏ ਐਨ ਸੀ ਈ ਵਾਈ ਐਮ ਯੂ ਆਰ ਪੀ ਐਚ ਵਾਈ

ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ
ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਮੈਲਬੌਰਨ, ਮੈਡ੍ਰਿਡ, ਕੇਪ ਟਾਊਨ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਸਾਓ ਪੌਲੋ
ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ
ਐਡਿਨਬਰਗ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਕੈਂਬਰਿਜ CB2 8RU, ਯੂਕੇ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ।
www.cambridge.org
ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ: www.cambridge.org/9780521859448
© ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ 2006
ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੂਹਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।
ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ 1906 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
ISBN-13 978-0-511-34841-9 ਈ-ਬੁੱਕ (EBL) ISBN-10 0-511-34841-X ਈ-ਬੁੱਕ (EBL)
ISBN-13 978-0-521-85944-8 ਹਾਰਡਬੈਕ ISBN-10 0-521-85944-1 ਹਾਰਡਬੈਕ
ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਤੀਜੀ-ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਲਈ ਯੂਆਰਐਲ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਹੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਹੇਗੀ।

ਮੇਰੇ ਪਤੀ, ਸ਼ੈਲ ਰੋਸੇਲ ਨੂੰ
ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ

ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ

ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੰਨਾ viii
ਮੁਖਬੰਧ ix
1 ਕੀ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 1
2 ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ,
ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ 39
3 ਕੀ ਮੇਰੇ ਨਿਊਰੋਨਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ? ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਜ਼ਮ, ਨੈਤਿਕਤਾ,
ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ 71
4 ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਲਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਕੀ ਹਨ?
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ
ਪਛਾਣ 111
ਇੰਡੈਕਸ 149

ਸੱਤਵਾਂ

ਅੰਕੜੇ
3.1. ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਚਿੱਤਰ
ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ, ਟੀਚਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। 86
3.2. ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਚਿੱਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। 89
3.3. ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਚਿੱਤਰ ਜਿਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ। 101
ਅੱਠਵਾਂ

ਮੁਖਬੰਧ

ਇਹ ਸਾਡੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ
ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੂਲ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ
ਜੀਵ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਪਹਿਲਾ ਤੱਥ। ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਅਮਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਕੈਲ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਹਾਂ? ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ
ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦਿਓ:
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਵਿਗਿਆਨ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੋਧਾਤਮਕ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨ),
ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ।
ਮੇਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਥੀਸਿਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਹਾਂ - ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵਾਧੂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੱਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਆਤਮਾ।
ਪਰ, ਦੂਜਾ, ਇਸ "ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ" ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਹਾਂ

ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਨੈਤਿਕ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ। ਅਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵ ਹਾਂ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ
ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦਾ, ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਾਹ ਦੁਆਰਾ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ ਆਤਮਾ; ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵਾਲੇ ਸਰੀਰ ਹਾਂ।
ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਲਗਭਗ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਰੇਖਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਢੰਗ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਲੈਕਚਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਦੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਜਿੰਨਾ ਦੂਰ। ਇਹ ਅੱਧੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰੋਲਡ ਸਟੋਨਰ ਕਲਾਰਕ ਲੈਕਚਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅੱਧਾ ਵਧ ਗਿਆ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਥਾਊਜ਼ੈਂਡ ਓਕਸ ਵਿੱਚ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਲੂਥਰਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ।
ਜਨਰਲ ਥੀਓਲਾਜੀਕਲ ਵਿਖੇ ਤਿੰਨ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਾ
ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਮੀਨਰੀ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਇਆ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਚਾਰ-ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ
ਐਬਰਡੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਥੀਓਲੋਜੀ ਲੈਕਚਰ। ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੈ ਫੇਸੀ
ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮਿਟੀਜ਼ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਆਨੰਦ ਆਇਆ ਹੈ।
ਡੀਚੈਂਪਲੇਨ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਰੌਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਜੀਟੀਐਸ ਵਿਖੇ
ਮ੍ਰਿਤਕ। ਇਆਨ ਟੋਰੈਂਸ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ
ਐਸਜੇਟੀ ਲੈਕਚਰ; ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮੋਰਾਗ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗੈਸਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਿਖਾਏ, ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਡਾਇਨਿੰਗ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ!
ਫੁੱਲਰ ਸੈਮੀਨਰੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਹਨ-
ਮੈਂ ਫੁੱਲਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵਾਰਨ ਬ੍ਰਾਊਨ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਛੋਹੇ ਗਏ ਮੁੱਦੇ।
ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ਰ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਜ਼ਮ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੋ।
ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਲਿਖੇ ਟੁਕੜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ
ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਕਈ ਪੰਨੇ ਇਨ ਸਰਚ ਆਫ਼ ਦ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਸੋਲ, ਜੋਏਲ ਬੀ. ਗ੍ਰੀਨ ਅਤੇ ਸਟੂਅਰਟ ਐਲ. ਪਾਮਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ, ਕਾਪੀਰਾਈਟ 2005

ਦੁਆਰਾ
ਜੋਏਲ ਬੀ. ਗ੍ਰੀਨ ਅਤੇ ਸਟੂਅਰਟ ਐਲ. ਪਾਮਰ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ
ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, ਪੀ. ਓ. ਬਾਕਸ 1400, ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੋਵ, ਆਈ.ਐਲ. 60515,
www.ivpress.com ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵਟਵਰ ਹੈਪਨਡ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
"ਰੂਹ ਨੂੰ?" ਵਾਰਨ ਐਸ. ਬ੍ਰਾਊਨ, ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ, ਅਤੇ
ਐੱਚ. ਨਿਊਟਨ ਮੈਲੋਨੀ, ਕਾਪੀਰਾਈਟ 1998, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ
ਔਗਸਬਰਗ-ਫੋਰਟਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ, ਪੀ. ਓ. ਬਾਕਸ 1209, ਮਿਨੀਆਪੋਲਿਸ, ਐਮਐਨ 55440।
ਐਕਸ
1 ਕੀ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ
ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ: ਅਸੀਂ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਏ
ਮਨੁੱਖ, ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ
ਤੱਥ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ
ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ: ਕੀ
ਸਾਡੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਭਰੂਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ? ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸਹਿਮਤੀ
ਸਾਡੀਆਂ ਬਹਿਸਾਂ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ:
ਜਦੋਂ ਡੌਲੀ ਭੇਡ ਦਾ ਕਲੋਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੀਡੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਫੋਨ ਆਏ।
ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਲੋਨਿੰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਉਸਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ
ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਡਰ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ
ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ?" "ਖੈਰ, ਕੁਝ।" "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ
ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕਲੋਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕਲੋਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਆਤਮਾ? ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਗਲਪ ਦੇ ਜ਼ੋਂਬੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ?" "ਹਾਂ, ਕੁਝ-
"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ।" "ਖੈਰ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਾਂ!
ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਘੱਟ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ
ਦੂਜੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਪੋਲਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਲਾਸਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੈਕਚਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵਿਕਲਪ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ "ਭਾਗ", ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
"ਭੌਤਿਕਵਾਦ" ਅਤੇ "ਭੌਤਿਕਵਾਦ" ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਬਦਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ-
ਸੋਫੀ ਪਰ "ਭੌਤਿਕਵਾਦ" ਹੁਣ ਵਧੇਰੇ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ
ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਭੌਤਿਕਵਾਦ" ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਤਰ-
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, "ਭੌਤਿਕਵਾਦ" ਈਸਾਈਆਂ ਲਈ ਉਹ ਦੁਖਦਾਈ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਦਵੈਤਵਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਇਹ
ਦਿਨ, ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ-ਮਨ ਦਵੈਤਵਾਦ। "ਮਨ" ਅਤੇ "ਆਤਮਾ" ਸ਼ਬਦ ਕਦੇ (ਲਗਭਗ) ਬਦਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ "ਆਤਮਾ"
ਧਾਰਮਿਕ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਮਨ" ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।
ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਇਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਈਕੋਟੋਮਿਜ਼ਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
1 5 23 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ : (NRSV): "ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੁਦ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ
ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ-
ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਘੱਟ।" ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਾਈਕੋਟੋਮਿਸਟ ਮੰਨਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ: ਸਰੀਰ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ।
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਮੁੱਖ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੀ ਅਦਵੈਤਵਾਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ
ਤੱਤ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਸੀ
ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ। ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਥੀਸਿਸ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ
ਅਸਲੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਚਿੰਤਕ
ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਅਦਵੈਤਵਾਦ ਕਹਾਂਗਾ।
ਇਹ ਕੁਇਜ਼ ਹੈ:

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ?
1. ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ "ਭਾਗ" ਤੋਂ ਬਣੇ ਹਨ: ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ (ਸਾਥੀ-
ਰਿਆਲਿਜ਼ਮ/ਭੌਤਿਕਵਾਦ)।
2. ਮਨੁੱਖ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ:
2a. ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਤਮਾ।
2ਅ. ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨ (ਦਵੈਤਵਾਦ)।
2

3. ਮਨੁੱਖ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ: ਸਰੀਰ, ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ।
(ਟ੍ਰਾਈਕੋਟੋਮਿਜ਼ਮ)।
4. ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ "ਭਾਗ" ਤੋਂ ਬਣੇ ਹਨ: ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ/ਮਾਨਸਿਕ ਉਪ-
ਰੁਖ਼ (ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ)।
5. ਕਿਸਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ?
ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: ਮੇਰੇ ਈਵੈਂਜਲੀਕਲ ਵਿੱਚੋਂ
ਫੁੱਲਰ ਥੀਓਲਾਜੀਕਲ ਸੈਮੀਨਰੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਦੇ ਨਾਲ
ਦਰਸ਼ਕ, ਦਵੈਤਵਾਦ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਕੋਟੋਮਿਜ਼ਮ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ
ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ
ਮੈਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਪਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ
ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਇੱਥੇ ਹਨ
ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਾਂਗਾ-
ਇਸ ਖੰਡ ਵਿੱਚੋਂ। ਜੇ ਮੈਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਗੇ
ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਈਸਾਈ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ
ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।1 ਈਸਾਈ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਵੈਤਵਾਦ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ
ਮੈਂ ਮਦਰੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਪਰ
ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਧੇਰੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ-
ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰ ਦਵੈਤਵਾਦ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ।
ਆਈਟਮ 5, "ਕੌਣ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਇੱਕ ਟੀਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਕਵਿਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ।
ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ "ਆਤਮਾ" ਜਾਂ "ਆਤਮਾ" ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ਜਾਂ
"ਭੌਤਿਕ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਗਭਗ ਇੰਨੇ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਜਵਾਬ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ ਹਨ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਲੀਆ ਕਿਤਾਬ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾਅਵਾ ਪੜ੍ਹਿਆ-
ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ 130 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ
1 ਇਹ ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ. ਹਾਰਟ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ 'ਤੇ "ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਦਵੈਤਵਾਦ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
15 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਵੈਸਟਮੌਂਟ ਕਾਲਜ, ਸੈਂਟਾ ਬਾਰਬਰਾ, ਸੀਏ ਵਿਖੇ ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸਿੰਪੋਜ਼ੀਅਮ।
2002.

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ।2 ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ?
ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ? ਇਸਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਖਿਆ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ - ਵਿਗਿਆਨ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-
ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ - ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ, ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਉਹ ਹੈ
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਇਸਨੂੰ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈਆਂ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ
ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ।
ਇਸ ਖੰਡ ਲਈ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ
ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮੁੱਦੇ, ਪਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ
ਗੁੰਝਲਦਾਰ: ਈਸਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਦਲਾਅ ਆਏ ਹਨ
ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ
ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ
ਸਾਲ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ
ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਲੀਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗਾ
ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਵਾਦ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਖੁਰਾਕ ਨਾਲ ਲੈਸ
ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜੋ
ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵੱਲ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ
ਵਿਵਸਥਿਤ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ
ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗਠਨ ਲਈ ਸੁਧਾਰ।

ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਾਂਗਾ।
ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ:
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਡਾਰਵਿਨੀਅਨ
ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬੋਧਾਤਮਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ। ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਸੀ
ਲਈ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਦਵੈਤਵਾਦੀ: ਮਨ-ਸਰੀਰ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ
2 ਐਨ. ਐਚ. ਗ੍ਰੇਗਰਸਨ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀ., ਦ ਹਿਊਮਨ ਪਰਸਨ ਇਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਹਮ ਮੈਕਫਾਰਲੇਨ
ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ
ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ (ਐਡਿਨਬਰਗ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ, 2000), ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ
ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 14 ਵਿੱਚ,
ਨੰ. 1 (ਅਪ੍ਰੈਲ 2002): 94–5।
4

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ
ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ ਜਦੋਂ ਕਿ (ਦੂਜੇ) ਜਾਨਵਰਾਂ ਕੋਲ ਹਨ
ਨਹੀਂ। ਸਮਕਾਲੀ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਹੈ: ਸਾਰੇ
ਉਹ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਮਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਹੁਣ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ
(ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ) ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕਾਰਜ ਹੋਣ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਾਂਗਾ
ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਖਾਤੇ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹਨ
ਜੇਕਰ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ। ਆਪਣੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਾਂਗਾ
ਇਹਨਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੋਟੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝੋ
ਹੱਲ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਕੇਤਕ।
ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੁੱਦਾ ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਊਰੋਸਾਈ-
ਕੋਲੋਜਿਸਟ ਡੋਨਾਲਡ ਮੈਕੇ ਨੇ "ਕੁਝ ਨਹੀਂ-ਮੱਖਣ" ਕਿਹਾ। ਜ਼ਰੂਰੀ
ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸਿਰਫ਼
ਕੀ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਧਿਆਇ 3 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਕੈਚ ਕਰੋ
ਸਾਡੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤੰਤੂ ਉਪਕਰਣ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ

ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ।
ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕਈ ਹੋਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਇੱਕ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।
ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ
ਸਬੂਤ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ
ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ)।
ਬਾਕੀ ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਘਟਾਓਵਾਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘਾਓਵਾਦੀ ਸੰਸਕਰਣ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ
ਸਾਡਾ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸ ਵਿੱਚ
ਕੀ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਝੂਠ ਹੈ? ਮੈਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ
ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਨਿਊਰਲ ਸਿਸਟਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ
ਰਿਸ਼ਤਾ ਦੋ-ਪਾਸੜ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਹੈ?
ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ? ਹੋਰ ਵੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਸਰੀਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ: ਚੇਤਨਾ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ,
ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ, ਅੰਤਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਬੰਧ, ਅਤੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੇ
ਰੱਬ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ।

2. ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਈ
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਇਸ ਅੰਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ
ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ

ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚਰਚ ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਂ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ, ਮੈਂ ਸੈਕੰਡਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ
ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਸੀ
ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੱਭਣ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ
ਮੁੱਢਲੇ ਈਸਾਈ ਵਿਚਾਰ।
ਮੇਰਾ ਅਗਲਾ ਸਹਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ
ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ। ਮੈਂ "ਸਰੀਰ", "ਆਤਮਾ", "ਆਤਮਾ" ਵਰਗੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ।
"ਅਮਰਤਾ," ਅਤੇ "ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ।" ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਿਆ-
ing: ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿੰਨ ਸਨ
ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤ ਤੱਕ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਨ
ਉਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮੰਨੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸੂਚਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਨ
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ
ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਪੁਰਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਰਲੀਕਰਨ ਅਤੇ
ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲੀਆ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਅੰਤਰ ਹਨ
ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਚਕਾਰ
ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ। ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਾ ਪਵੇਗਾ
ਕਿਤਾਬ, ਪਰ ਖੰਡਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲੀਕਰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ-

ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ? ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਜਾਏ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਾਲੀਆ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ
ਆਏ ਕੁਝ ਮੋੜਾਂ ਅਤੇ ਮੋੜਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ।
ਈਸਾਈ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹੀ ਨੁਕਤੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਬਣੋ। ਪਹਿਲਾ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਫੈਲਿਆ
ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਮੈਡੀਟੇਰੀਅਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸੰਦਰਭ
ਸੰਸਾਰ। ਦੂਜਾ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੌਰਾਨ ਸੀ
ਮੱਧ ਯੁੱਗ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ ਆਇਆ।
ਤੀਜਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਅਤੇ
ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਚਰਚ ਇਤਿਹਾਸ। ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਚਰਚ ਇਤਿਹਾਸ
ਆਧੁਨਿਕ ਚਿੰਤਕਾਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ-
ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ
ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਚਰਚ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਬਾਰੇ।
2 1. ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ
ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਖੁਦ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਰਹੇ ਹਨ-
ਡਿਕਟਰੀ ਰੁਝਾਨ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ-
ਸਾਡੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ। ਇੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਦਵੈਤਵਾਦ: ਸਰੀਰ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਦੂਜਾ ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ
ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ
ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਨਰ-ਉਥਿਤ ਜਾਂ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਰੀਰ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਵਿਦਵਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਮਰਤਾ ਬਨਾਮ ਪੁਨਰ-
ਉਥਾਨ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਅਠਾਰਵੀਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ
ਆਮ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਮਹਾਨ ਚਮਤਕਾਰ।
ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਉਮੀਦ ਦਾ ਆਧਾਰ। ਦਰਸ਼ਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ
ਇੱਥੇ ਵੀ। ਇਮੈਨੁਅਲ ਕਾਂਤ (1724–1804) ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ-
ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ। ਉਸਨੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਲਈ
ਇੱਕ "ਅਲੌਕਿਕ" ਦਲੀਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ,
ਜਿਸਨੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ
ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ" ਈਸਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ।
ਅਡੌਲਫ਼ ਵਾਨ ਹਾਰਨੈਕ ਦੇ ਕਰਨਲ ਦੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਸੰਖੇਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ
ਈਸਾਈ ਸਿਧਾਂਤ: ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪਿਤਾਪਣ, ਭਾਈਚਾਰਾ
ਮਨੁੱਖ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ।3
ਇਸ ਦੌਰਾਨ - ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰੁਝਾਨ ਹੈ - ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ
ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ-
ਇੱਥੇ ਐੱਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ ਰੌਬਿਨਸਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸੀ
ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਸਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਡੌਕਟਰੀਨ ਆਫ਼ ਮੈਨ, ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ
4 ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿੰਨ ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅੱਠ ਛਪਾਈ। ਰੌਬਿਨਸਨ 1911 1952
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਐਨੀਮੇਟਡ ਦਾ ਹੈ
ਸਰੀਰ, (ਯੂਨਾਨੀ ਵਾਂਗ) ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ
ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਵੰਦਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਏਕਤਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦਾ ਹੋਇਆ ਵੀ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਰੱਕੀ ਹੈ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ (ਭਾਵੇਂ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਹੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ
(pneuma) ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ
ਸਕਦੀ ਹੈ
ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ

3 ਐਡੋਲਫ ਵਾਨ ਹਾਰਨੈਕ, ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦਾ ਸਾਰ (); 1900 ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਈਸਾਈਅਤ? (1901)।

4 ਐੱਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ ਰੌਬਿਨਸਨ, ਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਡੌਕਟਰੀਨ ਆਫ਼ ਮੈਨ (ਐਡਿਨਬਰਗ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ,)।

1911
ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੌਬਿਨਸਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੇ ਦਵੈਤਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਮਾਰਿਆ,
ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰੌਬਿਨਸਨ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ।

ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਂਦ ਪਰਮਾਤਮਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ
ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾਤ ਨਾਲੋਂ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ
ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਕਿ ਦਵੈਤਵਾਦ ਮੂਲ ਇਬਰਾਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਉਹ ਇੱਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਵੈਤਵਾਦ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਾਢ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।
ਰੌਬਿਨਸਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੋਚ
ਲਿਖਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ। ਦ ਨਿਊ ਸ਼ੈਫ-ਹਰਜ਼ੋਗ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਨੌਲੇਜ (1910)
ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ
ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦਵੰਦਵਾਦੀ ਹੈ।5 ਆਮ ਸਮਝ ਇਹ ਸੀ
ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ
ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਰੀਰ ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਾਮ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ
ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮਾਤਮਾ।
ਫਿਰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਏ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਬਾਈਬਲ (1902) ਵਿੱਚ, ਦੋ
ਤਿੱਖੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।6 "ਆਤਮਾ" ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਤਮਾ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨੇਫੇਸ਼ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ
ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ (4:608)। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ" ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ
ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕੱਪੜਾ" (4:236)। ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ
ਇਸ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦਵੈਤਵਾਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ।
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਸੰਗਤ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਰੀ ਰਹੀ,
ਜਦੋਂ ਕਈ ਨਵੇਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ
ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵ-ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਉਭਾਰ ਸੀ। ਕਾਰਲ ਬਾਰਥ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਇਬਰਾਨੀ ਅਤੇ
ਹੇਲੇਨਿਸਟਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਬਾਰਥ

5 ਸੈਮੂਅਲ ਮੈਕਾਲੀ ਜੈਕਸਨ, ਐਡ. (ਨਿਊਯਾਰਕ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਫੰਕ ਅਤੇ ਵੈਗਨਲਜ਼)
ਕੰਪਨੀ, 1910)।
6 ਜੇਮਜ਼ ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼, ਐਡ. (ਐਡਿਨਬਰਗ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ,). 1902

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਈਸਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀਤਾ ਲਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ-
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਹਿਰ
ਪੁਰਾਣੇ, ਇਬਰਾਨੀ ਅੰਡਰ- ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ।
ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਯੋਗਦਾਨ ਰੂਡੋਲਫ ਬੋਲਟਮੈਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਸੋਮਾ ("ਸਰੀਰ") ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ-
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਬਣਾਓ। 7 ਆਸਕਰ ਕੁਲਮੈਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ
1955
ਉਹ ਭਾਸ਼ਣ ਜੋ "ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਜਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ: ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਗਵਾਹ" ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਥੇ
ਕੁਲਮੈਨ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਇਆ
ਮੌਤ, ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਦੀ
ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਵੱਈਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚ ਜਾਵੇਗੀ
ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ।8
2 2. ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ?
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ-
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਦਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਿਸਥਾਪਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਇਸਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ
ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸੀ।
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ, ਅਕਸਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਯੋਗ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ
"ਹਿੱਸੇ।" ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪਰ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ, ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ।
ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਵਿੱਚ
ਧਰਮ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ (1909 ਅਤੇ 1921 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ) ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ
"ਆਤਮਾ" ਬਾਰੇ ਲੰਮਾ ਲੇਖ ਅਤੇ "ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ" ਲਈ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ।9 ਵਿੱਚ
ਐਂਕਰ ਬਾਈਬਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (1992 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ) ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।
"ਆਤਮਾ" ਲਈ ਪਰ "ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ" 'ਤੇ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸੈੱਟ! 10

7 ਰੁਡੋਲਫ ਬੋਲਟਮੈਨ, ਥੀਓਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਭਾਗ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਕ੍ਰਿਬਨਰ,)। 1
1951

8 ਆਸਕਰ ਕੁਲਮੈਨ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਜਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ? (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ, 1958)।

9 ਜੇਮਜ਼ ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼, ਐਡ. (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਚਾਰਲਸ ਸਕ੍ਰਿਬਨਰ'ਜ਼ ਸੰਨਜ਼, -). 1909 21

10 ਡੇਵਿਡ ਨੋਏਲ ਫ੍ਰੀਡਮੈਨ, ਐਡ. (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ,). 1992

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਤਾਂ ਕੀ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਦਵਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਹੈ? ਉਪਰੋਕਤ ਤਸਵੀਰ
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤਿੰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲੀਕਰਨ ਹੈ
ਕਾਰਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ।
ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਖਾਤਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਢਿੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਕਹੋ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਝਾਨ
ਰੂੜੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਖਾਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।
ਦੂਜੀ ਪੇਚੀਦਗੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਸਹਿਮਤੀ
(ਅਧਿਕਾਰਤ) ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਅੰਤਰ
ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਚਿੰਤਕ। ਮੈਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਕਹਾਂਗਾ।
ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਲੇਨਿਸਟਿਕ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ
ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸੋਚ ਓਨੀ ਤਿੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ
ਯੂਨਾਨੀ ਚਿੰਤਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਵੈਤਵਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ
ਈਸਾ ਤੋਂ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਲਪ।11 ਤਾਂ ਆਓ
ਅਸੀਂ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ। 12

3. ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਈਸਾਈ ਵਿਚਾਰ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਆਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਰਟੇਸੀਅਨ ਦਵੈਤਵਾਦ ਵਰਗਾ ਕੁਝ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ-
ਸਰਲੀਕਰਨ, ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-
ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਕਜੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਨ।

11 ਜੋਏਲ ਬੀ. ਗ੍ਰੀਨ, "ਸਰੀਰ - ਯਾਨੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ" ਦੇਖੋ: ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁੜ-ਪੜਤਾਲ ਵਾਰਨ ਐਸ. ਬ੍ਰਾਊਨ, ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, ਅਤੇ ਐਚ. ਨਿਊਟਨ ਮੈਲੋਨੀ ਵਿੱਚ, "ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ", ਐਡੀਸ਼ਨ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪੋਰਟਰੇਟ ਨੇਚਰ (ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ: ਫੋਰਟ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1998), 149–73; ਅਤੇ ਨੀਲ ਗਿਲਮੈਨ, ਦ ਡੈਥ ਆਫ਼ ਮੌਤ: ਯਹੂਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਅਮਰਤਾ (ਵੁੱਡਸਟਾਕ, ਵੀਟੀ: ਯਹੂਦੀ ਲਾਈਟਸ)

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, 1997)।
12 ਇਹ ਭਾਗ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਭਾਗ ਮੇਰੇ "ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ" ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ:
ਇਤਿਹਾਸਕ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁੱਦੇ, " ਬ੍ਰਾਊਨ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ
ਆਤਮਾ?, 1-29।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਦੂਜਾ, ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ
ਸਰੋਤ; ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸਟੀਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ
ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ- ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਸਮੱਗਰੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ-
ਸੋਫੀ ਖੁਦ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੂਨਾਨੀ ਚਿੰਤਕਾਂ ਲਈ,
ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਦਾਰਥਵਾਦ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ-
ਸੋਫੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਭੌਤਿਕ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਰਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਟੋਇਕ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ
ਇੱਕ ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਲੋਗੋ ਦਾ ਪਹਿਲੂ, ਪਰ ਐਪੀਕਿਊਰੀਅਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਮਾਣੂਵਾਦੀ-ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ।
3 1. ਪਲੈਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ
ਦੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪਲੈਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੈਟੋ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਲੈਟੋ (427?–348 ਈਸਾ ਪੂਰਵ) ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ
ਅਮਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਪੱਖੀ ਹੈ।
ਅਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਸ਼ਹਿਰ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ।
ਆਤਮਾ ਦਾ ਭੁੱਖਾ ਜਾਂ ਭਾਵੁਕ ਤੱਤ ਇਸਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ
ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲਾ ਵਰਗ, ਖਪਤਕਾਰ। ਤਰਕ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਤੱਤ ਹੈ,
ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਵਰਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ
ਸਿਪਾਹੀ-ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ। ਇਸ ਤੱਤ ਦਾ ਨਾਮ,
ਥੂਮੋਸ, ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਆਤਮਾ" ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਤਾਲਮੇਲ
ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਪਲੈਟੋ ਦਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਸਦੇ "ਦੂਜੇ ਸੰਸਾਰੀ" ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ।

ਹਕੀਕਤ ਦਾ। ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ
ਰੂਪ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ - ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਹੋਂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨ
ਸਦੀਵੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗ
ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸਾ

ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਆਪਣੀ ਪਰਿਪੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਲੈਟੋ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਰਸਤੂ (384-22 ਈਸਾ ਪੂਰਵ)
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਸੋਚਿਆ -
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਗੁਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਪੌਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਖੈਰ - ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰੂਹਾਂ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਧਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਿੱਲਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ। ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੜੀਵਾਰ
ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ
ਭਰਮਾਇਆ-
ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਜੇ ਅੱਖ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ
ਪੂਰਾ ਜਾਨਵਰ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਇਸਦੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਸਰੀਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ, ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਦਵੈਤਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ (nous)
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਨਿੱਜੀ ਅਮਰਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ nous ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਕਲਟੀ ਹੈ।
ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੀ ਹੈ
ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਆਮ "ਹਾਈਲੋਮੋਰਫਿਕ" ਧਾਰਨਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੂਪ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ
ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
("ਰੂਪ") ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹਨ
ਹਸਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲੈਟੋ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਇਹ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ। ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ
ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ।
3 2. ਮੁਢਲੇ ਮਸੀਹੀ ਜਵਾਬ
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਹੇਲੇਨਿਸਟਿਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ
ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਗਿਆ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਈਸਾਈ ਚਿੰਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨ ਬਿਰਤਾਂਤ। ਟਰਟੂਲੀਅਨ
(160-220) ਨੇ ਸਟੋਇਕਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਹੈ
ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਔਰਿਜੇਨ (185-254) ਨੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ
ਪਲੈਟੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਹੈ, ਪੂਰਵ-
ਸਰੀਰ ਦੀ ਹੋਂਦ। ਜੇਰੋਮ (ਲਗਭਗ 347-420) ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮਾ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਔਗਸਟੀਨ (354-430) ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹਨਾਂ
ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਧਿਆਪਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ। ਆਗਸਟੀਨ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਹੈ
ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ: ਮਨੁੱਖ ਅਮਰ ਹੈ (ਸਦੀਵੀ ਨਹੀਂ)
ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਸਰੀਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ)। ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਪੱਖੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਲੜੀਵਾਰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਹਿੱਸੇ" ਥੋੜੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ-
ਪਲੈਟੋ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਸਾਡੀ ਆਧੁਨਿਕ ਧਾਰਨਾ
ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਆਗਸਟਿਨੀਅਨ ਕਾਢ ਹੈ ਅਤੇ ਆਗਸਟਿਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ-
ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਉੱਤਮ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਨ।
ਆਗਸਤੀਨ ਨਿਓਪਲੈਟੋਨਿਸਟਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ
ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਲੈਟੋਨਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ-
ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਆਗਸਟੀਨ ਨੇ ਆਤਮਾ
'ਤੇ ਇਸ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲੇਖਕ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਹੈ
(ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਹੇਠਲੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ) ਉਹ ਇੱਕ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
3 3. ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿਕਾਸ
ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਗਸਟੀਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ "ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ" ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਮੱਧਯੁਗੀ ਦੇ ਮਹਾਨਤਮ ਥਾਮਸ ਐਕੁਇਨਾਸ ਨੂੰ

ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣਕਾਰ। ਥਾਮਸ (1225-74) ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਿਸਟੋਟਲੀਅਨ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਔਗਸਟੀਨ ਦੇ ਪਲੈਟੋਨਿਜ਼ਮ ਵੱਲ। ਥਾਮਸ ਨੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਹਾਈਲੋਮੋਰਫਿਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਥੀਸਿਸ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ
ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ।

14

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਥਾਮਸ ਕੋਲ ਲੜੀਵਾਰ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ
ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ" ਸ਼ਕਤੀਆਂ
ਆਤਮਾ, ਪੌਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ, ਦੀਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ
ਪੋਸ਼ਣ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ। ਅੱਗੇ ਉੱਚੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹਨ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਸੁਣਨ, ਗੰਧ, ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਛੂਹ। ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ
"ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੰਦਰੀਆਂ," ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ
ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ, ਦੋਸਤਾਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-
ਦੋਸਤਾਨਾ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਪੱਧਰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਲਈ - ਕਿ
ਹੈ, ਸਮਝਦਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ - ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਲਈ
ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ: ਪਿਆਰ, ਇੱਛਾ, ਖੁਸ਼ੀ, ਨਫ਼ਰਤ, ਘ੍ਰਿਣਾ, ਦੁੱਖ, ਡਰ, ਹਿੰਮਤ,
ਉਮੀਦ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ।
ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹਨ: ਪੈਸਿਵ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ।
ਬੁੱਧੀ, ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ। ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਭੁੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੰਤਮ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ, ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਖਿੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਹੈ
ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗਿਆਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ
ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਥਾਮਸ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੋਧਾਤਮਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ
ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਥਾਮਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੰ-
ਅੱਜ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ
ਕੈਥੋਲਿਕ ਵਿਚਾਰ।
ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ।
ਸੁਧਾਰ, ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ, ਸਿਵਾਏ
"ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਥਿਤੀ", ਯਾਨੀ ਕਿ, ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਲਈ
ਕੀ ਆਤਮਾ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੈ?
ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਅਤੇ
ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ। ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਜੇਕਰ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਣਿਆ? ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰਕ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਰੈਡੀਕਲ ਵਿੰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਤਮਾ "ਸੌਂਦੀ ਹੈ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ "ਨੀਂਦ" ਇੱਕ ਸੁਹਜ ਹੈ
ਮੌਤ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ -
ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ, ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ,
ਸੁੱਤੇ ਪਏ। ਕੁਝ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਲਿਸ਼ ਐਨਾਬੈਪਟਿਸਟ ਸਾਈਮਨ ਬੁਡਨੀ, ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ
ਵਧੇਰੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ
ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ
ਆਤਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ।13
ਜੌਨ ਕੈਲਵਿਨ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।
ਸਾਈਕੋਪੈਨੀਚੀਆ (1545) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਚੌਕਸ ਜਾਂ
ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ "ਜਾਗਣਾ", ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ-
ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਕੈਲਵਿਨ ਦੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧ ਵਾਲੇ ਪੁਜੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ।14
ਚੇਤੰਨ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਕੈਲਵਿਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ। ਇਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
1513 ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੀਂ ਲੈਟਰਨ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਥਿਤੀ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕੁਝ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਈਸਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ ਲਈ, ਦੋਵੇਂ
ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।
4. ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ?
ਮੈਂ ਭਾਗ 2 ਨੂੰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ-
ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਮਕਾਲੀ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਉਹ ਦਵੈਤਵਾਦ ਈਸਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ
ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ
ਹੇਲੇਨਿਸਟਿਕ ਫ਼ਲਸਫ਼ਾ, ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਨ।
13 ਜੌਨ ਹੰਸਟਨ ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਦ ਰੈਡੀਕਲ ਰਿਫਾਰਮੇਸ਼ਨ (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ,

1962 23), ਅਧਿਆਇ।
14 ਇਬਿਡ., .
581
16

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਕ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਦਰੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ
ਜਿੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ (ਮੇਰੇ ਲਈ) ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ
ਪੁਰਾਣੇ ਇਬਰਾਨੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਇਹ ਹੈ
ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ
ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।
4 1. ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ
ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਇਬਰਾਨੀ ਧਾਰਨਾ
ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ, ਈਸਾਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਇੰਨੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ? ਜਵਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
ਸੈਪਟੁਜਿੰਟ ਇਬਰਾਨੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ,
ਸ਼ਾਇਦ ਲਗਭਗ 250 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਿਖਤ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਇਬਰਾਨੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸੰਕਲਿਤ-
ਈਸਾਈਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ
ਯੂਨਾਨੀ ਫ਼ਲਸਫ਼ਾ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਘਟਕ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਇਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ
ਨੇਫੇਸ਼, ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸੈਪਟੁਜਿੰਟ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ "ਰੂਹ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ
ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਵਰਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
ਜ਼ਬੂਰ 16:10: "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਂਗਾ।"
ਜ਼ਬੂਰ 25:20: "ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾ; ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇ।"
ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ।
ਜ਼ਬੂਰ 26:9: "ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ।"
ਜ਼ਬੂਰ 49:14-15: "[ਜੋ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ] ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ।"
ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ; ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਏਗੀ - ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰੇਗਾ
ਕਬਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਆਤਮਾ...

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰੀਰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਸੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
ਦਵੈਤਵਾਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਹਨ
ਇਬਰਾਨੀ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਦੋਹਰਾਵਾਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ:
ਜ਼ਬੂਰ 7:1-2: "ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ: ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ।"
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦੇ ਹਨ... ਕਿਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਨਾ ਪਾੜ ਦੇਵੇ,
ਇਸਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾੜਨਾ।
ਜ਼ਬੂਰ 22:20: "ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾ।"
ਜ਼ਬੂਰ 35:7: "... ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ,
ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲਈ ਖੋਦਿਆ ਹੈ।
ਪੁਰਾਣੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਅਜੀਬ ਹਨ - ਇਹ ਸਰੀਰ ਹਨ,
ਨਾ ਕਿ ਰੂਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਿਆ ਜਾਂ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਟੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਤਪਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਜੋ ਅਕਸਰ ਦਵੈਤਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਤਪਤ 2:7 ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: "ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਣਾਇਆ
ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੂੜ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲਿਆ
ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਿਆ।" ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, "ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਫੂਕੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਬਣ ਗਿਆ
ਹੋਣਾ"?
ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਆਤਮਾ" ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ - ਨੇਫੇਸ਼ - ਦਾ ਉਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੇ ਈਸਾਈਆਂ ਕੋਲ ਹੈ। "ਆਤਮਾ" ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਪੂਰੇ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ:
ਜ਼ਬੂਰ 16:10: (KJV) "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਂਗਾ"; (REB) "ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੀਓਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਂਗਾ। . . . "
ਜ਼ਬੂਰ 25:20: (KJV) "ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡਾਓ"; (NIV) "ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ।
ਉਤਪਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਣ ਗਿਆ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (NIV) ਜਾਂ "ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ" (REB)

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਰੌਬਰਟ ਗੁੰਡਰੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ "...ਅਸੀਂ ਇੱਕ
(ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ) ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝ ਦੁਆਰਾ
18

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਆਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਸਰੀਰ ਹੈ।
ਇੱਕ ਅਵਤਾਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬਜਾਏ।"15 ਫਿਰ ਵੀ ਗੁੰਡਰੀ (ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼
ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ-
ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਬਹਾਨਾ।
4 2. ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਨਵਾਂ ਨੇਮ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਯੂਨਾਨੀ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਨ
ਉਹ ਹਵਾਲੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕ
ਇੱਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: (1) ਮੱਤੀ
10:28
(REB), "ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ ਜੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ।"
ਸਗੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰੋ ਜੋ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;"
(2) ਲੂਕਾ 16:19-31, ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ (ਬਿਨਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ)
(ਦੇਹ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਲਾਜ਼ਰ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
(3) ਲੂਕਾ 23:39-43, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਉਸਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ (4) 2
ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:1-10, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ
ਅਸੀਂ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਨਿਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕੇ ਜਾਣ ਦੀ
ਤਾਂਘ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ
ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਨੰਗੇ ਹਾਂ।
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
ਮੱਤੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਲੂਕਾਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ
ਜੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ...
ਉਸ ਤੋਂ ਡਰੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ...
(ਲੂਕਾ 12:4-5)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?
ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਹਨ
ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੇਤੰਨ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਮੰਨਣਾ
ਮੌਤ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ। ਜੌਨ ਡਬਲਯੂ. ਕੂਪਰ, ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ
ਕੈਲਵਿਨ ਥੀਓਲਾਜੀਕਲ ਸੈਮੀਨਰੀ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ,
15 ਰੌਬਰਟ ਐੱਚ. ਗੁੰਡਰੀ, ਸੋਮਾ ਇਨ ਬਿਬਲੀਕਲ ਥੀਓਲੋਜੀ: ਵਿਦ ਇਮਫੈਸਿਸ ਔਨ ਪੌਲੀਨ

ਐਂਥਰੋਪੋਲੋਜੀ
(ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਐਮਆਈ: ਜ਼ੋਂਡਰਵੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1987), 119।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
1989 ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ, ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਦੀਵੀ।16 ਕੂਪਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਓਵਰ ਦਿੱਤਾ-
ਦਵੈਤਵਾਦ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਫਿਰ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਵੰਦਵਾਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਕਿ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਅਤੇ ਅੰਤਰ- ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਵੈਤਵਾਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਕੂਪਰ ਆਪਣਾ ਅਧਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਓਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-
ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਦੋ ਹਾਲੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੂਪਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਵਿਆਖਿਆ: ਇੱਕ ਵਿਲੀਅਮ ਹਾਸਕਰ ਦੀ ਦ ਐਮਰਜੈਂਟ ਸੈਲਫ਼,17 ਅਤੇ ਦੂਜੀ
ਕੀ ਜੇ. ਪੀ. ਮੋਰਲੈਂਡ ਅਤੇ ਸਕਾਟ ਬੀ. ਰਾਏ ਦਾ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ।18
ਇਹਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ
ਫੇਸ ਵੈਲਯੂ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੋਏਲ ਗ੍ਰੀਨ ਦੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ
ਕੂਪਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ।19 ਮੈਂ ਲੂਕ ਨੂੰ ਗ੍ਰੀਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ
23 40 3: –, ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੋਰ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ।
ਇੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੂਪਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ
"ਸਵਰਗ" ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਆਰਾਮ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਕੀ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੂਪਰ
ਅੰਤਰ-ਵਿੱਚ "ਸਵਰਗ" ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਟੈਸਟਾਮੈਂਟਲ, ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਮੰਦਰ ਯਹੂਦੀ, ਲਿਖਤਾਂ। ਕੂਪਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੀਨ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੂਪਰ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ "ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸੂਖਮਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ"
ਮੌਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਪਰਲੋਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"20
16 ਜੌਨ ਡਬਲਯੂ. ਕੂਪਰ, ਸਰੀਰ, ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਦੀਵੀ: ਬਾਈਬਲੀਕਲ ਮਾਨਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ
ਮੋਨਿਜ਼ਮ-ਡੁਅਲਿਜ਼ਮ ਬਹਿਸ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼: ਈਰਡਮੈਨਸ, 1989, ਦੂਜਾ ਵਧਾਇਆ ਹੋਇਆ ਐਡੀਸ਼ਨ,
2000).
17 ਵਿਲੀਅਮ ਹਾਸਕਰ, ਦ ਐਮਰਜੈਂਟ ਸੈਲਫ਼ (ਇਥਾਕਾ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਕਾਰਨੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ,

1999).
18 ਜੇ. ਪੀ. ਮੋਰਲੈਂਡ ਅਤੇ ਸਕਾਟ ਬੀ. ਰਾਏ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ: ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਕਟ
(ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੋਵ, ਆਈਐਲ: ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2000)। 19 ਜੋਏਲ ਬੀ. ਗ੍ਰੀਨ,
"ਐਸਕੈਟੋਲੋਜੀ ਐਂਡ ਦ ਨੇਚਰ ਆਫ਼ ਹਿਊਮਨਜ਼: ਏ ਰੀਕੰਸਾਈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼
ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਾਈਬਲੀ ਸਬੂਤ, "ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 14, ਨੰ. 1 (ਅਪ੍ਰੈਲ 2002):
33–50।
20 ਇਬਿਡ., .

20

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੇਰਾ ਨੁਕਤਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜਾਂ ਦੂਜਾ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਏ
ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੇਰਾ
ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?
ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ
ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕੀ ਹੈ?
ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਸਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਨਵਾਂ ਨੇਮ
ਲੇਖਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੈਟਾ-ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਜੇ ਉਹ
ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ!
ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਸਮਰਥਨ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
ਵਿਦਵਾਨ ਜੇਮਜ਼ ਡਨ। ਡਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ "ਪੱਖਪਾਤੀ" ਅਤੇ "ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ" ਬਿਰਤਾਂਤ। ਡਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:
. . . ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ
ਮਨੁੱਖ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ
ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਯਾਮਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ-
sions. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਪੂਰਨ ਸੀ
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸੀ
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਬਰਾਨੀ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼-
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਿਮ ਹੈ (ਜਿਮ ਸਕੂਲ ਦਾ
ਹਿੱਸਾ ਹੈ); ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਹਾਂ (ਮੇਰੀ ਸਕਾਟਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ
ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਵਜੂਦ ਦਾ ਪਹਿਲੂ)।21
ਇਸ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ
ਸਵਾਲ: ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਕਿਹੜੇ ਹਨ?

ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਲਈ ਹਰੇਕ "ਭਾਗ" ("ਭਾਗ" ਵਿੱਚ
(ਡਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਵਾਲੇ) ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੋਂ ਸੋਚੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੈ
ਕੋਣ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, "ਆਤਮਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਫਿਰ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ,
ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,
21 ਜੇਮਜ਼ ਡੀ. ਜੀ. ਡਨ, ਦ ਥੀਓਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਦ ਐਪੋਸਟਲ ਪੌਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਐਮਆਈ: ਏਰਡਮੈਨਸ,
1998 54),। ਡਨ ਪਹਿਲੂ/ਪਾਰਟੀਟਿਵ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਡੀ. ਈ. ਐਚ. ਵ੍ਹਾਈਟਲੀ, ਦ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਦਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਬਲੈਕਵੈੱਲ, 1964)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਭਾਈਚਾਰੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ। ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ
ਇਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਡਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਚਿੰਤਤ ਹੈ
ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ: ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਯਾਦ ਕਰੋ
ਮੇਰੇ ਸਰਵੇਖਣ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਈਟਮ 5 ਸੀ "ਕੌਣ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ
ਡਨ ਦੇ (ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ) ਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ
ਬਾਈਬਲ ਦੇ "ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨਤਾ
ਅਸਲੀ ਲੇਖਕ।
4 3 . ਮੇਰਾ ਥੀਸਿਸ
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ
ਵਿਭਿੰਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਭਿੰਨ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂ
ਇੱਕ ਹੋਰ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ
ਮਨੁੱਖ ਮਨੋ-ਭੌਤਿਕ ਏਕਤਾ ਹਨ; ਦੂਜਾ, ਉਹ ਈਸਾਈ ਉਮੀਦ
ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਅਮਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ 'ਤੇ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਆਤਮਾ; ਅਤੇ, ਤੀਜਾ, ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ -
ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਅਤੇ
ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਨੂੰ।
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-
ਪੋਰੀ ਈਸਾਈ ਕਈ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ

ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਦਲੇਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦਵੈਤਵਾਦ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ
ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੈਡੀਕਲ ਦੋਹਰਾ-
ਪਲੈਟੋ ਅਤੇ ਰੇਨੇ ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, 22 ਜੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ
ਪੂਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬੇਲੋੜੇ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ
ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਕੋਈ ਵੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਖਾਤਾ ਬਰਾਬਰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਜੋ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਘਟਾਓਵਾਦੀ ਰੂਪ ਵੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ
ਇਹ ਅਧਿਆਇ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ।
22 ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

5. ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ
ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਐਂਥਰੋ- ਵਿੱਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ। ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਮਾਯੋਜਨ ਹਨ: ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਾਰ ਮੰਨਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜਾਂ
ਜੇਕਰ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰੋ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਇੱਕ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਨਿਖਾਰੋ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ-
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ: ਇੱਕ "ਨੰਗੀ" ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ
ਇੱਕ (ਨਵਾਂ) ਸਰੀਰ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ - ਇੱਕ ਨਵਾਂ
ਇੱਕ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ-
ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਥੇ; ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ਼
ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ।
5 1. ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
ਕੈਂਬਰਿਜ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨਿਕੋਲਸ ਲੈਸ਼, ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇਕੱਲੇ ਮਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸ਼ਰੀ ਮਨ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਕਲਾਸੀਕਲ ਈਸ਼ਵਰਵਾਦ। ਲੈਸ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ, ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ-
ਰੱਬ ਦਾ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤ੍ਰਿਏਕਵਾਦੀ ਸੰਕਲਪ।23
23 ਨਿਕੋਲਸ ਲੈਸ਼, ਈਸਟਰ ਇਨ ਆਰਡੀਨਰੀ: ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਆਨ ਹਿਊਮਨ ਐਕਸਪੀਰੀਅੰਸ ਐਂਡ ਦ ਗਿਆਨ
ਰੱਬ ਦਾ (ਸ਼ਾਰਲੋਟਸਵਿਲ, ਵੀਏ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਵਰਜੀਨੀਆ ਪ੍ਰੈਸ, 1986), 95. ਸੀਐਫ. ਫਰਗਸ ਕੇਰ,
ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਆਕਸਫੋਰਡ: SPCK, 1997) ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਲਈ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਟੇਸੀਅਨ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਭੂਮਿਕਾ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਡੇਕਾਰਟਸ ਦਾ ਦਵੈਤਵਾਦ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ
ਇਬਰਾਨੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ। ਔਬਰੀ ਜੌਹਨਸਨ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ-
ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੀ ਇਬਰਾਨੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਜਿਸਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਲੋਕਾਂ ਲਈ,
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ ਹੈ
ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਹਨ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਦੂਜਾ ਹੈ
ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਅਸਲੀ ਸਵੈ - ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਮਨ ਜਾਂ ਹਉਮੈ - ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। 24 ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੌਹਨਸਨ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਬਰਾਨੀ
ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸੂਖਮ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਫੈਲਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭਾਈਚਾਰੇ।
ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸਥਾਰ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ
ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਪੂਰਨਤਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।25 "ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਚ
ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ [ਨੇਫ਼ੇਸ਼] ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।
ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਸਮਰੱਥ, ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ...26
ਜੌਹਨਸਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਢੰਗ। ਰੂਹ, ਆਤਮਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ
ਸ਼ਖਸੀਅਤ। ਇਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।
(ਦੂਤ), ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਬਚਨ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਬੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ। "[T] ਨਬੀ, ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ 'ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ' ਨਾਲੋਂ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ

'ਵਿਸਤਾਰ' ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਹੋਵਾਹ 'ਵਿੱਚ
ਵਿਅਕਤੀ।"27 ਜੌਹਨਸਨ ਸਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮਝ ਨੂੰ
ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਤ੍ਰਿਏਕਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ
ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਲਈ।

5 2. ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ

ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ
ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ
24 ਹੇਠਾਂ ਸਕਿੰਟ ਵੇਖੋ।

6 1

25 ਔਬਰੀ ਆਰ. ਜੌਨਸਨ, ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਰੱਬ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਕਈ, ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ 2
(ਕਾਰਡਿਫ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਵੇਲਜ਼ ਪ੍ਰੈਸ, 1961), 4.

26 27 ਇਬਿਦ। , . ਇਬਿਦ।, .

7 33

24

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਸਾਰੇ "ਹਿੱਸਿਆਂ" ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ
ਸੁਝਾਅ ਦਿਓ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਜੂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੂਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੁਪੀ ਧਾਰਨਾ ਟਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਚੈਲਸੀਡੋਨੀਅਨ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ
ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ।
ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ
ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ
ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰੋ।28 ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ
ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਵੱਲ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ
ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ, ਫਿਰ ਇਸ ਘੁਟਾਲੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
"ਭੋਜਨ।"
ਦੂਜਾ, ਤ੍ਰਿਏਕਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਣਾਅ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਏਕਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ
ਤਿੰਨ-ਨਿਰਪੱਖਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ। ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ
ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀ-ਟੇਰੀਅਨਿਜ਼ਮ 'ਤੇ। ਹੁਣ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਮਾਜਿਕ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪਹੁੰਚ

ਤ੍ਰਿਏਕਵਾਦ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀ" ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ
ਤ੍ਰਿਏਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਰਥ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ
ਸਦੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਉਹ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਸਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਤੱਕ।
ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰੌਬਰਟ ਜੇਨਸਨ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝਣ ਲਈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਤ੍ਰਿਏਕ ਸਮਝ ਦੀ ਉਤਪਤੀ, ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
"ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੋ
ਘਟਨਾਵਾਂ [ਕੂਚ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ], ਅਤੇ ਨਾਟਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ
28 ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਮਜ਼ ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਜੂਨੀਅਰ ਦੀ "ਦੋ ਬਿਰਤਾਂਤ" ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ,
ਡੌਕਟਰੀਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ:
ਸਿਸਟਮੈਟਿਕ ਥੀਓਲੋਜੀ, ਭਾਗ 2 (ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੀਐਨ: ਐਬਿੰਗਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), ਅਧਿਆਇ 6।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ...'29 ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਵਜੋਂ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਤਮਾ। "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ
ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਟਕੀ ਹਨ
ਦੇਈ ਪਰਸੋਨੇ, ਇੱਕ ਨਾਟਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਕ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੈ
ਹਕੀਕਤ।" 30
ਇਸ ਸਮਝ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਭਾਈਚਾਰਾ ਆਤਮਾ ਹੈ; ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਰੂਆਚ ਉਪ-
ਰੁਖ਼ ਪਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ। 31 ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਪਰਮਾਤਮਾ (ਆਤਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਹੈ
ਮਸੀਹਾ, ਅਵਤਾਰ ਸ਼ਬਦ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।32 ਡਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਆਤਮਾ" ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ।"33 ਇਹ ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ
ਰਾਲਫ਼ ਡੇਲ ਕੋਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਤ੍ਰਿਏਕ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ, 34 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਇੱਕਤਾ ਤ੍ਰਿਏਕਵਾਦ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਡਨ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ।

29 ਰੌਬਰਟ ਡਬਲਯੂ. ਜੇਨਸਨ, "ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ," ਐਡਰੀਅਨ ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ, ਦ ਆਕਸਫੋਰਡ ਕੰਪੈਨੀਅਨ ਟੂ ਵਿੱਚ
ਈਸਾਈ ਵਿਚਾਰ: ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਬੌਧਿਕ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 715–18।

30 ਇਬਿਡ. ਸੀਐਫ. ਔਬਰੀ ਜੌਹਨਸਨ ਦਾ (ਉੱਪਰ) ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਸਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ, ਅਤੇ ਮੈਕਲੇਂਡਨ ਦਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਗੜੇਪਣ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਉਤਪਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ (ਸਿਧਾਂਤ, 275f.)□ 31 ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਸਿਧਾਂਤ, .

290

32 ਇਬਿਡ., . ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਕਈ ਵਾਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠੇ ਹੋਏ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

291

ਮਸੀਹ; ਵੇਖੋ. ਰੋਮੀਆਂ 8:9-11.

33 ਵੇਖੋ ਜੇਮਜ਼ ਡੀ. ਜੀ. ਡਨ, ਜੀਸਸ ਐਂਡ ਦ ਸਪਿਰਿਟ (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ,)। 1975

34 ਰਾਲਫ਼ ਡੇਲ ਕੋਲ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਆਤਮਾ: ਤ੍ਰਿਏਕ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ-ਕ੍ਰਿਸਤੋਲੋਜੀ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), 4.

26

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

5 3 . ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ

ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ। ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੰਸਾਰਾਂ - ਸੰਸਾਰਾਂ ਦੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੇਰੀਏਬਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੁਧਾਰ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ? ਆਓ ਇਸ ਡਿਵਾਈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਈਸਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ- ਖਾਸ ਕਰਕੇ। ਅੱਜ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਈਸਾਈ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਐਂਥਰੋ-ਦਵੈਤਵਾਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਈਸਾਈ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ - ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ
ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਚਿੰਤਕ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ
ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ: ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਰਾਦਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ
ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਬਾਰੇ।
ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਹਨ: ਨਿਓਪਲਾਟੋਨਿਕ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ
ਜੀਵਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਹੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ,
ਕੀ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਕੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੀ ਯਿਸੂ
ਦਾ
ਕੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਨਕਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
ਕੀ ਫਿਰ, ਧਰਮ ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਨਾ ਛੁੱਟਦੇ,
ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ? ਕੀ ਈਸਾਈ ਫਿਰ ਦੇਖਣਗੇ
ਯਿਸੂ ਮਸੀਹਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਅਮੀਰ ਭੂਮਿਕਾ, ਦੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਵਜੋਂ
ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ? ਜੇਕਰ ਈਸਾਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ,
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿ
ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜੇ
ਈਸਾਈ ਪਿਛਲੇ 2000 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ
ਕੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ?

27

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਮੇਰੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੋ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਉੱਗਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੈ।
ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਉਲਝਣ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ
ਈਸਾਈਅਤ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਬਹੁਤ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਮਝੌਤਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੂਪ
ਚਰਚ, ਚਰਚ ਆਫ਼ ਦ ਬ੍ਰਦਰਨ, ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਵਾਕ: ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ-
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ, ਇਕੱਠੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਫੁੱਲਰ ਸੈਮੀਨਰੀ ਵਿਖੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈ
ਧਰਮ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਹੈ - ਹੋਣਾ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਰੋਤ-
tions ਡੇਵਿਡ ਕੈਲਸੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਹਾਲੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਉਪਯੋਗ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਉਹ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹੁੰਚ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ

ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਰਮ-
ਸ਼ਾਸਤਰੀ-
ਗਿਆਨ "ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ"
ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ, ਸੰਖੇਪ, ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਨਿਰਣਾ।" 35
ਹੁਣ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲੀਕਰਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ
ਈਸਾਈਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਚਰਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਇਸਦਾ ਸੰਖੇਪ। ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੂਲ ਈਸਾਈ ਧਰਮ
ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ। ਇੱਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ - ਸਮਾਜਿਕ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ
ਚਿੰਤਾਵਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਈਸਾਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਸਨ।
ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਰਲੋਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ
ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬਿਰਤਾਂਤ - ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਬਨਾਮ ਅਮਰਤਾ -
ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਾਲਮੇਲ - ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰਵੱਈਏ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਜੀਵਨ। ਲੂਥਰਨ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਟੇਡ ਪੀਟਰਸ ਨੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦੋਹਰਾਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ "ਆਤਮਾ-ਵਿਛੋੜਾ" ਵਜੋਂ। ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
35 ਡੇਵਿਡ ਕੈਲਸੀ, ਹਾਲੀਆ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਉਪਯੋਗ (ਫਿਲਾਡੇਲ੍ਫਿਯਾ:
ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ,
1975 159),.
28

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰਕ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਜੋ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ
ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਪਰਿਵਾਰ, ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ।
ਯਹੂਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਨੀਲ ਗਿਲਮੈਨ ਮੇਰੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਕਿਤਾਬ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਮੌਤ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ
ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਰੀਰ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੈ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਨਾ। ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ? ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਗਿਲਮੈਨ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:
ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮੌਤ, ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ; ਕਿਉਂਕਿ
ਅਮਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਘੱਟ ਕੀਮਤੀ ਹੈ,

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ "ਸ਼ੁੱਧ" ਵੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ
ਰੱਬ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਦੋਵੇਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ
ਇੱਕ ਸਰੀਰਹੀਣ ਆਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।
ਅਤੇ ਹੋਰ 36...

ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜ, ਫਿਰ ਸਰੀਰਕ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ
ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ। ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰਕ ਵਜੂਦ ਹੈ
ਮਾਮੂਲੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ
ਮੇਰੇ ਸਰੀਰਕ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਵੀ ਡੂੰਘੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।37
ਸਾਡੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ
ਸਰੀਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਿਆ। ਜਰਮਨ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵੁਲਫਾਰਟ ਪੈਨੇਨਬਰਗ
ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ-
ਉਸ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਲਈ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਰਸ ਰਹੀ ਹੈ। 38 ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
ਸਿਰਜਿਆ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ।
ਚੋਣ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਕਿ

36 37 ਗਿਲਮੈਨ, ਮੌਤ ਦੀ ਮੌਤ, . ਇਬਿਡ., . 238 262

38 ਵੁਲਫਹਾਰਟ ਪੈਨੇਨਬਰਗ, ਜੀਸਸ - ਗੌਡ ਐਂਡ ਮੈਨ (ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ, PA: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1968).

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਖੁਦ ਮੌਤ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਪੂਰਾ ਬਣਾਇਆ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
ਜਣੇਪੇ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਾਹਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਵੀ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਫ਼ਸਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਕੁਰਲਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ। (ਰੋਮੀਆਂ 8:19-23 [REB])
6. ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ
ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖੁਰਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ
ਕੁਦਰਤ। ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸਮਝਾਂ 'ਤੇ
ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ। ਆਗਸਤੀਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਬਾਹਰੀ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਅੰਦਰੂਨੀ.39
6 1. ਆਗਸਟੀਨੀਅਨ ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ
ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮੂਲ ਇੱਕ ਸੀ
ਔਗਸਟੀਨ ਦੇ ਦਵੈਤਵਾਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ
"ਅੰਦਰ," ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਵੈ ਉਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਪੇਸ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਵੇਸ਼" ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ
ਕਿ ਆਗਸਟੀਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਆਤਮਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਕ "ਸਪੇਸ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ।
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਪਰੰਪਰਾ, ਆਪਣੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਕਾਢ ਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਨਾਲ,
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਸੀ
ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ। ਭਾਸ਼ਣਕਾਰਾਂ ਨੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ।
39 ਫਿਲਿਪ ਕੈਰੀ, ਆਗਸਟੀਨ ਦੀ ਇਨਵੈਂਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦ ਇਨਰ ਸੈਲਫ਼: ਦ ਲੀਗੇਸੀ ਆਫ਼ ਏ
ਈਸਾਈ ਵੇਖੋ
ਪਲੈਟੋਨਿਸਟ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2000)।
30

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਕੇ
ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਲਗਾਤਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨਾ
ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਅਗਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਏਗਾ। ਨਤੀਜਾ
ਆਗਸਟੀਨ ਦੇ ਕਨਫੈਸ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸੀ
ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਅਣਗਿਣਤ-
ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ... ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ... ਸਾਰੇ ਹੁਨਰ
ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਕਲਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ... ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ
ਨੰਬਰ 40 . . . " ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਪਰਮਾਤਮਾ।
ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ 'ਤੇ ਨਿਓਪਲਾਟੋਨਿਕ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਸੁਮੇਲ
ਆਗਸਟੀਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪਕ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਜਾਂ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਤਮਾ ਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਪੱਛਮੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।
ਅਵੀਲਾ ਦੀ ਟੇਰੇਸਾ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪਕ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਲ।41 ਟੇਰੇਸਾ ਲਿਖਦੀ ਹੈ:
. . . ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਾਂਗ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ

ਹੀਰਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਬਲੌਰ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਹਨ, ਬਸ
ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹਨ... [T]ਉਹ ਧਰਮੀ ਦੀ ਆਤਮਾ
ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਵਰਗ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੱਭਦਾ ਹੈ
ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ
ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਰੱਥਾ। ਦਰਅਸਲ, ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ
ਵੀ ਤੇਜ਼ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ-
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਆਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ
ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ...

ਖੈਰ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਹਨ ਥਾਵਾਂ: ਕੁਝ ਉੱਪਰ, ਕੁਝ ਹੇਠਾਂ, ਕੁਝ ਪਾਸਿਆਂ ਵੱਲ; ਅਤੇ
ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਪਤ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।42

40 ਆਗਸਟੀਨ, ਕਨਫੈਸ਼ਨਜ਼, ਕਿਤਾਬ; ਟ੍ਰਾਂਸ. ਹੈਨਰੀ ਚੈਡਵਿਕ (ਆਕਸਫੋਰਡ. ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ)
10
ਪ੍ਰੈਸ, 1991), 185।

41 ਅਵੀਲਾ ਦੀ ਟੇਰੇਸਾ, ਦ ਇੰਟੀਰੀਅਰ ਕੈਸਲ, 1577 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ।

42 ਟੇਰੇਸਾ, ਇੰਟੀਰੀਅਰ ਕੈਸਲ, ਦ ਕਲੈਕਟੇਡ ਵਰਕਸ ਆਫ਼ ਸੇਂਟ ਟੇਰੇਸਾ ਆਫ਼ ਅਵੀਲਾ, ਭਾਗ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ 2 ਵਿੱਚ
ਓਟਿਲਿਓ ਰੌਡਰਿਗਜ਼ ਅਤੇ ਕੀਰਨ ਕੈਵਾਨੌਗ (ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ, ਡੀ.ਸੀ.: ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟ
ਅਧਿਐਨ, 1980), 283–4।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?

ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ
ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ: ਮੈਂ, ਅਸਲੀ ਮੈਂ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਹਾਂ। ਟੇਰੇਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਅਜੀਬਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: "ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਕ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ
ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ-
ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਗੱਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਕਿਲ੍ਹਾ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।"43

6 2. ਸਮਕਾਲੀ ਸੋਧਾਂ

ਅੱਜ ਇਸ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਆਲੋਚਕ ਹਨ

ਅੰਦਰੂਨੀ। ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਕੋਲਸ ਲੈਸ਼;44 ਦੂਜਾ ਹੈ ਓਵਨ ਥਾਮਸ,
ਐਪੀਸਕੋਪਲ ਡਿਵਿਨਿਟੀ ਸਕੂਲ ਵਿਖੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਐਮਰੀਟਸ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ।
ਮੈਂ ਥਾਮਸ ਦੇ ਦੋ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ।45 ਇੱਥੇ ਸਮਕਾਲੀ ਹਨ
ਗਲਤਫਹਿਮੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਥਾਮਸ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ:
ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿ
ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ,
ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ (ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਓਨੀ ਹੀ ਵਧੀਆ),
ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਧਰਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਤਿੱਖਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਧਰਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ 46...
ਥਾਮਸ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ "ਆਤਮਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸਦੇ
ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ - ਜਰਮਨ ਵਿੱਚ Geist, ਜਰਮਨ ਵਿੱਚ esprit
ਫ੍ਰੈਂਚ, ਅਤੇ ਇਤਾਲਵੀ ਵਿੱਚ ਸਪਿਰਿਟੋ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ "ਸਪਿਰਿਟ" ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਉਲਟ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ,
ਜਰਮਨ ਗੀਸਟ ਉਸ ਸਮੁੱਚਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸੰਪੂਰਨਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਥਾਮਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ "ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ"
ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਵਜੋਂ ਫਲਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
43 44 ਇਬਿਡ. , . ਲੈਸ਼, ਈਸਟਰ ਇਨ ਆਰਡੀਨਰੀ. 285
45 ਓਵਨ ਥਾਮਸ, "ਸਮਕਾਲੀ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ," ਐਂਗਲੀਕਨ
ਥੀਓਲਾਜੀਕਲ ਰਿਵਿਊ 82, ਨੰ. 2 (ਬਸੰਤ 2000): 267–81, ਅਤੇ ਲੇਖ ਨੋਟ 52 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
46 ਇਬਿਡ., .
267

ਅਤੇ ਕਾਰਜ: ਸਵੈ-ਜਾਗਰੂਕਤਾ, ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ, ਪੁਰਾਤਨਤਾ-
ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ (ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ), ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ,
ਬੌਧਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ
"ਸਰੂਪ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"47 ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ
ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ
ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜੋੜੋ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਭਿਆਸਾਂ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ। ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾਗਤ
ਧਾਰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਕਾਤ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ
ਇਹ ਧਾਰਨਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ
ਭਾਸ਼ਾ (ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹੈ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਭਿਆਸ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਨੁਭਵ ਲਈ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ-
ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਭਵ ਕੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਈ-
ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿਕ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਸੂਖਮ ਹੋਣਗੇ।
ਥਾਮਸ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ-ਭਾਸ਼ਾਈ 'ਤੇ ਜਾਰਜ ਲਿੰਡਬੈਕ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ, 48 ਫਰਗਸ ਕੇਰ ਦਾ ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨੀਅਨ
ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਵਜੋਂ,49 ਅਤੇ
ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ।50
ਥਾਮਸ ਦਾ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ ਸਾਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਹੈ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ
ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ। ਸਾਹਿਤਕ ਆਲੋਚਕ
ਹੈਰੋਲਡ ਬਲੂਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਸਲੀ ਅਮਰੀਕੀ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ... ਗਿਆਨਵਾਦ ਰਿਹਾ ਹੈ।" "ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਣਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ
47 ਇਬਿਡ., .

48 ਜਾਰਜ ਏ. ਲਿੰਡਬੈਕ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ: ਇੱਕ ਉੱਤਰ-ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਅਤੇ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ
(ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ, 1984)।
49 ਕੇਰ, ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ।
50 ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ, ਆਫਟਰ ਵਰਚੁ: ਏ ਸਟੱਡੀ ਇਨ ਨੈਤਿਕ ਥਿਊਰੀ, ਐਨਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨ
(ਨੋਟਰ ਡੈਮ: 2)
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ ਪ੍ਰੈਸ, 1984)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਅਣ-ਰਚਿਤ ਸਵੈ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੈ ਦਾ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਆਜ਼ਾਦੀ... ਕੁਦਰਤ, ਸਮਾਂ, ਇਤਿਹਾਸ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ
ਖੁਦ 51 . . . "
ਇਹ ਈਸਾਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਥਾਮਸ
ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ-
ਬਾਹਰੀ - ਸਰੀਰ, ਬੋਲੀ, ਕਿਰਿਆ - ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਾ ਆਕਾਰ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਕਿ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਗਸਤੀਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪਰੰਪਰਾ

ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ/
ਬਾਹਰੀ ਅੰਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਯਿਸੂ ਦਾ
ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਬੌਧਿਕ, ਭਾਵੁਕਤਾ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ-
ਬਾਹਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਅਤੇ ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ।52 ਫਿਰ ਵੀ, ਅੰਦਰ
ਜਨਰਲ,
ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿਨਾਈ ਦੇ ਡੇਕਾਲੌਗ ਤੱਕ
ਨੇਮ, ਦਾਊਦ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਨੇਮ, ਅੱਠਵੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ-
ਸਦੀ ਦੇ ਨਬੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ,
ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਬਾਹਰੀ ਉੱਤੇ ਹੈ: ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਕੁਰਬਾਨੀ, ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ; ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ
ਪਛਤਾਵਾ-
ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਰੋਣਾ; ਨੱਚਣ, ਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਧੰਨਵਾਦ,
ਅਤੇ ਦਾਅਵਤ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਮੋਤੀ ਖਰੀਦਣ, ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਇੱਕ ਦਾਅਵਤ।53
ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਮਸ ਦਾ ਨੁਸਖ਼ਾ
ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: ਇਸ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ, ਈਸਾਈ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ-
ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਾਸ਼, ਭੌਤਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਅਤੇ
ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਸਾਰ, ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਅੰਤਰ- 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ
ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਅਵਤਾਰ, ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
51 ਹੈਰੋਲਡ ਬਲੂਮ, ਦ ਅਮੈਰੀਕਨ ਰਿਲੀਜਨ: ਦ ਐਮਰਜੈਂਸ ਆਫ਼ ਦ ਪੋਸਟ-ਈਸਾਈ ਨੇਸ਼ਨ
(ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ੂਸਟਰ, 1992), 49. 52 ਓਵਨ ਸੀ. ਥਾਮਸ, "ਇੰਟੀਰੀਅਰੀਟੀ
ਐਂਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਸਪਿਰਚੁਆਲਿਟੀ," ਜਰਨਲ ਆਫ਼ ਰਿਲੀਜਨ,

(2000): 41–60.
53 ਇਬਿਡ., .
52
34

ਸੰਪੂਰਨਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਵੱਲ ਕਾਫ਼ੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਈਸਾਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਹੀ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁਆਇਲ ਵਜੋਂ।
ਦੂਜਾ, ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਦੁਬਾਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।
ਮਿਸ਼ਨ: ਇਸਦਾ ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ, ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ-
ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ, ਭਾਲਣਾ ਅਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ
ਰਾਜ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ
ਗੁਆਂਢੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰਗਰਮ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ।
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ, ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਗਠਨ। 54
ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ-ਬਾਹਰੀ ਅੰਤਰ-
ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ
ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੋਇਆ
ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁਝ ਮਹਾਨ
ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਅਵੀਲਾ ਦੀ ਟੇਰੇਸਾ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ,
ਕਾਨਵੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ
ਕੋਈ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ-
ਇਕਾਂਤ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ, ਸਵੈ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ,
ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਭੌਤਿਕਵਾਦ - ਨਾਲ ਹੀ
ਸਰੀਰ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਲੋਕ ਸੰਬੰਧੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਨਾਲ - ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ-
ਦਵੈਤਵਾਦ ਨਾਲੋਂ, ਦਵੈਤਵਾਦ।
ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਮੈਂ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਾਂਗਾ
ਅਗਲਾ ਅਧਿਆਇ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਦੂਰ ਵਿੱਚ
ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਈਸਾਈਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ
ਸਰੀਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ
54 ਥਾਮਸ, "ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ,"।

35

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿਓ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸਮਝੋ, ਇਹ ਰਣਨੀਤੀ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੀ

ਉਪਲਬਧ। ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਲੇਂਡਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਮਾਨਵ-ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਹ
ਵਿਲੀਅਮ ਟੈਂਪਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਨੂੰ "ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ" ਦੱਸਦਾ ਹੈ।
ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ।"55 ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਵਰਣਨ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਸਟਿਨ ਫੈਰਰ ਵਿਚਕਾਰ "ਕਾਰਨ ਜੋੜ" ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ, 56 ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੱਚਮੁੱਚ
ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਜੀਬ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਠੀਕ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਣ-ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ
ਹੈ।57

7. ਪਿਛਾਖੜੀ

ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ
ਅੰਤਰ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪਾਠਕ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਕਰਨ
ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਅਣਜਾਣ
ਤੁੰ, ਤੁੰ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਾਈਕੋਟੋਮਿਸਟ ਨਾਲ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈਂ!
ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ। ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਸੰਖੇਪ ਨੁਕਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ: ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ

55 ਵੇਖੋ ਜੇਮਜ਼ ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਜੂਨੀਅਰ, ਐਥਿਕਸ: ਸਿਸਟਮੈਟਿਕ ਥੀਓਲੋਜੀ, ਖੰਡ, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਡੀਸ਼ਨ 1
(ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਐਬਿੰਗਡਨ, 2002), 97; ਵਿਲੀਅਮ ਟੈਂਪਲ, ਕੁਦਰਤ, ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ
(ਲੰਡਨ: ਮੈਕਮਿਲਨ, 1934), 478। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 56 ਆਸਟਿਨ ਫੈਰਰ, ਫੇਥ ਐਂਡ ਸਪੈਕੂਲੇਸ਼ਨ (ਲੰਡਨ, ਏ. ਐਂਡ ਸੀ. ਬਲੈਕ,), . 1967 66 57 ਵੇਖੋ ਰੌਬਰਟ ਜੇ. ਰਸਲ, ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, ਥੀਓ ਸੀ. ਮੇਅਰਿੰਗ, ਅਤੇ ਮਾਈਕਲ ਏ. ਅਰਬਿਬ, ਐਡੀ.,
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ: ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਸਟੇਟ) ਅਤੇ ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਥੀਓਲੋਜੀ ਐਂਡ ਦ ਨੈਚੁਰਲ ਸਾਇੰਸਜ਼, 1999)।

ਦਵੈਤਵਾਦ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਮਾੜੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਮੂਲ ਅਰਾਮੀ ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ

ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਰਥ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ। ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਸਥਿਰ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਬਣਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਖਿਆ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ-
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ - ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ
ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ
ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।
ਉਦੇਸ਼। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਈਬਲ ਈਸਾਈਆਂ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ, ਇਹ
ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ ਈਸਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ-
ਵਿਦਵਤਾਵਾਦ ਜਾਂ ਦਵੈਤਵਾਦ।
ਦੂਜਾ, ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ,
ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਨੇ
ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਕਾਲੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣ-
ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ। ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ
ਮੈਂ ਕੁਝ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹਨ
ਦਵੈਤਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ।
ਤੀਜਾ, ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਐਂਥਰੋ- ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਲਈ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਪਲੈਟੋਨਿਸਟਾਂ ਦੀ ਪਰਲੋਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀਤਾ, ਅਤੇ
ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ
ਵਾਸੀ।

2 ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ,
ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
ਅਧਿਆਇ 1 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ
ਸਾਡੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ: ਤ੍ਰਿਕੋਟੋਮਿਜ਼ਮ, ਦਵੈਤਵਾਦ,
ਭੌਤਿਕਵਾਦ, ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਈ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ।
ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਹੈ ਕਿ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਸਿਖਾਏ ਹਨ
ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਲੰਬੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਤਰ
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ-
ਸੋਫੀ। ਹੋਰ ਅੰਤਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ। ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇੰਨਾ ਵਿਆਪਕ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਇਹਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਬਾਈਬਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਰਗੀ
ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ,
ਇਸ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਹਿੱਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ
ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਿੱਸੇ। ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਰਚੁਅਲ ਚੁੱਪ ਨੇ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਈਸਾਈਆਂ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢਾਲਣਾ।
ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਸਨ
ਇਤਿਹਾਸ ਜਦੋਂ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸੀ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦਾ ਹੋਰ ਹੇਲੇਨਾਈਜ਼ਡ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣਾ
ਮੈਡੀਟੇਰੀਅਨ ਸੰਸਾਰ। ਦੂਜਾ ਅਰਿਸਟੋਟਲੀਅਨ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤੀ ਸੀ
ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸਮੇਂ, ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਿਮ ਜਿੱਤਾਂ ਦੁਆਰਾ।
ਤੀਜਾ ਸੀ ਆਧੁਨਿਕ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕ-ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਧੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਦਲੀਲ ਦਿਓ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ
ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਸੀ।
ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੈਡੀਕਲ ਵੱਲ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ
ਦਵੈਤਵਾਦ। ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ
ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਮੱਸਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ
ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ (ਜਾਂ ਮਨ) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।
ਦੂਜਾ ਵੱਡਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਬਦਲਾਅ ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਸੀ।
ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸਵੈ-

ਸਮਝ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਵੈਤਵਾਦ/ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਬਹਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਇਸਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ
ਦਵੈਤਵਾਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ
ਜਾਨਵਰ। ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਘੇਰ ਲਵੇਗਾ

ਅਧਿਆਇ 4 ਵੀ।

ਤੀਜਾ ਵੱਡਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਸਮਕਾਲੀ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਕਿ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਗੁਣ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਮਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੰਕਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ
ਵਾਰੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ
ਡਾਰਵਿਨ (1809-82) ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ
ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਓਨੇ ਹੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਹੇ ਹਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਦੇਣਾ।

2. ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ

ਗੈਲੀਲੀਓ ਅਤੇ ਕੋਪਰਨਿਕਸ ਸੂਰਜ-ਕੇਂਦਰੀ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ
ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ
40
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਮਨੁੱਖੀ ਸਵੈ-ਸਮਝ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਕੇਂਦਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਵੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਕਹੋ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ।
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ
ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਹਾਈਲੋਮੋਰਫਿਕ ਸੰਕਲਪ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ
ਵਿੱਚ ਕਾਰਪਸਕੂਲਰ ਜਾਂ ਐਟਮਿਸਟ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਜਿਸਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ।

2 1 . ਮੱਧਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਚਿੱਤਰ

ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਥਾਮਸ ਐਕੁਇਨਾਸ, ਵਿੱਚ
ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ
ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ
ਸਦੀ। ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ ਅਤੇ ਹਾਈਲੋਮੋਰਫਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ
ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਪਦਾਰਥ ਅਨੰਤ ਹੈ
ਵੰਡਣਯੋਗ? ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਟ-
ter ਅਨੰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕਣਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ
ਜੋ "ਅਣਕੱਟਣਯੋਗ" ਹਨ। "ਪਰਮਾਣੂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ, ਨਾ ਕੱਟਣਯੋਗ।
ਡੈਮੋਕ੍ਰਿਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰਮਾਣੂਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਪਦਾਰਥ

ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਦੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਣੇ ਹਨ।
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਰਮਾਣੂਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ - ਮੱਖਣ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ? ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ
ਰੂਪਾਂ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ। ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਰੂਪ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ
ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਲੂਪ੍ਰਿੰਟਸ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਭੌਤਿਕ ਹਸਤੀਆਂ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਨ
ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ। ਇਹ ਉਹ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ
ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਪ੍ਰਜਨਨ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ
ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਦੇ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ, ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਅਰਸਤੂ ਅਤੇ ਥਾਮਸ, ਪੌਸ਼ਟਿਕ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ,
ਕ੍ਰਮਵਾਰ।
ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਜੈਵਿਕ ਮਾਡਲ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ
ਤਬਦੀਲੀ: ਆਪਣੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਉਹ ਤੱਤ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੀਚਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
ਐਕੋਰਨ ਨੂੰ ਓਕ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਰੁਝਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਰੁੱਖ। ਇਹ ਥੀਸਿਸ, ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਤੱਤ - ਧਰਤੀ, ਪਾਣੀ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਅੱਗ - ਨੇ "ਕੁਦਰਤੀ" ਗਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸਨੇ
ਅਰਿਸਟੋਟਲੀਅਨ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ
ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ। ਤੱਤ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਥਾਨ ਧਰਤੀ ਹੈ -
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਕੇਂਦਰ। ਪਾਣੀ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ
ਧਰਤੀ ਦੁਆਲੇ ਗੋਲੇ। ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਜਾਂ ਤੱਤ ਧਰਤੀ ਦੇ ਘੱਟ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈ
ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਵੱਲ ਵਧਣ ਦੀ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਮਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ
ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ
tion, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ

ਹਾਂ
ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ-ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਥਾਮਸ ਕੁਹਨ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸੰਸਲੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ
ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੀ
ਦਾਂਤੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਈਸਾਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਗਿਆ
ਕਲਪਨਾ।1
ਦਾਂਤੇ ਦੀ ਡਿਵਾਈਨ ਕਾਮੇਡੀ ਕਵੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ
ਚੌਦ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੁਆਰਾ
ਈਸਾਈ। ਕਵੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ
ਨਰਕ ਦੇ ਨੌਂ ਚੱਕਰ, ਜੋ ਉੱਪਰਲੇ ਨੌਂ ਆਕਾਸ਼ੀ ਗੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਖੇਤਰ ਤੋਂ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਪੁਰਗੇਟਰੀ ਦੇ ਪਹਾੜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਹਵਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਵਰਗੀ ਗੋਲਿਆਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ
1 ਥਾਮਸ ਐਸ. ਕੁਹਨ, ਕੋਪਰਨੀਕਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ: ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ
ਪੱਛਮੀ ਵਿਚਾਰ (ਕੈਂਬਰਿਜ, ਐਮਏ: ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1957), 112।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ। ਕੂਨ ਦਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:
ਈਸਾਈ ਲਈ... ਨਵੇਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਨ
ਅਰਥ, ਅਤੇ ਇਹ ਈਸਾਈ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਸੀ ਜੋ ਦਾਂਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਰੂਪਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਡਿਵਾਈਨ ਕਾਮੇਡੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ
ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧਯੁਗੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਣਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਅਰਸਤੂ-ਟੋਲੇਮਿਕ ਨਾਲੋਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ
ਗੋਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀਵਾਰ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ
ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਅਟੱਲ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਸਾਮਰਾਜ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ।
ਆਤਮਾ: ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਦਾਰਥ ਹਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਥਾਨ,
ਵੀ, ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹੈ: ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਇਸਦੇ ਘਟੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਰੀਰਕ ਕੇਂਦਰ ਪਰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਘੇਰੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਕਿ
ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੂਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੇਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਹ ਨਰਕ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਥਾਨ ਰਣਨੀਤਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੇਠ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦੋਹਰਾ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ
ਉਸਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਚੋਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਰਾਮਾ
ਈਸਾਈਅਤ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ
ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਗਾਤਾਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ
ਗੋਲੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਂਤੇ ਦੇ ਇੱਕ
ਆਲੋਚਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ
ਡਿਵਾਈਨ ਕਾਮੇਡੀ, "ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ"
ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਹਨ।"2
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਾਯੋਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈਸਾਈ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ
ਈਸਾਈ ਮੌਤ। ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਸੀ
ਸਿਰਜੇ ਹੋਏ ਜੀਵ ਦੀ ਲੜੀ। 3
2 ਕੁਹਨ ਇੱਥੇ ਚਾਰਲਸ ਐਚ. ਗ੍ਰੈਂਡਜੈਂਟ, ਡਾਂਟੇ (ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ, ਐਮ.ਏ.
ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1924), 93।
3 ਕੁਹਨ, ਓਪ. ਸਿਟ., – .
112 13

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
2 2. ਕੋਪਰਨੀਕਨ ਚੁਣੌਤੀ
ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਇਸ "ਰਣਨੀਤਕ ਸਥਾਨ" ਤੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਪਨ ਠੀਕ ਹੈ
ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈ
"ਸੂਖਮ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ" ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੋਪਰਨੀਕਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ -
ਮਨੁੱਖ ਖੁਦ।
ਜੇਕਰ ਕੋਪਰਨਿਕਸ ਦੇ ਸੂਰਜ-ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਿਸਟੋਟਲੀਅਨ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਕਿਉਂ ਡਿੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।
ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਵੱਲ। ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਨਵੀਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ,
ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਦਮ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰਮਾਣੂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ-
ਇਸ ਲਈ ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੋਪਰਨੀਕਨ ਸਨ
ਵਿਦਵਤਾਪੂਰਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਗਤੀ, ਦੋਵੇਂ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ, ਪਰਮਾਣੂਵਾਦੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ।
ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।
ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ-
ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ; ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਬਸ ਹੈ

ਰੂਪ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ।4 ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਸਨ। ਇੱਕ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਥਾਮਸ ਹੌਬਸ (1588–1697) ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ। ਹੌਬਸ
ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ
ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਣਾਂ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਇੰਦਰੀਆਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਅੰਗ; ਸੋਚਣਾ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ
ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੌਬਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ
ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਆਕਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ
ਪਰਮਾਣੂਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਹੌਬਸ ਦੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਪਣਾਇਆ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਜਾਰੀ ਹੈ
ਅੱਜ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਹਿਣ ਲਈ।
4 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਲੀਓਨੋਰ ਸਟੰਪ, "ਗੈਰ-ਕਾਰਟੇਸੀਅਨ ਪਦਾਰਥ ਦਵੈਤਵਾਦ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵੇਖੋ।"
ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, " ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ 12, ਨੰ. 4 (ਅਕਤੂਬਰ 1995): 505–31। ਸਟੰਪ
ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥਾਮਸ ਲਈ ਰੂਪ ਨੂੰ "ਸੰਰਚਨਾਤਮਕ ਅਵਸਥਾ" ਵਜੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ
ਮੌਜੂਦਾ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਇਸ ਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਵਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ
ਹੈ
ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਸੰਰਚਨਾ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।
44
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਰੇਨੇ ਡੇਕਾਰਟਸ (1596–1650) ਨੇ ਦੂਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ। ਉਹ
ਮਨ (ਜਾਂ ਆਤਮਾ) ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਦਵੈਤਵਾਦ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।
ਪਲੈਟੋ ਅਤੇ ਆਗਸਟੀਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ। ਡੇਕਾਰਟਸ ਡਿਸ-
ਦੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਕੀਕਤਾਂ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਾਰ
(ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ res extensa) ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ (res cogitans); ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ
ਦੂਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ
ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਦਾਰਥਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅੰਤਰ ਦੀ
ਮਹੱਤਤਾ।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇੱਥੇ "ਆਤਮਾਵਾਂ" ਤੋਂ "ਮਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ।
ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੇ ਲਾਤੀਨੀ ਜਾਂ ਫ੍ਰੈਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਲਈ
ਥਾਮਸ ਮਨ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾ (ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ
ਕਰੇਗਾ). ਡੇਕਾਰਟਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ, ਸਮੇਤ-
ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ, ਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਹੈ,5 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ
ਫੈਕਲਟੀਜ਼ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੱਲਣ-ਫਿਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ) ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਆਤਮਾ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਮਿਕ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ "ਮਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ
ਅਰਸਤੂਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਡੇਕਾਰਟਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਾਈਡ੍ਰੌਲਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਹਨ।
ਹਾਈਲੋਮੋਰਫਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਐਟਮਵਾਦ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਦਵੈਤਵਾਦ ਵੱਲ ਤਬਦੀਲੀ
ਨੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਾ-ਘੁਲਣਯੋਗ ਸਮੱਸਿਆ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:
ਮਨ-ਸਰੀਰ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ
ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ
ਮਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੁੱਧ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕੁਦਰਤ ਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ।
ਪਰਮਾਣੂ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਰੂਪ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਨ।
ਸੰਕਲਪ - ਪਦਾਰਥ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ
ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ। ਪਦਾਰਥ (ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਸੰਗਤ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਦਾਰਥ ਵਜੋਂ) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ
ਪੈਸਿਵ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਚਿੰਤਕਾਂ ਲਈ, ਪਦਾਰਥ ਵੀ ਪੈਸਿਵ, ਅਟੱਲ ਹੈ। ਪਰ
5 ਵੇਖੋ ਰਿਚਰਡ ਰੋਰਟੀ, ਫਿਲਾਸਫੀ ਐਂਡ ਦ ਮਿਰਰ ਆਫ਼ ਨੇਚਰ (ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ, ਐਨਜੇ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ)
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1979) ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਲਈ
ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ "ਮਾਨਸਿਕ" ਵਜੋਂ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਹੁਣ, ਅਸਥਾਈ ਰੂਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਬਾਹਰੀ ਤਾਕਤਾਂ - ਭੌਤਿਕ ਤਾਕਤਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਬਿਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਫੜੀ ਰੱਖੋ
ਮਨ ਦੀ ਅਭੌਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਇਸਨੂੰ ਅਰਧ-ਭੌਤਿਕ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ
ਬਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣਯੋਗ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ
ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ।
ਕਿਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮਨ-ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ
ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ।
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ

ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ: ਜੇਕਰ ਡੇਕਾਰਟਸ
ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ
ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਓਵਨ
ਫਲਾਨਾਗਨ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰੀਰ ਉੱਠਦਾ ਅਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ:
ਪਰ ਮਨ, ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਊਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ
ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕਿ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਮਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਾਂ
ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਐਡਹਾਕ ਸਮਾਯੋਜਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ
ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਊਰਜਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਾਇਮ ਹੈ,
ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਊਰਜਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ -
ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਹੱਸਮਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ - ਬਰਾਬਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ
ਊਰਜਾ ਭੌਤਿਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਕੁਝ ਸੰਪੂਰਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਰਹੱਸਮਈ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 6

6 ਓਵਨ ਫਲਾਨਾਗਨ, ਦਿ ਸਾਇੰਸ ਆਫ਼ ਦ ਮਾਈਂਡ, ਐਨਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨ, (ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ, ਐਮਏ: ਐਮਆਈਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2)

1991 21),.

ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਇਹ ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ
ਇਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ। ਅਰਿਸਟੋਟਲੀਅਨਾਂ ਲਈ, ਸੰਵੇਦੀ ਗਿਆਨ
ਚੀਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ -
ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਮਨ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ,
ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰ ਦਾ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਸੰਭਵ ਸੀ
ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਆਧਾਰ। ਅਨੁਭਵੀ ਗਲਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਵਿਆਖਿਆ।
ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵੇਦਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸੰਵੇਦੀ ਝਿੱਲੀਆਂ 'ਤੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ
ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਕੋਡਿਡ ਜਾਣਕਾਰੀ।
ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਹੁਣ ਅੰਦਰਲੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇ

ਚੀਜ਼ਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ
ਸੰਚਾਰ, ਏਨਕੋਡਿੰਗ, ਅਤੇ ਡੀਕੋਡਿੰਗ ਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-
ਇੰਦਰੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿਕਵਾਦ।7
ਡੇਕਾਰਟਸ ਦਾ ਹੱਲ ਅਗਸਤੀਨੀਅਨ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ
ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ/ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।8 ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਲਈ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਕੋਲਸ ਲੈਸ਼ ਦੱਸਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ
ਉਹ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ - ਸੰਪਰਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ
ਪੁਲ, ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ "ਬਾਹਰ" ਹੈ।9 ਡੇਕਾਰਟਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ
ਬਹਿਸ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ (ਅਸਿੱਧੇ) ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ
ਲਗਾਤਾਰ ਧੋਖਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਕਾਲੀ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।

7 ਥੀਓ ਸੀ. ਮੇਅਰਿੰਗ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਜੜ੍ਹਾਂ ਬੋਧਾਤਮਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ: ਇੱਕ ਬੋਧਾਤਮਕ ਦਾ ਉਭਾਰ ਵੇਖੋ
ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ (ਡੋਰਡਰੇਕਟ: ਕਲੂਵਰ)
(ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, 1989)।

8 ਓਵਨ ਫਲਾਨਾਗਨ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਵੈ-ਗਿਆਨ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਸੰਬੰਧੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਧਾਰਨਾ। ਵਿਗਿਆਨ ਵੇਖੋ
ਮਨ ਦਾ, 194-200।

9 ਨਿਕੋਲਸ ਲੈਸ਼, ਈਸਟਰ ਇਨ ਆਰਡੀਨਰੀ: ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਆਨ ਹਿਊਮਨ ਐਕਸਪੀਰੀਅੰਸ ਐਂਡ ਦ ਗਿਆਨ
ਰੱਬ ਦਾ (ਸ਼ਾਰਲੋਟਸਵਿਲ, ਵੀਏ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ ਆਫ ਵਰਜੀਨੀਆ, 1986), 69।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?

3. ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ

ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀਨਤਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ-
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੋਰੀ ਕਲਚਰ ਅਤੇ
ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਜਿਸਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਸਨ
(ਹੋਰ) ਜਾਨਵਰ। ਇਸ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਸੀ
ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ - ਆਤਮਾ ਜਾਂ
ਸਰੀਰ-ਮਨ ਦਵੈਤਵਾਦ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਡੇਕਾਰਟਸ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸਿਰਫ਼ ਭੌਤਿਕ, ਅਤੇ, ਦਰਅਸਲ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਸ਼ਬਦ। ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ

ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿਚਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਾਨਤਾ
ਹੇਠਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਸਿੱਟਾ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵੀ, ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਸਮੱਗਰੀ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ-
ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਜੈਵਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਹੈ,
ਪਰ ਇਹ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਨਾ। ਇਸ ਬੌਧਿਕ ਚਾਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ
ਈਵੈਂਜਲੀਕਲ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਪੋਪ ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ-
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ।
ਸਮਕਾਲੀ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਉਤਪਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-
ਮਾਲ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ। ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਰੁੱਖ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਜੋ ਕਿ
ਸਾਡੇ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜਾਂ, ਬਾਂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੱਕ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ
ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਹੋਮਿਨਿਡ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਮਿਨਿਡ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ
ਆਧੁਨਿਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਲਾਈਨ।10 ਕੀ ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਹੋਮਿਨਿਡ ਪੁਰਖੇ ਸਨ-
ਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਧੁਨਿਕ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ
ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਹੋਮਿਨਿਡ ਬਾਰੇ ਕੀ?
10 ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਜੇ. ਅਯਾਲਾ, "ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ: ਇੱਕ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ," ਵਾਰਨ ਬ੍ਰਾਊਨ ਵਿੱਚ,
ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, ਅਤੇ ਐੱਚ. ਨਿਊਟਨ ਮੈਲੋਨੀ, ਸੰਪਾਦਨ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?
ਮਨੁੱਖੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪੋਰਟਰੇਟ (ਮਿਨੀਏਪੋਲਿਸ: ਫੋਰਟ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ,
1998 31 48), –.
48
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਨਿਏਂਡਰਥਲ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਜੋ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਆਧੁਨਿਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ? ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਹੀ
ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾਤ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ।
ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਅਭੌਤਿਕ ਮਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਇਹ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ?
ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁੱਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ -
ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ
ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।
ਉੱਚ ਪ੍ਰਾਈਮੇਟ। ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵਾਂਗੇ

ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ।
ਜੈਨੇਟਿਕਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਚਰਚਾ।
ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਬਾਇਓਕੈਮੀਕਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ
ਮਨੁੱਖੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ। ਇਸਨੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ
ਦੂਜੀਆਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ: ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ
ਡੀਐਨਏ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜੀਨ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਵਿਲੱਖਣ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਸਪੀਸੀਜ਼।11 ਜੈਨੇਟਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚਿੰਪਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ-
ਦੂਜੇ ਮਹਾਨ ਬਾਂਦਰਾਂ ਲਈ, ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ੀ!
3 1. ਸਾਡੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ "ਸਮੱਸਿਆ-
ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਕਿਉਂ ਹੈ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਇੱਕ
ਆਰਥਰ ਲਵਜੋਏ ਦੁਆਰਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਿਤ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ "ਦ
"12 ਇਹ ਇੱਕ ਹੇਲੇਨਿਸਟਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ
ਕਲਾਸੀਕਲ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੱਛਮੀ ਚੇਤਨਾ
ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦਾ ਅੰਤ। ਉੱਪਰ ਕੂਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
11 ਵੀ. ਐਲਵਿੰਗ ਐਂਡਰਸਨ, "ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਜੈਨੇਟਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ," ਬ੍ਰਾਊਨ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ,
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?, 49–72; 50. 12 ਆਰਥਰ ਓ. ਲਵਜੋਏ, ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਚੇਨ ਆਫ਼ ਬੀਇੰਗ (ਕੈਂਬਰਿਜ, ਐਮਏ: ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ)
ਪ੍ਰੈਸ, 1936)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਮੱਧਯੁਗੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤੋਂ
ਰੱਬ ਨੂੰ ਪੱਥਰ, ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਅਜੈਵਿਕ ਪਦਾਰਥ,
ਪੌਦੇ, ਜਾਨਵਰ, ਮਨੁੱਖ, ਦੂਤ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਮਹਾਨ ਆਂਟੋਲੋਜੀਕਲ
ਇੱਥੇ ਵੰਡ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇ
("ਆਤਮਾ" ਨੂੰ ਪੌਲੀਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਮਨੁੱਖ।
ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ "ਉਭੀਵੀਆਂ" ਜੀਵ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਪਰ ਹਨ
ਮਹਾਨ ਪਾੜੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਉੱਪਰ। ਇਹ ਮੁੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਨ ਯੋਜਨਾ,
ਪੱਛਮੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ

ਨੈਤਿਕ ਪੱਖੋਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਤਮ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਉਹ ਹਨ
"ਜਾਨਵਰ," ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਂ (ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ)
(ਪਦਾਰਥ-ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਲ) "ਮਨੁੱਖੀ।"13
ਇਸ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਸਿਧਾਂਤ ਖੁਦ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ ਦਿਨ। ਸਮਕਾਲੀ ਨੈਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਫ੍ਰਾਂਸ ਡੀ ਵਾਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼
ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ
ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੁਝ
ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਨੂੰ "ਚੀਟਰ" ਜਾਂ "ਗਰੂਗਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ
ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ "ਭਤੀਜਾਵਾਦ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨੈਤਿਕ ਸੁਰ ਨਾਲ ਵਰਤੋ। ਡੀ ਵਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੋਜਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ
ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਅਪਾਹਜ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪੂਰਵਜ ਹਨ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਬੂਤ:
ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨੈਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ... ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਬਾਲਗ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਨਰ [ਇੱਕ ਬੌਣੇ ਮੂੰਗੀ ਦੀ ਕਲੋਨੀ ਵਿੱਚ; ਇਹ] ਪੁਰਾਣੀ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
13 ਮੈਰੀ ਮਿਡਗਲੇ, ਬੀਸਟ ਐਂਡ ਮੈਨ: ਦ ਰੂਟਸ ਆਫ਼ ਹਿਊਮਨ ਨੇਚਰ (ਇਥਾਕਾ, NY: ਕਾਰਨੇਲ)
ਵੇਖੋ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1978)।
50
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਬਿਮਾਰੀ। ਨਰ ਇੱਕ ਬੰਦੀ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ
ਔਲਾਦ। ਦੋ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਮਾਰ ਨਰ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਰੈਂਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਖਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ...
ਦੂਜਾ, ਬਾਕੀ ਸਮੂਹ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੌਣ ਤੋਂ ਬਦਲ ਗਿਆ
ਬਿਮਾਰ ਮਰਦ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਡੱਬੇ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ,
ਡੱਬਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਹੇ
ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਉਸਨੂੰ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਸਮੂਹ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁੱਤਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਸੜਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗ

ਗਿਆ
ਹਟਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।14
ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਹੈ: ਦੇਖਣ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਕਿਉਂ
ਜਾਨਵਰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨੈਤਿਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਡੀ ਵਾਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਇੱਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ)
("ਕੈਲਵਿਨਿਸਟ ਸੋਸ਼ਿਓਬਾਇਓਲੋਜੀ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ) ਕਿ ਸਰੋਤ ਈਸਾਈ ਸੰਕਲਪ ਹੈ-
ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।15
ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇੜਲਾ ਕਾਰਨ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਾਹੌਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਰਵਿਨ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।
3 2. ਸਮਾਜਿਕ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੜ੍ਹਾਂ
ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ
ਕੁਦਰਤ ਨੇ, ਫਿਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ,
ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ
ਸਮਾਜਿਕ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਰਕ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:
ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ - ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਝਗੜਾ - ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਤੇ ਝਗੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ,
ਤਰੱਕੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜੈਵਿਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਰਥਿਕ ਹੈ
ਤਰੱਕੀ।
ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਰਵਿਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ-
ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ। ਡਾਰਵਿਨ ਵਿਲੀਅਮ ਪੈਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ
14 ਫਰਾਂਸ ਡੀ ਵਾਲ, ਗੁੱਡ ਨੇਚਰਡ: ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ
ਜਾਨਵਰ (ਕੈਂਬਰਿਜ, ਐਮਏ: ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1996), 80।
15 ਇਬਿਡ., – .
13 20

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਦਲੀਲ।16 ਪੈਲੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਡਾਰਵਿਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਖੋ
ਰੱਬ। ਇਸ ਲਈ ਡਾਰਵਿਨ ਨੂੰ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੀ,
ਇਰਾਦੇ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ
ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ।
ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤੱਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਥਾਮਸ ਮਾਲਥਸ, ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖ (1798) ਵਿੱਚ।
ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਓਮੈਟ੍ਰਿਕ ਤੌਰ
'ਤੇ ਵਧੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭੋਜਨ ਸਪਲਾਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਧੇਗੀ,

ਗਣਿਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ। ਸੰਘਰਸ਼, ਮੁਕਾਬਲਾ, ਅਤੇ ਭੁੱਖਮਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹਨ
ਨਤੀਜਾ। ਮਾਲਥਸ ਦਾ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸੀ
ਸੋਚ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲੋ; ਧਰਤੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਯੁੱਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ
ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਗੁੰਮ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਮਸ਼ੀਨ-
ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇਜ਼ਮ।
ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਡਾਰਵਿਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ
ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਚੋਣ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਫਿਰ, ਪੜ੍ਹਨਾ
ਮਾਲਥਸ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ:
ਜਾਨਵਰ "ਨੈਤਿਕ ਰੋਕ" ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਜਨਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਛੋਟੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਡਿਗਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ।" 17 ਇਸ ਲਈ, "ਦਬਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ... ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾੜੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅੰਦਰ ਧੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"
ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ... ਇਸ ਸਾਰੇ ਪਾੜੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਢੁਕਵੀਂ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਛਾਂਟਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣਾ।"18 ਇਸ ਲਈ ਡਾਰਵਿਨ
ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਭੋਜਨ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਵਿਧੀ।
ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਥਸ ਇੱਕ ਐਂਗਲੀਕਨ ਪਾਦਰੀ ਸੀ,
ਜੋ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕਿਤਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਆਬਾਦੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਗ੍ਰੰਥ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਸਪਲਾਈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ - ਇੱਕ

16 ਵਿਲੀਅਮ ਪੈਲੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ( ). 1802

17 ਡਾਰਵਿਨ, ਰੌਬਰਟ ਐਮ. ਯੰਗ, ਡਾਰਵਿਨ'ਜ਼ ਮੈਟਾਫੋਰ: ਨੇਚਰ'ਜ਼ ਪਲੇਸ ਇਨ ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸੱਭਿਆਚਾਰ (ਕੈਂਬਰਿਜ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1985), 41. 18 ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਨੋਟਸ, ਯੰਗ, ਓਪ. ਸਿਟ., ਐਫ. 41 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਵਿੱਚ
ਪੈਲੇ ਦੇ "ਖੁਸ਼ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ" ਸਥਾਨ, ਮਾਲਥਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ,
ਅਸਮਾਨਤਾ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੌਤ ਕੁਦਰਤੀ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਜੋਂ
ਸੰਸਾਰ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਲਈ ਪੈਲੇ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ
ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਇਹੀ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮਾਲਥਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ
ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਤੇ ਭੁੱਖਮਰੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ
ਭਵਿੱਖਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਥਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮਿਹਨਤ, ਮਿਹਨਤ ਮਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨ ਤਰੱਕੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਅਲੌਕਿਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ।
ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ
ਮਾਲਥਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਦਾ ਘਾਟਾ ਸੀ।
ਭੋਜਨ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ
ਭਾਵ ਸ਼ਹਿਰੀ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ
ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਾਧੂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਾਧੂ ਮੂੰਹਾਂ ਦਾ
ਕਿਰਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਥਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਹਤ
ਗਰੀਬਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਸਿਰਫ ਦੇ ਢਹਿਣ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ
ਜਿਹੜੇ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਾਲਥਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪੈਰਿਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਹਾਇਤਾ।19 ਮਾਲਥਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਲਈ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ-
ਗਿਆਨ ਇਸ ਕਾਜ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ। ਥਾਮਸ ਚੈਲਮਰਸ, ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ
ਐਡਿਨਬਰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ
ਸੰਜਮ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਜਮ, ਜੇਕਰ ਗਰੀਬ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ
ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।
ਨੈਤਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੰਧ ਸੀ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ। ਚੈਲਮਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:
ਇਹ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਸਬਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਿਰਫ਼
ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ,
19 ਯੰਗ, ਓਪ. ਸਿਟੀ., .
38

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਉਸ ਉੱਚ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਓ ਜੋ ਉਸਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਉਹ
ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਮ
ਜਾਂ ਉਸ ਦਰਦ ਤੋਂ ਡਰਪੋਕ ਸੁੰਗੜਨਾ ਜੋ ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ
ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ... [ਜਦੋਂ] ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ
ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਿਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਮੌਤ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ
ਦਰਦਨਾਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ-
ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਪਰ - ਅਸੀਂ... ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ... ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ
ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਥੋਪਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
ਉੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼।20
ਇਸ ਲਈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼! ਸਵਾਲ-
ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ
"ਸਮਾਜਿਕ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ" ਦਾ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਰੌਬਰਟ ਯੰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ
ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰੀਕਰਨ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਰੋਤ। ਹੁਣ ਦਾ ਆਧਾਰ
ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰੀਕਰਨ
. . . ਇੱਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਕਿਰਤ ਦਾ ਅਖੌਤੀ ਸਰੀਰਕ ਵਿਭਾਜਨ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ...
ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਵਾਦ
ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ
ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ,
ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹ
ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ
ਮੌਜੂਦਾ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ
ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜੈਵਿਕ-ਅਧਾਰਤ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ
ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ
ਕੁਦਰਤ। 21
20 ਥਾਮਸ ਚੈਲਮਰਸ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਨ
ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 2 ਭਾਗ, ਬ੍ਰਿਜਵਾਟਰ ਟ੍ਰੀਟਾਈਜ਼ (ਲੰਡਨ: ਪਿਕਰਿੰਗ, 1833), 292f. 21
ਯੰਗ, ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ ਰੂਪਕ, .
191
54
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਸੀ-
ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਚਿੱਤਰਨ ਲਈ ਓਪੇਡ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ
ਭਾਸ਼ਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਸੇ ਸਮਾਜਿਕ ਏਜੰਡੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸਦਾ ਵਿਕਾਸ। ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ
ਕੁਦਰਤ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਚਿੰਤਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਮਾਲਥਸ ਅਤੇ ਚੈਲਮਰਸ, ਕੀ ਇਸਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ?
ਚੋਣ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ

ਕੀਤਾ ਹੈ? ਡੀ ਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਾਲੀਆ ਕੰਮ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਸੰਭਾਵੀ ਸਰੋਤ ਸੁਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ-
ਬਾਕੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਉਪਾਅ,
ਪਰ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਇਹ ਮੇਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਦਲੀਲ ਲਈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਸਮਝੋ
ਰੱਬ ਦੇ ਬਾਕੀ ਥਣਧਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਤੋਂ। ਦਰਅਸਲ, ਦੀ ਮਾਨਤਾ
ਸਾਡਾ ਨਿਮਰ ਮੂਲ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ।22
ਅਧਿਆਇ 3 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।

4. ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਆਤਮਾ

ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਭਾਗ 2 ਵਿੱਚ) ਕਿ ਆਧੁਨਿਕਤਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਦਵੈਤਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ,
ਮਨ-ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ। ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ
22 ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਲਈ
ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜਵਾਬ ਲਈ, ਜੇਮਜ਼ ਡਬਲਯੂ. ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਅਧਿਆਇ "ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ
ਸਮਾਜ" ਵੇਖੋ।
ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਜੂਨੀਅਰ, ਐਡ., ਵਿਟਨੈਸ: ਸਿਸਟਮੈਟਿਕ ਥੀਓਲੋਜੀ, ਵਾਲੀਅਮ 3 (ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੀਐਨ:
ਐਬਿੰਗਡਨ
ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 99–131।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮੈਂ ਕਈ ਨੁਕਸਦਾਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।
ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਣਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ:
ਬੋਧਾਤਮਕ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ: ਸਾਰੇ
ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਮਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ
ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਲਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਜਾਂ, ਹੋਰ ਸਹੀ
ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਮੰਨ ਲਓ, ਦਿਮਾਗ, ਬਾਕੀ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਮਨ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਥਾਮਸ ਐਕੁਇਨਾਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ।
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਹੈ
ਈਸਾਈ ਪਰੰਪਰਾ।23

4 1. ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਿਧਾਂਤ

ਥਾਮਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ? ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ
ਬਸ ਜੀਵਨ ਸਿਧਾਂਤ। ਸਾਡਾ ਸ਼ਬਦ "ਐਨੀਮੇਟ" ਲਾਤੀਨੀ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਲਈ, ਐਨੀਮਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜੀਵ
ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ
ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ।

ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ; ਮੱਧਯੁਗੀ ਲੜੀ ਦੀ ਨਹੀਂ
ਹੋਣਾ, ਸਗੋਂ ਜਟਿਲਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਜਾਬੰਦੀ। ਜਟਿਲਤਾ ਦੇ ਪੱਧਰ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ, ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਤੱਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ
ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨੀ
ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸੁਮੇਲ ਵਿੱਚ; ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਣੂਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਬਹੁ-ਪੱਧਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਕਰੋ-ਅਣੂਆਂ, ਸੈੱਲਾਂ, ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੀ ਹੈ,

23 ਥਾਮਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਮਾ ਥੀਓਲੋਜੀਏ, ਭਾਗ I, ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ - .
75 102
ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਟਿਮੋਥੀ ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗਾ,
The Summa Theologiae: A Concise Translation (Westminster, MD:
ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਕਲਾਸਿਕਸ,
1989 5), ਅਧਿਆਇ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਅੰਗ, ਪੂਰੇ ਜੀਵ, ਅਤੇ ਪਰਿਆਵਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ। ਇਸ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ, ਨਵਾਂ
ਗੁਣ ਉਭਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਣੂਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਹਨ
ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਭਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ।
ਜੀਵਨਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਸਤੂਵਾਦੀ ਲਾਈਨ ਅਪਣਾਈ: ਕੁਝ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ
ਬਲ - ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ

ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਣਾ। ਉਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਸਤੀ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਜੀਵਤ। ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਉਭਰਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁੰਝਲਦਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸੰਗਠਨ, ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਹਸਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ
ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਮੱਧਯੁਗੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਝਟਕਾ ਸੀ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।
ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ।
ਅੱਜ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜਾਂ ਕੀ ਹਨ
ਜੀਵਨ। ਮੂਲ ਗੱਲਾਂ ਸਵੈ-ਸੰਭਾਲ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਹਨ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਅਣੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੋਲਾ ਜੀਵਤ ਹੈ ਜੇਕਰ,
ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਿੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਦੂਜਾ,
ਝਿੱਲੀ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ;
ਤੀਜਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਚੌਥਾ,
ਪ੍ਰਜਨਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਗੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਤਿੰਨ
ਥਾਮਸ ਨੇ ਬਨਸਪਤੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੋ ਕਾਰਜ ਦਿੱਤੇ ਉਹ ਸਨ ਵਿਕਾਸ,
ਪੋਸ਼ਣ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਉਹ ਸੀ ਸਵੈ-ਮੁਰੰਮਤ।
ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਥੀਸਿਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ
ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜੀਵ, ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ
ਆਤਮਾ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ
ਇੱਕ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਹਸਤੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲੋਂ।
4 2. ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਆਤਮਾ
ਥਾਮਸ ਨੇ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੋ ਗੁਣ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਉਹ ਸਨ
ਗਤੀ, ਭੁੱਖ, ਸੰਵੇਦਨਾ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਥਾਮਸ (ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ) ਦਾ ਪੌਦੇ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ
ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ
ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।24 ਲੋਕੋਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਸਰਲ ਰੂਪ ਇੱਥੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਫਲੈਜੇਲਾ, ਬਰੀਕ ਕੋਰੜੇ ਵਰਗੀ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਇੱਕ-ਕੋਸ਼ੀ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ
ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੈੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤਾਂ (ਜਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ) ਦੇ ਢਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸੈੱਲ (ਜਾਂ
ਤੋਂ ਦੂਰ) ਉੱਚ ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ। ਵਿਧੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤੈਰਾਕੀ ਸੈੱਲ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਉਹ

ਘੱਟ ਵਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ
ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।25 ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ
ਗਿਆਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲੋ। ਇਸ ਲਈ (ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ-
tive) ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਗਤੀ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਜਟਿਲਤਾ।
ਬਹੁ-ਸੈਲੂਲਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਟਿਲਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਛਾਲ ਆਈ
ਜੀਵ, ਜਿਸਨੇ ਸੈੱਲ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।
ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੈੱਲ ਕਿਸਮ ਨਿਊਰੋਨ ਹੈ। ਨਿਊਰੋਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਵਿਕਸਤ, ਬਹੁ-ਸੈੱਲੀ ਜੀਵ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜਦੇ ਸਨ
ਇੱਕ ਸੈੱਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸੈੱਲ ਤੱਕ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਾ
ਹੋਰ। ਅਜਿਹੇ ਸਿਗਨਲਿੰਗ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੈੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ
ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈੱਟਵਰਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ
ਸਰੀਰ। "ਸੇਫਾਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ" ਸੰਵੇਦੀ ਅਤੇ
ਜੀਵ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਜ।
ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਟੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਬਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਮੋਟਰ ਕਾਰਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਸਬਕੋਰਟਿਕਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਦਿਮਾਗੀ ਖੇਤਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇਫਰੈਂਟ ਨਰਵਸ ਸਿਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ, ਅਤੇ
24 ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਨੂੰ ਪੌਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜੀਵ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ
ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚੱਟਾਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਹੋਰ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੈਕਚਰਾਰ ਨੇ ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ
ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।
25 ਹੈਰੋਲਡ ਜੇ. ਮੋਰੋਵਿਟਜ਼, ਦ ਐਮਰਜੈਂਸ ਆਫ਼ ਐਵਰੀਥਿੰਗ: ਹਾਉ ਦ ਵਰਲਡ ਬਿਕੇਮ ਕੰਪਲੈਕਸ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2002), 101।

ਦਿਮਾਗ਼ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਫੀਡਬੈਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹਰਕਤਾਂ।

ਥਾਮਸ ਨੇ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਦਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਸਾਥੀ। ਭੁੱਖ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਜਾਨਵਰਾਂ (ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ) ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ
ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ
ਡਰਾਈਵ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਮਲਾਵਰ ਡਰਾਈਵ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ
ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ।26 ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਆਦਿਮ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਖਤਰੇ। ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈਰੋਲਡ ਮੋਰੋਵਿਟਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: "ਮੂਲ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਭਰ ਰਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੰਵੇਦੀ ਅੰਗ ਹਨ, ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ
ਸਿਸਟਮ, ਅਤੇ ਪਾਚਨ ਕਿਰਿਆ।"27 ਇਸ ਲਈ ਭੋਜਨ ਦੀ ਭਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ। ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ -
ਉਹ ਰਸਾਇਣ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਆਵੇਗਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾੜੀ। ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਹਾਰਮੋਨਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਹਾਰਮੋਨ ਆਕਸੀਟੋਸਿਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪਿਟਿਊਟਰੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸੈਕਸ ਸੰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਥਣਧਾਰੀ ਜਾਨਵਰ। ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ
ਮਾਂ-ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ
ਇੰਦਰੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ
ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕਲੇ, ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈ ਹੈ-
ਆਦਿਮ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੈੱਲ। ਮਨੁੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਕੇਤ ਹਨ
ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੈੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਰੈਟੀਨਾ, ਪ੍ਰੋਸੈਸਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਕਾਰਟੈਕਸ ਤੱਕ।
ਨੀਵੇਂ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਉਤੇਜਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ,
ਉਹ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਘਾਟ ਹੈ
ਚੇਤਨਾ।

26 27 ਮੈਕਡਰਮੋਟ, ਐਡ., ਸੁਮਾ, . ਮੋਰੋਵਿਟਜ਼, ਦ ਐਮਰਜੈਂਸ ਆਫ਼ ਐਵਰੀਥਿੰਗ, . 125 107

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?

ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ-ਨਜ਼ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਅਚੇਤ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ।
ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਕਾਰਟੈਕਸ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪੀੜਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਧੱਬੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ
ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਮੀਦ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਮੌਕਾ।28 ਇਸ ਲਈ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।
ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਚੇਤਨਾ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ-
ਮਾਹਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਔਖੀ ਸਮੱਸਿਆ। ਵਿੱਚ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਵੱਈਏ ਹਨ
ਚੇਤਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਹਿਤ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਡੈਨੀਅਲ ਡੇਨੇਟ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ
ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ।29 ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਥਾਮਸ ਵਰਗੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦਾ ਹੈ।
ਨਾਗੇਲ, 30 31 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ "ਨਵੇਂ ਰਹੱਸਮਈ" ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ,
ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੇਤਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੱਧ
ਸਥਿਤੀ ਵਧੇਰੇ ਵਾਜਬ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ
ਚੇਤਨਾ ਹੁਣ ਜਿੰਨੀ ਰਹੱਸਮਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਜੀਵਨ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ
ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ
ਜੀਵਤ ਅਤੇ ਨਿਰਜੀਵ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ।32 ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ
ਅਸੀਂ ਸਰਲ ਜੀਵਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਨਿਰਜੀਵ ਪੂਰਵਜ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਵਧਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜੀਵ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
28 ਲਾਰੈਂਸ ਵੇਇਸਕ੍ਰਾਂਟਜ਼, ਚੇਤਨਾ ਗੁਆਚ ਗਈ ਅਤੇ ਮਿਲੀ: ਇੱਕ ਨਿਊਰੋਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਵੇਖੋ
ਐਕਸਪਲੋਰੇਸ਼ਨ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1997)। 29 ਡੈਨੀਅਲ ਸੀ.
ਡੇਨੇਟ, ਚੇਤਨਾ ਸਮਝਾਈ ਗਈ (ਬੋਸਟਨ: ਲਿਟਲ, ਬ੍ਰਾਊਨ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ,)।

1991

30 ਥਾਮਸ ਨੈਗਲ, ਮੌਰਟਲ ਕਵੈਸਟਨਜ਼ (ਲੰਡਨ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ,)। 1979
31 ਓਵਨ ਫਲਾਨਾਗਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਘੜਿਆ ਸੀ। 32 ਗੇਲ ਰਾਨੇ ਫਲੀਸ਼ਾਕਰ,
"ਥ੍ਰੀ ਮਾਡਲਸ ਆਫ ਏ ਮਿਨੀਮਲ ਸੈੱਲ," ਸੀ. ਪੋਨਮਪੇਰੂਮਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
ਐੱਫ. ਆਰ. ਏਰਲਿਚ, ਐਡੀ., ਪ੍ਰੀਬਾਇਓਟਿਕ ਸੈਲਫ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਮੈਟਰ (ਐਨ.ਪੀ.ਪੀ.:
ਏ. ਦੀਪਕ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ,
1990 235),.

ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ
ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਰਤਾਂ।
ਡੈਨੇਟ ਵਰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਚੇਤਨਾ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਘੱਟ- ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਚੇਤਨਾ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪਰਿਲੇ ਮੁੱਢਲੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ
ਆਪਣਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ
"ਬਾਹਰੋਂ" ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੈਵਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ, "ਅੰਦਰੋਂ",
ਅਨੁਭਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਲ ਜੀਵਨ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਹੋਰ ਆਦਿਮ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ। ਸਵਾਲ,
ਫਿਰ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ
ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ।
ਥਾਮਸ ਐਕੁਇਨਾਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ: ਪੰਜ "ਬਾਹਰੀ" ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
ਥਾਮਸ ਨੇ ਚਾਰ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੰਦਰੀਆਂ" ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ। ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ
ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥਾਮਸ ਦੇ ਇੱਕ ਬੋਧਾਤਮਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਵਜੋਂ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ
ਹਨ
ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੰਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ
ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਗੁਣ। ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਹਨ
ਥਾਮਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਰਸਤੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਥਾਮਸ ਬੋਰ-
ਇੱਥੇ ਮੁਸਲਿਮ ਵਿਦਵਾਨ ਇਬਨ ਸਿਨਾ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।33 ਇੱਥੇ ਟਿਮੋਥੀ ਹੈ
ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਦੁਆਰਾ ਥਾਮਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਅਨੁਵਾਦ:
ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਪਰ ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹੋ ਸਕਣ
ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਗੋਂ
ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,
ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੋ।34
ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਹ ਯੋਗਤਾ-
ਲੂਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਫੈਂਟਾਸੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ
"ਕਲਪਨਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਭਜਾਉਣ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ
33 ਸ਼ਮਸ ਸੀ. ਇਨਾਤੀ, "ਇਸਲਾਮਿਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਰੂਹ," ਐਡਵਰਡ ਕ੍ਰੇਗ, ਐਡ., ਰੂਟਲੇਜ ਵਿੱਚ
ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਫਿਲਾਸਫੀ (ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ, 1998), ਭਾਗ 9, ਪੰਨਾ 41.
34 ਮੈਕਡਰਮੋਟ, ਸੁਮਾ, ; ਥਾਮਸ ਦੇ ਭਾਗ I, ਲੇਖ ਤੋਂ। 121 78

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ: ਪੰਛੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੂੜੀ ਚੰਗੀ ਲੱਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਆਲ੍ਹਣਾ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ-
ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ... ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ, ਇਸ ਲਈ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ
ਇੱਕ ਸਹਿਜ ਨਿਰਣਾ ਹੋਣਾ [ਵਿਜ਼ ਐਸਟੀਮੇਟਿਵਾ; ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
"ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ"] . . . ਅਤੇ ਇੱਕ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ [ਵਿਸ ਮੈਮੋਰੀਟੀਵਾ, ਜਾਂ "ਭਾਵਨਾ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ "] ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ (ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੂਤਕਾਲ ਖੁਦ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ)
ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) . . . ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੰਦਰੀ-ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਹਨ
ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਹੀ, ਪਰ ਚਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਆਮ ਜੜ੍ਹ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ-ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ [the
ਸੈਂਸਸ ਕਮਿਊਨਿਸ - "ਸਾਂਝਾ" ਜਾਂ "ਏਕੀਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਵਨਾ"], ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ
ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।35
ਇਸ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਥਾਮਸ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਖੁਦ।
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਿਵਾਦ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਦਿਮਾਗ ਪੈਟਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ। ਕੀ ਦਿਮਾਗ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
ਪੈਟਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਊਰੋਨਸ ਨਾਲ ਲੈਸ -
ਯਾਨੀ, ਇੱਕ "ਦਾਦੀ ਨਿਊਰੋਨ" ਜੋ ਇਸ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ,
ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੈਟਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸੈੱਲ ਜੋ
ਦਿਮਾਗ ਕੀ ਫਰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਛਾਣਨ ਦਾ ਕੰਮ
ਵੱਡੇ ਜਾਲਾਂ ਜਾਂ ਨਿਊਰੋਨਾਂ ਦੇ ਅਸੈਂਬਲੀਆਂ ਦੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਊਰੋਨਾਂ ਦੀ ਫਾਇਰਿੰਗ ਨਾਲੋਂ। "ਸੈੱਲ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ
ਅਸੈਂਬਲੀ" ਡੋਨਾਲਡ ਹੇਬ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਗਠਨ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਖਾਸ ਉਤੇਜਨਾ-
ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ 'ਸੈੱਲ-ਅਸੈਂਬਲੀ', ਇੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਹੌਲੀ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇਗਾ
ਸੈੱਲਾਂ ਵਾਲੀ ਬਣਤਰ ... ਇੱਕ ਬੰਦ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ
ਸਿਸਟਮ ."36 ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ
35 ਆਇਬਿਡ।
36 ਐਲਵਿਨ ਸਕਾਟ, ਸਟੈਅਰਵੇ ਟੂ ਦ ਮਾਈਂਡ: ਦ ਕੰਟ੍ਰੋਵਰਸ਼ੀਅਲ ਨਿਊ ਸਾਇੰਸ ਆਫ਼ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਚੇਤਨਾ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਪ੍ਰਿੰਜਰ ਵਰਲੈਗ, 1995), 81।
62
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਥਾਮਸ ਦਾ ਫੈਨਟੈਸੀਆ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਮੁੜ-ਸਰਗਰਮ ਹੋਣਾ ਹੈ-
ਜੋ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਮੂਲ ਸਮੂਹ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।
ਸਮਕਾਲੀ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਵਿੱਚ, ਥਾਮਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਸੈਂਸਸ ਕਮਿਊਨਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਸਮੱਸਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
ਮੌਜੂਦਾ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ।
ਥਾਮਸ ਦਾ ਵਿਜ਼ ਐਸਟੀਮੇਟਿਵਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਫੈਕਲਟੀ ਹੈ
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਜਾਂਚਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਟਿਸਟ ਜੋਸਫ਼ ਲੇਡੌਕਸ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ
ਜਾਂਚ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ।
ਉਹ "ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਬਾਰੇ ਜੋ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ-
ਸੈਂਸਸ ਕਮਿਊਨਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ:
ਜਦੋਂ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ [ਅਰਥਾਤ, ਟੈਂਪ-
ਪੋਲਰ ਲੋਬ], ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਮਹੱਤਤਾ [ਪਰ] ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ
ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ। ਅਨੁਭਵੀ
ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ
ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਅਸਲ ਵਿੱਚ]
ਕਿਸੇ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਰਥ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਨੁਭਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨੇ ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ,
ਦਰਅਸਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਬੁਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ।37
ਇਸ ਲਈ ਥਾਮਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ ਐਸਟੀਮੇਟਿਵਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਫੈਕਲਟੀ ਹੈ
ਸੈਂਸ ਕਮਿਊਨਿਸ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਥਾਮਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ ਐਸਟੀਮੇਟਿਵਾ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ
ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ। ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਟਿਸਟ ਲੈਸਲੀ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ-
ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਤੰਤੂ ਆਧਾਰ ਦੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਨਵਰ
ਨਿਊਰਲ ਸਿਸਟਮ ਨਾਲ ਲੈਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹਨ
ਬਾਹਰਲੇ ਚਿਹਰੇ। ਐਮੀਗਡਾਲਾ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
37 ਜੋਸਫ਼ ਲੇਡੌਕਸ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਿਮਾਗ: ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਹੱਸਮਈ ਆਧਾਰ
(ਨਿਊਯਾਰਕ: ਸਾਈਮਨ ਅਤੇ ਸ਼ੂਸਟਰ, 1996), 69।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ, ਨਿਗਾਹ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਸੁਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ
ਆਵਾਜ਼। ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਊਰੋਨ ਹਨ
ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਤੁਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਿਊਰੋਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ
ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਉਤੇਜਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਏਜੰਟ।38
ਲੇਡੌਕਸ ਦੀ ਖੋਜ ਥਾਮਸ ਦੇ ਵਿਸ ਮੈਮੋਰੇਟੀਵਾ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ,
ਇੱਕ ਉਤੇਜਕ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਉਹ ਐਡੁਆਰਡ ਕਲੈਪਰੇਡ
ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ,
ਜਿਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਗੁਆ
ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ
ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਲੇਡੌਕਸ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ:
ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਲੈਪਰੇਡ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ... ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ,
ਅਤੇ, ਹਰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ।
ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਉਹ
ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੈਪਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਛੁਪਾਈ
ਹੋਈ ਸੀ
ਹਥੇਲੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਚੁਭਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ
ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ
ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ... [ਪਰ] ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ...
ਕਲੈਪਰੇਡ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ
ਆਦਮੀ... ਪਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਤੇਜਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ-
ing . . . [S] ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਲੈਪਰੇਡ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੇ ਇਸ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਇਸ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ
ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਗੱਲ।39
ਚੂਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ, ਲੇਡੌਕਸ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਐਮੀਗਡਾਲਾ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਊਰੋਨਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸਮੂਹ ਹੈ
ਹਰੇਕ ਗੋਲਾਕਾਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਟੈਂਪੋਰਲ ਲੋਬ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।
38 ਲੈਸਲੀ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਦਾ ਫੁੱਟਪ੍ਰਿੰਟ: ਸਮਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
(ਨਿਊਯਾਰਕ)

ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1997), ਅਧਿਆਇ 3. 39 ਲੇਡੌਕਸ, ਦ ਇਮੋਸ਼ਨਲ ਬ੍ਰੇਨ, f. 180
64
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
4 3. ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ
ਥਾਮਸ ਲਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ, ਪੈਸਿਵ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ, ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ।
ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਬੁੱਧੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇੰਦਰੀ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ
ਨਿਰਣੇ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਭਾਸ਼ਾ। ਪੈਸਿਵ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ। ਘਟਨਾਵਾਂ
ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਜੋ ਥਾਮਸ ਨੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ-
ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ।
ਤੰਤੂ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੁਣ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ। ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥਾਮਸ ਨੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ-
ਗਿਸ਼ਡ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੈਮੋਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਮੱਧਮ ਟੈਂਪੋਰਲ ਲੋਬ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ। ਦਾ ਗਠਨ
ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਹਿਪੋਕੈਂਪਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਥਾਮਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਗਰਮ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜ - ਅਮੂਰਤ-
ਵਿਚਾਰ, ਨਿਰਣਾ, ਅਤੇ ਤਰਕ - ਨਿਊਰੋ- ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਉੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਿਊਰਲ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੋ-
ਪੜਾਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ: ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਧਾਤਮਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ
ਜੋ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯਾਦ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ "ਬੋਧਾਤਮਕ"
ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ" ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਮੈਪ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੇ ਦੋ ਖੇਤਰ
ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:
ਵਰਨਿਕ ਦਾ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਬਰੋਕਾ ਦਾ ਖੇਤਰ। ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਟਿਸਟ ਪੀਟਰ ਹੈਗੂਰਟ
ਮੈਪ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਹ ਦਿਮਾਗੀ ਇਮੇਜਿੰਗ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੇ ਡੇਟਾ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ।
ਬੋਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਪੜਾਅ ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਹਨ
ਖੱਬਾ ਅਰਧਗੋਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਰਧਗੋਲਾ ਹੈ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ। ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ
ਬੋਲਣਾ... ਖੱਬੇ ਮੱਧਮ ਟੈਂਪੋਰਲ ਗਾਇਰਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੋਂ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਮੈਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਧੁਨੀ ਕੋਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।
ਵਰਨਿਕ ਦਾ ਖੇਤਰ ਲੈਂ- ਦੇ ਪੂਰੇ ਨੈੱਟਵਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਗੇਜ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ
ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਹ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ
ਵਰਨਿਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਸ਼ਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ-
ਗੇਜ ਸਮਝ। ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੀਲੇਅ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਖੱਬੇ ਫਰੰਟਲ ਕਾਰਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰੋਕਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ
ਖੱਬੇ ਗੋਲਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਟੈਂਪੋਰਲ ਲੋਬ। ਇਹ ਖੇਤਰ ਮੈਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਫੋਨੋਲੋਜੀਕਲ ਕੋਡਾਂ ਨੂੰ ਫੋ-
ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਗੈਰ-ਲਾਜ਼ੀਕਲ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਆਰਟੀਕੁਲੇਟਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ-
ਸੰਵੇਦਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਵੇਦਕ ਖੇਤਰ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਨਾਲ
ਪੂਰਕ ਮੋਟਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸੰਭਵ ਵਾਧੂ ਯੋਗਦਾਨ
ਅਤੇ ਸੇਰੀਬੈਲਮ... .40
ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ-
ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ-ਅਧਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ
ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਤਰਕ।
ਥਾਮਸ ਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ
ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ। ਜਿਵੇਂ ਐਂਥਨੀ
ਕੇਨੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ "ਇੱਛਾਵਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ
ਹੈ..." ਅਸੀਂ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ
ਉਹ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ-ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਹੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।"41 ਨਾਲ
ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਲਾ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੋ।
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਹੁਣ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ। ਐਂਟੋਨੀਓ ਡੈਮਾਸੀਓ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ
40 ਪੀਟਰ ਹਾਗੂਰਟ, "ਭਾਸ਼ਾ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਵਿਲੱਖਣ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾ:"
"ਪੋਪ ਤੋਂ [po:p] ਤੱਕ ਅੱਧੇ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ," ਰੌਬਰਟ ਰਸਲ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ, ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ
ਵਿੱਚ

ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ: ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਬਰਕਲੇ, CA: ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਥੀਓਲੋਜੀ ਐਂਡ ਦ ਨੈਚੁਰਲ ਸਾਇੰਸਜ਼, 1999), 45 56 –.

41 ਐਂਥਨੀ ਕੈਨੀ, ਐਕੁਇਨਾਸ ਆਨ ਮਾਈਂਡ (ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੂਟਲੇਜ,), . 1993 59 66

ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਨਿਊਰਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜੋ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ
ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ,
ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੀ ਗਲਤੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਵਰਕਰ, ਫਿਨੀਅਸ ਗੇਜ, ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਇੱਕ ਧਾਤ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੇਜ
ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੋਧਾਤਮਕ ਕਾਰਜ (ਧਿਆਨ, ਧਾਰਨਾ-
(ਯਾਦ, ਤਰਕ, ਭਾਸ਼ਾ) ਸਭ ਠੀਕ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ
ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਟਕੀ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ। ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਉਸਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ "ਫਿੱਟ, ਬੇਈਮਾਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ
ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ,"
ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਸੰਜਮ ਤੋਂ ਬੇਸਬਰ
ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ
ਜ਼ਿੱਦੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਨਮੋਹਕ ਅਤੇ ਡਗਮਗਾ ਰਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਘੜਦਾ ਹੋਇਆ
ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਓਪਰੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"42 ਹੰਨਾ ਡੈਮਾਸੀਓ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ
ਗੇਜ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ, ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ
ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਹਨ - ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੀਫ੍ਰੰਟਲ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ
ਕੋਰਟੀਸ। ਡੈਮਾਸੀਓਸ ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਇਹ ਖੇਤਰ "ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ"
ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਮਾਜਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ; ਆਪਣੇ ਆਪ
ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ; ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ
"ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ।"43 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੂੰ ਥਾਮਸ ਨੇ "ਭੋਜਨ ਦੀ ਭੁੱਖ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ
ਚੰਗਾ" ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕਕਰਨਯੋਗ ਦਿਮਾਗੀ ਕਾਰਜਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।
ਕਈ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸਥਾਈ ਮਰੀਜ਼
ਲੋਬ ਮਿਰਗੀ ਅਕਸਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੁਚੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ
ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਟਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਕਿ ਟੈਂਪੋਰਲ ਲੋਬ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
44 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਵੀ। ਐਂਡਰਿਊ ਨਿਊਬਰਗ ਨੇ

42 ਐਂਟੋਨੀਓ ਡੈਮਾਸੀਓ, ਡੇਸਕਾਰਟਸ ਦੀ ਗਲਤੀ: ਭਾਵਨਾ, ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ

(ਨਿਊਯਾਰਕ: ਜੀ. ਪੀ. ਪੁਟਨਮ'ਸ ਸੰਸ, 1994), 8.
43 ਇਬਿਡ., .
10
44 ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮਾਈਕਲ ਏ. ਪਰਸਿੰਗਰ, ਨਿਊਰੋਸਾਈਕੋਲੋਜੀਕਲ ਬੇਸਜ਼ ਆਫ਼ ਗੌਡ ਬਿਲੀਫਸ ਵੇਖੋ।
(ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪ੍ਰੇਗਰ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1987)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਧਿਆਨ ਦੌਰਾਨ ਬੋਧੀ ਭਿਕਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕਨ ਨਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੌਰਾਨ, ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ। 45 ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇਹਨਾਂ ਦਿਮਾਗਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਮੇਜਿੰਗ ਅਧਿਐਨ; ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਖੇਤਰ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਤਜਰਬਾ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਂ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦਾ ਨਿਊਰੋਸਾਈਕੋਲੋਜਿਸਟ ਮੈਲਕਮ ਜੀਵਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।
ਦਿਮਾਗੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।
ਵੌਂਟਨ...ਵੌਂਟਨ ਨੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਮਨ ਲਈ ਆਰਾਮ, ਇੱਕ
ਉਸਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬੇਚੈਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਵਿਚਾਰ, ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ...
ਅਜਿਹਾ ਵਰਣਨ ਕੁਝ ਰੂਪਾਂ ਵਰਗੀ ਦਿਮਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਮਿਕ ਧਿਆਨ ਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿਉਂਕਿ ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਵੌਂਟਨ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਦਿਮਾਗੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ
ਮੱਛੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੇ ਮੱਛੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ।46
ਨਾ ਹੀ ਦਿਮਾਗੀ ਇਮੇਜਿੰਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।
ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਤਮਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਖੁਰਚਿਆ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ। ਕੋਈ
ਭਾਵੇਂ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ - ਇਹ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ

ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਵਰਗ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ।
45 ਐਂਡਰਿਊ ਬੀ. ਨਿਊਬਰਗ, ਯੂਜੀਨ ਡੀ'ਅਕੁਇਲੀ, ਅਤੇ ਵੀ. ਰਾਉਸ, ਰੱਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ
ਦੂਰ
(ਨਿਊਯਾਰਕ: ਬੈਲੈਂਟਾਈਨ, 2001)।
46 ਮੈਲਕਮ ਜੀਵਸ, "ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬਦਲਦੇ ਪੋਰਟਰੇਟ," ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ,

ਨੰ. 1 (2002): 3–32।
68
ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਫਿਰ ਵੀ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ
ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ
ਚੇਤਨਾ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਾਪਸੰਦਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ?
ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਿਮਾਗੀ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਹਨ।
ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।
5. ਪਿਛਾਖੜੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਤਾਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸਿੱਖੀਏ? ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ
ਡੇਟਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਅਭੌਤਿਕ ਮਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ
ਇਹ ਪਛਾਣੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਬਰਾਨੀ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ
ਉਹ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਜੋ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ,
ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਿਕਲਪਨਾ
ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵਾਂਗਾ

ਅਧਿਆਇ 4 (ਭਾਗ 2)। ਇਸ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਦੋਵੇਂ ਹਨ

ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ: ਦੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਖਾਤੇ ਵੱਲ
ਮਨੁੱਖ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵ ਹਨ।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਟੌਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।
ਸਿਧਾਂਤਵਾਦੀ ਦੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਿ ਉੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਹਨ
ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਜ਼ਮ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ
"ਗੈਰ-ਰਿਡਕਟਿਵ ਭੌਤਿਕਵਾਦ" ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ
ਇਸਦੀ ਤੁਲਨਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਘਟਾਉ ਵਾਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ: ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ,
ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ
ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ ਜੋ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਘਟਾਓਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ
ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ,

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ। ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ
ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਉੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆਯੋਗ ਹਨ,
ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕਾਰਕਾਂ, ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਸਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ
ਰੱਬ ਨਾਲ।
ਤਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਨੁੱਖੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਲਓ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਾਕ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਸ ਸਮੇਂ
ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
ਵਿਆਖਿਆ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ
ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰਵਾਹ ਹੈ
ਕੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ? ਜਵਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ
ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਆਇਆ ਹੈ
ਚਰਚ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਿੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ

ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦਾ।
ਅਗਲੇ ਦੋ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਟੀਚਾ, ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਜੋ ਕਟੌਤੀਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ 3 ਵਿੱਚ,
ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੈ, 'ਤੇ
ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਚਣਾ ਇੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ
ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ-
ਇਸਟਿਕ ਨਿਊਰਲ ਸਿਸਟਮ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਕੰਡਿਆਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਚੌਥੇ ਵਿੱਚ
ਅਧਿਆਇ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਧੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਪਛਾਣ।
70
3 ਕੀ ਮੇਰੇ ਨਿਊਰੋਨਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ?
ਕਟੌਤੀਵਾਦ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ
ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਅਧਿਆਇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇ ਹਨ।
ਪਹਿਲਾਂ, ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਅਤੇ
ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਦੂਜਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਆਬਾਦੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ, ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ
ਆਤਮਾ ਅਕਸਰ ਤਰਜੀਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਵੈਤਵਾਦ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਹਨ: ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮਨ।
ਟ੍ਰਿਕੋਟੋਮਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਦਵੈਤਵਾਦ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਹੈ
ਪਸੰਦੀਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮ
ਟਕਰਾਅ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਨੋਬਲ-ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਫਰਾਂਸਿਸ ਕ੍ਰਿਕ ਨੇ
ਇਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ-
ਇੱਥੇ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਵ ਮੇਲ-ਜੋਲ।
ਈਸਾਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੌ
ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਈਸਾਈ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ ਦਵੈਤਵਾਦ ਨੇ
ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਲਈ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ।
ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਪੱਛਮੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤ। ਆਧੁਨਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ
ਮਨ-ਸਰੀਰ ਦਵੈਤਵਾਦ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਸਾਲ, ਰੇਨੇ ਡੇਸਕਾਰਟਸ ਤੋਂ ਗਿਲਬਰਟ ਰਾਇਲ ਤੱਕ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ,
ਦਵੈਤਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ
ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਦਿਮਾਗ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਇਹ ਵਧਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨ-ਸਰੀਰ
ਆਧੁਨਿਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸਿਰਫ਼ ਅਣਜਾਣ ਹੈ-
ਯੋਗ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਹਨ, ਅਤੇ
ਲਗਭਗ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ
ਦਵੈਤਵਾਦ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ।
ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਈਸਾਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ phers; ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਇਸ
ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਈਸਾਈ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਵੈਤਵਾਦ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ
ਵਿਰੁੱਧ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ
ਕਟੌਤੀਵਾਦ। ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਕਟੌਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣਵਾਦੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੈਰੀ ਮਿਡਗਲੇ ਦੁਆਰਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: "ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਉਲਝਣਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਡੇਕਾਰਟਸ ਤੋਂ ਜਿਸਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਕੱਟਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਲਾਜ ਸਿਰਫ਼ ਅਭੌਤਿਕ ਅੱਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ
ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 1 . . . " ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ
ਆਤਮਾ। ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ
ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਸੰਸਾਰ,
ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ।
ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਕਟੌਤੀਵਾਦੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ
ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਕਟੌਤੀਵਾਦੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
"ਜੇਕਰ ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ,
2 ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਜ਼ਮ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ।
1 ਮੈਰੀ ਮਿਡਗਲੇ, "ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ: ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ 'ਸਰੀਰ,"" ਸਾਰਾਹ ਕੋਕਲੇ ਵਿੱਚ,
ਐਡ., ਰਿਲੀਜਨ ਐਂਡ ਦ ਬਾਡੀ (ਕੈਂਬਰਿਜ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1997), 53–68।
2 ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਇਲਾਜ ਵਧੇਰੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ ਅਤੇ ਵਾਰਨ ਐਸ. ਬ੍ਰਾਊਨ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਨਿਊਰੋਨਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ?
(ਆਉਣ ਵਾਲਾ)।

ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਲਈ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਵਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਣ-ਰੱਦੀਕਰਨਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।
ਕਾਰਣ-ਕਾਰਨ ਘਟਾਉਣਵਾਦ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਹਾਰ
ਕਿਸੇ ਇਕਾਈ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪੂਰੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹਸਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਜਟਿਲਤਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ,
ਇਸਨੂੰ ਤਲ-ਉੱਪਰ ਕਾਰਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਤਲ-ਉੱਪਰ
ਕਾਰਕ ਕਾਰਕ ਅਕਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਵੇਰਵਾ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ
ਕੰਮ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਸਤੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਸਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚਕਾਰ
ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਮੈਂ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕਰਾਂਗਾ; ਇਹ ਥੀਸਿਸ ਹੈ
ਕਿ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਜਟਿਲਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਹਸਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ।
ਮੇਰੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ,
ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ,
ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਧਾਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ
ਜੀਵ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਦ-ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ
ਜਟਿਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਵੈ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਧਦੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।
ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂਗਾ ਕਿ
ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਵੈ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਜੀਵ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਤੰਤੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਤਮਕ ਨਿਯੰਤਰਣ।
ਫਿਰ ਮੈਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।
ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ: ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ
ਨੈਤਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ। ਮੈਂ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ

ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਹ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।
2. ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ?
ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਰਹੇ ਹਨ
ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਰਮਾਣੂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਹੈ
ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਣੂ ਸੋਚ
ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਆਮ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਕਿ
ਅਕਸਰ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦੱਸਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਕਾਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਪੂਰੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਸਟੀਵਰਟ ਗੋਏਟਜ਼ "ਭੂਤਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ" ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਦਦਗਾਰ ਅੰਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ " - ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ
ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਣਕ ਨਿਯਮ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ - ਅਤੇ "ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ।"3 ਇਸ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ,
ਸਾਡੀ ਆਮ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਮੈਕਰੋਸਕੋਪਿਕ ਵਸਤੂਆਂ (ਚਟਾਨਾਂ, ਘੋੜੇ,
ਲੋਕ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ) ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ
ਬੋਲਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ; ਸਾਰੇ ਭੂਤਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਕਰੋਸਕੋਪਿਕ ਕਾਰਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ
ਸੂਖਮ-ਤੋਂ-ਸੂਖਮ-ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਅਸਲ
ਕਾਰਣ-ਕਾਰਜ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਆਮ-
ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ
ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ।4
ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਾਮ- ਦੀ ਪਦ-ਅਨੁਕ੍ਰਮਣਿਕਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ-
ਜਟਿਲਤਾ, ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ - ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ
ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੋਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵੱਲ
ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਗਿਆਨ। ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਹਰੇਕ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਵਧਦੀ ਹੋਈ-
ਪਲੇਕਸ ਸਿਸਟਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ-
ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਸਤੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ:
1. ਸਾਰੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ (ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼) ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ।

2. ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨਾਲੋਂ ਔਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਤਰਜੀਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
3. ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ।
4. ਇਸ ਲਈ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ।
5. ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਇਕਾਈਆਂ।
3 ਸਟੀਵਰਟ ਗੋਏਟਜ਼, "ਕੁਦਰਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਏਜੰਸੀ," ਵਿਲੀਅਮ ਲੇਨ ਕ੍ਰੇਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੇ. ਪੀ. ਮੋਰਲੈਂਡ, ਐਡੀ., ਨੈਚੁਰਲਿਜ਼ਮ: ਏ ਕ੍ਰਿਟੀਕਲ ਐਨਾਲਿਸਿਸ (ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ: ਰੂਟਲੇਜ,
2000 156 186 167), – ;f.

4 ਐਡਵਰਡ ਪੋਲਸ, ਮਾਈਂਡ ਰੀਗੇਂਡ (ਇਥਾਕਾ: ਕਾਰਨੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ,), . 1998 64 74

ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਿਊਰੋਨ ਸਮੈਕਮੇਟ ਹੋ ਗਿਆ?

ਇਹ ਕਾਰਣ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਥੀਸਿਸ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਹਾਸਕਰ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਸਿਰਫ਼ ਠੋਸ ਹੋਂਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ [ਮੰਨਣਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ] ਅੰਤਮ ਤੱਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੁਮੇਲ; ਸਿਰਫ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੀ ਹਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਤੱਤ 5 . . . "
2 1. ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਲੁਡਵਿਗ ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ- ਸੰਕਲਪਿਕ ਪੈਰਾਡਾਈਮਜ਼ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਵੀ "[w]ਅਸੀਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਸੀਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਸਵੀਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ "ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"7 ਮੈਂ ਇੱਕ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਟੌਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ (ਭਾਗ 1 ਵਿੱਚ) ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਚਿੰਤਕ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪਿਕ ਪੈਰਾਡਾਈਮ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ।
ਜੇ ਮੈਂ ਸਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪਿਕ ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਡਾਈਮ - ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਮਾਊਂਟ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦਲੀਲ। ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ "ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਵੇਖੋ" ਹੈ।

ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
ਅਸੀਂ "ਦੇਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ" ਕਿ ਕੀ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ। 8 ਤਾਂ ਆਓ ਦੇਖੀਏ
5 ਵਿਲੀਅਮ ਹਾਸਕਰ, ਦ ਐਮਰਜੈਂਟ ਸੈਲਫ਼ (ਇਥਾਕਾ ਅਤੇ ਲੰਡਨ: ਕਾਰਨੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1999 176),.
6 ਲੁਡਵਿਗ ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ, ਗਣਿਤ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਟ੍ਰਾਂਸ. ਜੀ. ਈ. ਐਮ.
ਐਂਸਕੋਮਬੇ; ਐਡ ਜੀ.ਐਚ. ਵਾਨ ਰਾਈਟ, ਰਸ਼ ਰੀਸ, ਅਤੇ ਜੀ.ਈ.ਐਮ. ਅੰਸਕੋਮਬੇ (ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ:
ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1978), IV x 12. 7 ਬ੍ਰੈਡ ਜੇ. ਕੈਲੇਨਬਰਗ, ਐਥਿਕਸ ਐਜ਼ ਗ੍ਰਾਮਰ:
ਚੇਂਜਿੰਗ ਦ ਪੋਸਟਮਾਡਰਨ ਸਬਜੈਕਟ (ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ:)
ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, 2001), 199।
8 ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ। ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਆਂਟਮ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕਿੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ
ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ
ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ,
ਹਾਡਕਿਨ-ਹਕਸਲੇ ਸਮੀਕਰਨ ਜੋ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਸਰਲ ਮਾਮਲੇ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ-ਪੱਧਰ
ਇਕਾਈਆਂ ("ਪਰਮਾਣੂ" ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਅਣਕੱਟਾ" ਹੋਣ ਦੇ
ਬਲੇਸ" ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ) ਕੋਲ "ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ" ਹੈ
ਤਰਜੀਹ "? ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਣੂ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ
ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ
ਪਰਮਾਣੂ। ਪਰ ਇਟੈਲਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਪਿਛਲਾ ਵਾਕ? ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੇਗੋ ਨਾਲ ਖੇਡਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇੱਕ
(ਘਟਾਉਣ-ਵਿਰੋਧੀ) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਦੇਖੋ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਘਰ, ਇੱਕ ਕਾਰ, ਇੱਕ ਕੁੱਤਾ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ।" ਦੂਜਾ
(ਘਟਾਉਣ-ਵਿਰੋਧੀ) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।"
ਕੀ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ
ਕਟੌਤੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਾਰਕ ਭਾਰੂ ਹਨ।
ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਨਵੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ" ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ-
ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਥਿਰ।9 ਜੇਕਰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਹੈ
ਡਿਸਕਨੈਕਟ ਕੀਤੇ ਬਲਾਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਘਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉੱਠ ਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਕਟੌਤੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
ਦੂਜਾ ਕਾਰਕ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਵੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਣ ਹੈ

ਉਹ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਬਲਾਕਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
ਖਿਡੌਣਾ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ-
ਘਟਾਉਣਵਾਦੀ। ਇਸ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਜਵਾਬ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ
ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਗੁਣ ਸਿਰਫ਼
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਣ-ਕਾਰਜ-ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਲਾਕਾਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਵੇਂ ਕਾਰਣਕ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ
ਲੋਕ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ
ਅਸਲ ਸਮਤਲ, ਸਿਰਫ਼ ਮਕੈਨੀਕਲ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਨਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ। (ਐਲਵਿਨ ਸਕਾਟ ਵੇਖੋ,
ਮਨ ਦੀ ਪੌੜੀ: ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਵਾਂ ਵਿਗਿਆਨ [ਨਿਊਯਾਰਕ:
ਸਪ੍ਰਿੰਗਰ-ਵਰਲੈਗ, 1995], 52–3.) ਜੇਕਰ ਨਿਊਰਲ ਫੰਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਕਿਉਂ
ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
9 ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਐਫ.ਆਰ. ਐਲਿਸ, ਔਨ ਦ ਨੈਤਿਕ ਨੇਚਰ ਆਫ਼ ਦ ਯੂਨੀਵਰਸ ਵੇਖੋ:
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ (ਮਿਨੀਏਪੋਲਿਸ: ਫੋਰਟਰੈਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1996),
ਅਧਿਆਇ 2।

ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਧਾਰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਆਮ ਘੜੀ; ਇਹ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਇਸਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ। ਚੰਗੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਝਟਕਾ-ਰੋਧਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ-ਰੋਧਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਸਬੂਤ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੁਮਾਓ। ਪਰ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਘੜੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਘੁੰਮਦੇ ਘੁੰਮਦੇ ਸਿਗਨਲ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੈਟੇਲਾਈਟ। ਇਸਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ
ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ-ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ।
ਹੁਣ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸੈਲੂਲੋਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ
ਕਾਗਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਅਣੂ। ਇਹ "ਹਿੱਸੇ" ਸਿਰਫ਼
ਪੁੰਜ ਅਤੇ ਕਠੋਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ। ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹੈ-
ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਇੱਕ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਲ ਹੈ - ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ
ਦੂਜਾ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਕਾਰਕ ਹੈ: ਉਹ ਹੱਥ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਵਹਾਅ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਡਾਣ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ
ਯੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਟਮਿਸਟ-ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਸਟ ਥੀਸਿਸ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਹੈ
ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਕ
ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਾਠਕ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ: "ਹਾਂ,
ਪਰ ਜਹਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਣ ਅਜੇ
ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।" ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਕਿ ਜਹਾਜ਼
ਦੀ ਉਡਾਣ,
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਕਿ ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਉਹ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਸਗੋਂ ਵਧੇਰੇ ਖਾਸ ਸਵਾਲ
ਕੀ ਕਿਸੇ ਹਸਤੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸਭ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ
ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਇਸ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
ਤਿੰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ
ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ
ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ-
ment, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੀਜਾ,
ਭਾਵੇਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਉਡਾਣ ਹਵਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ
ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹਨ (ਐਰੋਡਾਇਨਾਮਿਕਸ ਦੇ ਨਿਯਮ) ਜੋ ਕਿ
ਅਜੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਭਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਉਹ ਉੱਡਦੇ ਜਾਂ ਗਲਾਈਡ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।10
ਉਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਭਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਕੁਆਂਟਮ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ।11
2 2. ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਜੋ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਕਾਰਣਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ
ਪ੍ਰਯੋਜਿਤਤਾ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਖਾਤੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਿਰਫ਼ ਤਲ-ਉੱਪਰ ਕਾਰਣ - ਯਾਨੀ, ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਪੂਰੇ - ਅਕਸਰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਵਾਤਾਵਰਣ।
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਤਾਕਤ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਿੰਤਾ
ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ-
ਵਿਚਾਰ: ਵਾਧੂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ?
ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਉਸ ਪੱਧਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ? ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਮਾ
ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ? ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਿੱਥੇ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ?
ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ
ਪਿਛਲੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਆਸਟਿਨ ਫੈਰਰ ਸੀ
1957 ਦੇ ਗਿਫੋਰਡ ਲੈਕਚਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਕੁਝ ਅਸਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਸੈਲੂਲਰ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਅਣੂ
ਹਲਕੇ ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵੱਡੇ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
10 ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਉਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ
ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ?
11 ਇਹ ਭਾਗ ਜੋਏਲ ਬੀ. ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ "ਗੈਰ-ਰਿਡਕਟਿਵ ਭੌਤਿਕਵਾਦ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਗ੍ਰੀਨ ਅਤੇ ਸਟੂਅਰਟ ਐਲ. ਪਾਮਰ, ਐਡੀ., ਇਨ ਸਰਚ ਆਫ਼ ਦ ਸੋਲ: ਫੋਰ ਵਿਊਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਮਨ-ਸਰੀਰ
ਸਮੱਸਿਆ (ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੋਵ, ਆਈਐਲ: ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ, 2005), 115–38।

ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਮੂਨੇ..."12 ਰੋਜਰ ਸਪੇਰੀ ਨੇ ਸੰਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਾਰਣ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ
ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਇਕਾਈ ਜਾਂ ਸਿਸਟਮ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜੋ
ਕੰਪੋਨੈਂਟ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਬਲ।13
ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ-
ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰਡ ਕਾਰਨਾਮਾ

ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਣ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੁੰਝਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ। ਪਹਿਲਾਂ, ਅੰਤਰ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ। ਪੀਅਰੇ ਸਾਈਮਨ ਡੀ
ਲੈਪਲੇਸ ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਘਟਾਓਵਾਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ
ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿਚਾਰ: ਇੱਕ ਬੁੱਧੀ ਜੋ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ
ਕਿਹੜੀ ਕੁਦਰਤ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ। ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਨਾਲ, ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ
ਕਾਰਨਾਤਮਕ ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਦਾ ਅੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੈਪਲੇਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਮਿਨੀਜ਼ਮ: ਸਾਰੇ ਕਣਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ, ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ, ਨਵ-ਸਕਾਰਵਾਦੀ ਵਜੋਂ
ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੱਧ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ,
ਭੌਤਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਪੂਰਵ (ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ) ਹਾਲਾਤ। ਇਹ
ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਦਲ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ a ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਸਿਸਟਮ S ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਿਸਟਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਜਿਸਦਾ S ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।
ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ
ਜਾਂ S ਦੀਆਂ ਸੀਮਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਦੋਂ
ਅਸੀਂ S ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀਆਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।
12 ਆਸਟਿਨ ਫੈਰਰ, ਦ ਫ੍ਰੀਡਮ ਆਫ਼ ਦ ਵਿਲ, ਦ ਗਿਫੋਰਡ ਲੈਕਚਰ, (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਚਾਰਲਸ)

1957

ਸਕ੍ਰਿਬਨਰ'ਜ਼ ਸੰਜ਼, 1958), 57. ਮੈਂ "ਡਾਊਨਵਰਡ" ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ।
"ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ," ਔਸਟਿਨ ਫੈਰਰ ਸ਼ਤਾਬਦੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੇਪਰ
ਕਾਨਫਰੰਸ, ਆਕਸਫੋਰਡ, ਸਤੰਬਰ 2004। 13 ਰੋਜਰ ਡਬਲਯੂ. ਸਪੇਰੀ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤਰਜੀਹ: ਮਨ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ
(ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1983), 117।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਵਿਗਿਆਨ, ਹਾਲ ਹੀ ਤੱਕ, ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਆ ਹੈ

ਢਾਂਚਾਗਤ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆ ਰਹਿਤ ਹੋਣ। ਵਿੱਚ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ
ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਵਿੱਚ
ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ
ਹਾਲਾਤ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੁਕਤ ਪਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਗ ਹੈ
ਵਸਤੂ ਦੇ ਆਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ
ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਧੀ ਹੋਈ ਗੁੰਝਲਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਢਾਂਚਾਗਤ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।
ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀ ਫਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੋਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।
ਇੱਕ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾ ਦੀ ਘਣਤਾ, ਅਤੇ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾ ਦੀ ਸ਼ਕਲ
ਵਸਤੂ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰੋ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਢਲਾਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦੀ ਵਸਤੂ ਲਈ, ਵਾਤਾਵਰਣਕ
ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨਤਾ ਵਰਗੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇੱਕ
ਬਹੁਤ ਫ਼ਰਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਵੀ।
ਜਰਮਨ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਬਰੈਂਡ-ਓਲਾਫ ਕੁਪਰਸ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ
ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਰਾਡਾਈਮ ਸ਼ਿਫਟ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਕਿ ਜੀਵਤ ਜੀਵ ਵਰਗੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਢਾਂਚਾਗਤ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣਕ
ਸਥਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ,
ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਖੁਦ ਹੈ
ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ
ਜੀਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ
ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕਿ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪੂਰਕ: ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ
ਹੇਠਲੇ- ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਢਾਂਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ।14

14 ਬਰੈਂਡ-ਓਲਾਫ ਕੁਪਰਸ, "ਜਟਿਲਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ," ਰੌਬਰਟ ਜੇ. ਰਸਲ, ਨੈਨਸੀ ਵਿੱਚ
ਮਰਫੀ, ਅਤੇ ਆਰਥਰ ਆਰ. ਪੀਕੌਕ, ਐਡੀ., ਕੈਓਸ ਐਂਡ ਜਟਿਲਤਾ: ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ (ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਅਤੇ ਦ
ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਥੀਓਲੋਜੀ ਐਂਡ ਦ ਨੈਚੁਰਲ ਸਾਇੰਸਜ਼, 1995), 93–105।

ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਫਰੈਂਡ ਡਰੇਟਸਕੇ ਨੇ ਕੀਮਤੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਕਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਢਾਂਚਾਗਤ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ
ਹਾਲਾਤ। ਉਹ ਟਰਿੱਗਰ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਟਿਊਰਿੰਗ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ
ਜਨਰਲ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੰਬ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬੰਬ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ
ਜਨਰਲ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾਉਂਦਾ ਹੈ... ਬੰਬ ਫਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
(ਇਗਨੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁੰਜੀ ਮੋੜ ਕੇ ਚਾਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਹੈ
ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।" ਅੱਤਵਾਦੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਦਾ ਕਾਰਨ
ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾਉਣ ਨਾਲ ਬੰਬ ਫਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।15 ਸਾਡਾ
ਇੱਕ ਢਲਾਣ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ। ਸਤ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਖੰਭਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਹੈ
ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੇ ਟ੍ਰੈਜੈਕਟਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਗਮਰਮਰ।
ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲੀਕਰਨ ਹੈ
ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਣ ਕ੍ਰਮ: E1 –> E2 –> E3 ਇਸਦੀ
ਬਜਾਏ
ਸਾਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੜੀਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਉਹ ਜੋ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰਿੱਗਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡ੍ਰੇਟਸਕੇ ਦਾ
ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੇਰੀ ਵਰਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਕੀ ਸਨ
ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝਿਆ
ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਪੁੰਜ ਦੇ ਸਪੇਸੀਓ-ਟੈਂਪੋਰਲ ਪੈਟਰਨਿੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ
ਜਦੋਂ ਸਪੇਰੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੈਟਰਨ ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।16
ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਡੋਨਾਲਡ ਕੈਂਪਬੈਲ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਸਪੈਰੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਮਾ। ਕੈਂਪਬੈਲ
ਨੇ ਇੱਕ ਲੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਕ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਚੋਣ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰੋ-
ਉਸਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਕੁਦਰਤੀ ਚੋਣ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
15 ਫਰੈਂਡ ਡ੍ਰੇਟਸਕੇ, "ਮਾਨਸਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਜੋਂ," ਜੌਨ ਹੇਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
ਐਲਫ੍ਰੇਡ ਮੇਲੇ, ਐਡੀ., ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਨ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰੇਂਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1995), 121–136। 16
ਰੋਜਰ ਡਬਲਯੂ. ਸਪੇਰੀ, "ਬੋਧਾਤਮਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ," ਅਮਰੀਕੀ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ 48, ਨੰ. 8 (ਅਗਸਤ 1993): 878–85।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?

ਵਰਕਰ ਸਿਉਂਕ ਅਤੇ ਕੀੜੀਆਂ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਦੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਸ਼ਲ ਹਨ।
ਹਰੇਕ ਕੀੜੀ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਦੀ ਬਣਤਰ (ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ) ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-
ਜੈਨੇਟਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਕੀੜੀਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਜੈਨੇਟਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਉਪਯੋਗੀ ਸੈੱਟ? ਜਵਾਬ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ
ਚੋਣ। ਕੈਂਪਬੈਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਇਸਦੀ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਜੈਵਿਕ ਵਿਕਾਸ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚੋਣਵੇਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਜੈਵਿਕ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ,
ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਬਦਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਜੈਵਿਕ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਨੁਮਾਨ...
ਜਿੱਥੇ ਕੁਦਰਤੀ ਚੋਣ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਪੱਧਰ, ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਿਯਮ
ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪ- ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ।
ਰੁਖ਼। ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲੇ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਪ੍ਰਚਲਨ ਜਾਂ ਵੰਡ (ਸਾਰੇ
ਜੈਵਿਕ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ)
ਅਕਸਰ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਖੂਹ.17
ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਾਰਣਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਦਦਗਾਰ ਹਾਲੀਆ ਬਿਰਤਾਂਤ ਰੌਬਰਟ ਹੈ।
ਵੈਨ ਗੁਲਿਕ ਦਾ।18 ਵੈਨ ਗੁਲਿਕ ਟਾਪ-ਡਾਊਨ ਕਾਉ- ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੁਕਤੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਦੀ ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣਯੋਗਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੇਸ਼ਨ
ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਗਿਆਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਟੌਤੀਵਾਦੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਾਰਕ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਹਨ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰੀਵ ਭੌਤਿਕ ਦੀਆਂ ਕਾਰਣ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤੱਤ
17 ਇਬਿਡ., .

18 ਰੌਬਰਟ ਵੈਨ ਗੁਲਿਕ, "ਇੱਥੇ ਕੌਣ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ? ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕੌਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਵਿੱਚ
ਹੀਲ ਅਤੇ ਮੇਲੇ, ਐਡੀ., ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਨ, 233–56। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਇਲਾਜ। ਅਲੀਸੀਆ ਜੁਆਰੇਰੋ
ਵਧਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ "ਪਾਬੰਦੀਆਂ" ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ। ਉਸਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ: ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਵਹਾਰ
ਸਿਸਟਮ (ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ, ਐਮ.ਏ.: ਐਮ.ਆਈ.ਟੀ. ਪ੍ਰੈਸ, 1999)।

ਵਿਗਿਆਨ। ਵੈਨ ਗੁਲਿਕ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹਨ-
ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
ਇਸਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ,
ਪਰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਹਲਕੇ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ-
ਸਾਈਟ। ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਮੂਨੇ ਹਨ ਜੋ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ। ਇਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ
ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਨਤੀਜੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ
ਸੀਮਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੈਨ
ਗੁਲਿਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, "ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਦੀਆਂ ਕਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਉੱਚ-ਕ੍ਰਮ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਵਿਗਿਆਨ) ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ
"19 ਸੀਮਾ ਦੇ ਪੈਟਰਨ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ-
ents ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪ ਸਮੂਹ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣਗੇ। ਵੱਡਾ
ਸੰਦਰਭ (ਭਾਵ ਪੈਟਰਨ) ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੁੱਚਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ
ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੱਚਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਸਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।20
ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕੈਂਪਬੈਲ ਦੀ ਸੂਝ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮੀਕਰਨ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਹੈ
ਕਾਰਣ-ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਗੋਂ ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਸਰਗਰਮੀ ਹੈ
ਕਾਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ।
ਚੋਣ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਕਈ ਸਿਧਾਂਤ
ਦਿਮਾਗੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ "ਨਿਊਰਲ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ" 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।21 ਕਿ
ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿ ਨਿਊਰਲ ਜਾਲ ਜਾਂ ਸੈੱਲ ਅਸੈਂਬਲੀਆਂ ਕਿਵੇਂ
19 20 ਇਬਿਦ। , . ਇਬਿਦ।

21 ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗੇਰਾਲਡ ਐਮ. ਐਡਲਮੈਨ, ਬ੍ਰਾਈਟ ਏਅਰ, ਬ੍ਰਿਲਿਅਨਟ ਫਾਇਰ: ਆਨ ਦ
ਮੈਟਰ ਆਫ਼ ਦ ਵੇਖੋ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਹ ਰੂਪ ਡੈਂਡਰਾਈਟਸ ਅਤੇ ਸਿਨੈਪਟਿਕ ਦੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਵਾਧੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕਨੈਕਸ਼ਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਜੋ ਕਿ
ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ
ਦੋ ਨਿਊਰੋਨਾਂ ਜਾਂ ਨਿਊਰੋਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੀਸੈਪਟਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਰੀਸੈਪਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਊਰੋਨਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ, ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੈੱਲ ਜਾਂ ਸੈੱਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਉਦੋਂ ਅੱਗ ਲੱਗਣਗੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ
ਉਤੇਜਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਸੰਪਰਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਣਵਰਤੇ ਸੰਪਰਕ
ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਊਰਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ-
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਡਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣਦੇ ਹਨ
ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ।
2 3. ਹੋਰ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ
ਕਾਰਣ-ਕਾਰਣ ਦੀਆਂ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪੈਟਰਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤਰੀਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਦੀਆਂ ਹਨ
ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਰਗੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ,
ਫੀਡਬੈਕ ਵਿਧੀ, ਗੈਰ-ਰੇਖਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ, ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-
ਸਿਸਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ। 22 ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ,
ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਇੱਕ ਜੈੱਟ-ਲਾਈਨਰ ਆਟੋ-ਪਾਇਲਟ 'ਤੇ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ
ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਗਜ਼ੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁੰਜ ਅਤੇ ਆਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ
ਨਾਜ਼ੁਕ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਹਵਾ ਟਰਬੂ-
ਲੈਂਸ, ਹੈਂਡਵਿੰਡ, ਅਤੇ ਹੋਰ।
ਜੈੱਟ-ਲਾਈਨਰ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੈ-
ਇਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਵੈ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੈ।
ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਐਨਾਲਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਟੀਚਾ ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜਹਾਜ਼ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚਦਾ
ਹੋਵੇ!
ਮੇਰਾ ਇੱਥੇ ਮਕਸਦ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ
ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਿਸਟਮ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ
22 ਵੇਖੋ ਐਲਵਿਨ ਸਕਾਟ, ਸਟੇਅਰਵੇ ਟੂ ਦ ਮਾਈਂਡ; ਅਤੇ ਅਲੀਸੀਆ ਜੁਆਰੇਰੋ, ਡਾਇਨਾਮਿਕਸ

ਇਨ ਐਕਸ਼ਨ।
84
ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਿਊਰੋਨ ਸਮੈਕਮੇਟ ਹੋ ਗਿਆ?
ਇੱਕ ਟੀਚੇ ਦੀ ਭਾਲ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਿਸਟਮ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਵੇਂ
ਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਕੰਮ ਜੋ ਕਿ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਸਿਸਟਮਾਂ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਸੰਭਵ ਹੈ।
3 23. ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਉਭਾਰ
ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਦੇ
ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਰਣ-ਕਾਰਨ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ - ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ-
ਜੈਂਟ-ਲਾਈਨਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ
ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ। ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਨ ਅਤੇ ਟੀਚਾ-
ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ। ਜੈਂਟ ਦੇ ਟੀਚੇ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ-
ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਪਾਸੇ, ਅਤੇ ਆਦਿਮ ਜੀਵਨ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਟੀਚੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਨ-
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ
ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜੀਵ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।
ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੀਵਨ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜੈਵਿਕ
ਬਣਤਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਸਵੈ-ਮੁਰੰਮਤ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼। ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈਰੋਲਡ
ਮੋਰੋਵਿਟਜ਼ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਧਾਰਨ "ਪ੍ਰੋਟੋਸੈੱਲਾਂ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ
ਸੀ।
ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਮਰੱਥ।24 ਪਹਿਲੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੀਵ ਪ੍ਰੋਕਾਰ- ਹਨ।
ਯੋਟਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਕਟੀਰੀਆ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਮੈਟਾਬੋਲਿਜ਼ਮ ਦੇ ਸਮਰੱਥ।
ਬੈਕਟੀਰੀਆ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ: ਫਲੈਜੈਲਾ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਸੈੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈੱਲਾਂ ਦੇ ਗਰੇਡੀਐਂਟ ਵਿੱਚ
ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਉੱਚ ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ ਵੱਲ ਤੈਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਢਾਲ ਵਿੱਚ
ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਘੱਟ ਗਾੜ੍ਹਾਪਣ ਵੱਲ ਤੈਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ
23 ਮੈਂ ਇੱਥੇ "ਉਭਰਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ
ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਉਪਯੋਗ, ਵੇਖੋ ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਆਰ. ਸਟੋਗਰ, ਐਸ. ਜੇ.,
ਸੰਪਾਦਨ,
ਉਭਾਰ: ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੱਕ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ,

ਆਉਣ ਵਾਲਾ)। 24 ਹੈਰੋਲਡ ਜੇ. ਮੋਰੋਵਿਟਜ਼, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਉਭਾਰ: ਵਿਸ਼ਵ ਕਿਵੇਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਿਆ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 2002), 29।

85

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?

ਜੇ

ਆਈਜੀ ਆਰ ਸੀ

ਐੱਫ

ਓ

ਈ

ਚਿੱਤਰ 3.1. ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ, ਟੀਚਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਚਿੱਤਰ।

ਇੱਕ-ਕੋਸ਼ੀਕਾ ਵਾਲੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੋਰੋਵਿਟਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਣਿਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅੰਤ ਬਿੰਦੂ ਟੈਲੀਓਲੋਜੀਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"25 ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਬੋਧ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜੀਵ ਯੋਗ ਹੈ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲੋ। ਇੱਕ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਰੀਡਾਇਰੈਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਡੋਨਾਲਡ ਮੈਕੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੂਚਨਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਜਾਣਕਾਰੀ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਸਿਸਟਮ। ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਮੋਬਾਈਲ ਬੈਕਟੀਰੀਆ ਇੱਕ ਫੀਡਬੈਕ ਲੂਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਕੈਨੀਕਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਭਾਫ਼ ਵਾਲੇ ਲੋਕੋਮੋਟਿਵ ਦੇ ਦਿਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਇੱਕ ਥਰਮੋ- ਹੈ। ਸਥਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੀਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮ। ਸਾਰੇ ਸਧਾਰਨ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ- ਚਿੱਤਰ 3.1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚਿੱਤਰ ਦੁਆਰਾ tems ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਖੇਤਰ, F ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, E, ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਰੀਸੈਪਟਰ ਸਿਸਟਮ, R ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ , F ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ। ਇਸ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਟੀਚੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤੁਲਨਾਕਾਰ, C ਵਿੱਚ ਮਾਪਦੰਡ, Ig, ਜੋ ਕਿ ਸੰਗਠਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, O ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਮੇਲਤਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। O, E ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਬੇਮੇਲਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ।26

25 ਇਬਿਡ., .

26 ਡੋਨਾਲਡ ਐਮ. ਮੈਕੇ, ਬਿਹਾਈਂਡ ਦ ਆਈ, ਦ ਗਿਫੋਰਡ ਲੈਕਚਰ, ਐਡ. ਵੈਲੇਰੀ ਮੈਕੇ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਬੇਸਿਲ ਬਲੈਕਵੈੱਲ, 1991), 43–4।

ਮੁੱਢਲੇ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ
ਫਿਰ, ਗਤੀਵਿਧੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੁਚੇਤ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ
ਜਦੋਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਫੀਡਬੈਕ ਇੱਕ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਰੁਟੀਨ
ਵਿਵਹਾਰਕ ਰੁਟੀਨ ਅਤੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬੈਕਟੀਰੀਆ। ਬੋਧਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀਆਂ
ਬੇਮੇਲਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਚਕਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
3 1. ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸਥਿਰ ਪੈਟਰਨ
ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਥਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ
ਲਚਕਦਾਰ। ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣ ਸਪੇਕਸ ਇਚਨਿਊਮੋਨੀਅਸ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭੇਡੂ,
ਹੁਣ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕੀੜਾ।
ਜਦੋਂ ਅੰਡੇ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੇਕਸ ਭਾਂਡੇ ਇੱਕ ਖੱਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡੰਗਦੀ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦੇਵੇ ਪਰ ਮਾਰ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਕ੍ਰਿਕਟ ਨੂੰ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਦੀ ਹੈ,
ਆਪਣੇ ਆਂਡੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਖੱਡ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ
ਵਾਪਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਡੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੇਡੂਆਂ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ
ਅਧਰੰਗੀ ਕ੍ਰਿਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਸੜਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੀ, ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਡੂੰਘੇ ਜੰਮਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਾਂਡੇ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ
ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਰੁਟੀਨ ਇੱਕ
ਤਰਕ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਦਾ ਯਕੀਨਨ ਸੁਆਦ - ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੱਕ
ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਭਾਂਡੇ ਦਾ ਰੁਟੀਨ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ
ਖੱਡ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦਿਓ, ਇਸਨੂੰ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅੰਦਰ ਜਾਓ
ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਕਟ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚੋ। ਜੇਕਰ
ਜਦੋਂ ਭਾਂਡੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਕਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇੰਚ ਦੂਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਂਡੇ, ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ
ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ, ਆਪਣਾ ਮੁੱਢਲਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ,
ਕ੍ਰਿਕਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆਏਗਾ, ਪਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਰੇਗਾ
ਫਿਰ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ
ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕ੍ਰਿਕਟ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਕੁਝ ਇੰਚ ਜਦੋਂ ਭਾਂਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗੀ
ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਕਟ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ।
ਭੇਡੂ ਕਦੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਕਟ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ। ਇੱਕ 'ਤੇ

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ
ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ।27
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੇਕਸ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੈਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਖਾਸ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਸੁਰਾਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ। ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸਖ਼ਤ ਹੈ-
ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਟ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ।
3 2. ਥਣਧਾਰੀ ਲਚਕਤਾ
ਥਣਧਾਰੀ ਜੀਵ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਚਕਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਵਾਤਾਵਰਣ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ
ਟੀਚਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ, ਵਧੇਰੇ ਦਬਾਅ ਲਈ
ਟੀਚਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਜਾਨਵਰ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ
ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਨਕਲ ਦੁਆਰਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਨਵਰ
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ,
ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਚਕਤਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ
ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ।
ਟੈਰੇਂਸ ਡੀਕਨ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਲੜੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ। ਇੱਕ ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਦੋ ਅਸਮਾਨ ਕੈਂਡੀ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ; ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਡਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ। ਫਿਰ ਸਥਿਤੀ ਹੋਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਯੋਗਕਰਤਾ ਚੁਣੇ ਹੋਏ
ਢੇਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਛੋਟੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ
ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਲਦੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ
ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ
ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਵਾਰ-ਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਕੈਂਡੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਢੇਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਡੀਕਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ
ਵਿਹਾਰਕ ਸੰਦਰਭ ਵੱਲ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਹੁਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਹਨ
ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੈਂਡੀ ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
27 ਡੀ. ਵੂਲਰਿਜ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਮੈਨ: ਦ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਬੇਸਿਸ ਆਫ਼ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਟ ਲਾਈਫ (ਨਿਊਯਾਰਕ:
ਮੈਕਗ੍ਰਾ ਹਿੱਲ, 1968), 82।

ਐਮ.ਸੀ.
MO C FF R
ਮੈਂ ਜੇ ਜੀ
ਓ ਐੱਫ
ਈ
ਚਿੱਤਰ 3.2. ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੀਸੈਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਚਿੱਤਰ।
ਢੇਰਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੰਬਰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਉਹ
ਛੋਟੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੰਬਰ ਚੁਣਨਾ ਜਲਦੀ ਸਿੱਖੇ
ਢੇਰ। ਡੀਕਨ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਯਤਾ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਧਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਉਤੇਜਨਾ-ਸੰਚਾਲਿਤ ਤੁਰੰਤਤਾ ਤੋਂ।28
ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਜੈਵਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਤੱਤ। ਕੀ
ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ
ਆਪਣਾ ਵਿਵਹਾਰ, ਆਪਣੀ ਬੋਧਾਤਮਕ ਰਣਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਇਹ ਯੋਗਤਾ
ਆਪਣੀਆਂ ਬੋਧਾਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ
ਇਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਹਾਂਗਾ। ਇਸ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ
ਚਿੱਤਰ 3.2 ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਟੀਚਾ-ਖੋਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.1 ਵਿੱਚ ਹੈ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਜੋੜੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ
ਕੁੱਲ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਸਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 3.2 ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ, ਮੈਟਾ-ਤੁਲਨਾਕਾਰ, MC,
ਅਤੇ ਮੈਟਾ-ਸੰਗਠਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,
MO. FF ਇੱਕ ਫੀਡਫਾਰਵਰਡ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੀਚਰ ਫਿਲਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ
ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਅਪਡੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵੇਦੀ ਇਨਪੁਟ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ
28 ਟੈਰੇਂਸ ਡਬਲਯੂ. ਡੀਕਨ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ: ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਸਹਿ-ਵਿਕਾਸ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਨੌਰਟਨ, 1997), 413–15।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਸਿਸਟਮ।29 ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਟੀਚਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕਿ ਪੂਰਾ ਸਿਸਟਮ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਡੈਨੀਅਲ ਡੇਨੇਟ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸਫੋਟਕ
ਕੱਚੇ ਜੈਵਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਪੈਟਰਨ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਉਹ ਜੀਵ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ-
ਮਾਨਸਿਕਤਾ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸਦੇ ਪੈਟਰਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ
ਵਾਤਾਵਰਣ, ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। 30 ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਡੈਨੇਟ ਦਾ ਸ਼ਬਦ "ਮੈਟਾ ਵਿੱਚ
ਜਾਣਾ" ਹੈ - ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ। "ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ
ਸ਼ਕਤੀ,
ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਚਾਲਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਚਾਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ-
ਕਈ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਫਲਤਾ: ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝਰਨਾ
ਮੂਰਖਤਾ ਤੋਂ ਸੂਝਵਾਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"31
4. ਮਨੁੱਖੀ ਸਵੈ-ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
ਆਓ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੀਏ। ਭਾਗ 2 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ
ਵਾਤਾਵਰਣ (ਭਾਵ, ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ) ਕਾਰਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ
ਕਾਨੂੰਨ-ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਾਧਨ-

ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਮੈਂ ਭਾਗ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ (ਜੈੱਟ-ਲਾਈਨਰ) ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸੀ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਗਾਈਡਡ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਅਤੇ ਜੈੱਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਕ ਖਿਡਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਅਜਿਹੇ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਧਦੀ ਬੋਧਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ
29 ਮੈਕੇ, ਅੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, .
141
30 ਡੈਨੀਅਲ ਸੀ. ਡੇਨੇਟ, ਐਲਬੋ ਰੂਮ: ਫ੍ਰੀ ਵਿਲ ਵਰਥ ਵਾਂਟਿੰਗ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ (ਕੈਂਬਰਿਜ,
ਐਮਏ: ਐਮਆਈਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1984), 29; ਡੀ. ਆਰ. ਹੋਫਸਟੈਡਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਕੀ
ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?
ਮਸ਼ੀਨੀ?" ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਅਮਰੀਕਨ, 247 (ਸਤੰਬਰ 1982): 18–34. 31 ਡੇਨੇਟ, ਐਲਬੋ ਰੂਮ, .
29
90

ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਿਊਰੋਨ ਸਮੈਕਮੇਟ ਹੋ ਗਿਆ?

ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਚਕਤਾ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-
ਜੈਵਿਕ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਕੁੰਜੀਆਂ ਹਨ।
ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ
ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਕ ਹਨ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਓ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕਰੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਖਾਤਰ
ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਾਡੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।
ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੋਧ ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਰੀਕਾ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਬੋਧਾਤਮਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜੋ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤੰਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਾਲ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਦੋਵੇਂ।

ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹੁੰਚ
ਬੋਧਾਤਮਕ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਚਰਚਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜੋ ਮੈਂ ਵਰਤਾਂਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦੀ ਮਨਮੋਹਕ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਡਿਪੈਂਡੈਂਟ ਰੈਸ਼ਨਲ ਐਨੀਮਲਜ਼। ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ
ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਚੰਗੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕਲਪ ਦਾ।32 ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ
ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਨਿਊਰੋਨਸ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਪਰ ਸਾਡੀ ਨਿਊਰੋਲ ਜਟਿਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ।
ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੋਧਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ
ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣੋ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ
32 ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ, ਨਿਰਭਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਜਾਨਵਰ: ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਓਪਨ ਕੋਰਟ, 1999), 53, 56।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਜਾਨਵਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਨੇ ਮਦਦਗਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ
ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ - ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਡੌਲਫਿਨ 'ਤੇ ਹੈ - ਤਾਂ ਜੋ
ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
4 1. ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਡੌਲਫਿਨ ਟੀਚਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡੌਲਫਿਨ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ, ਸਾਥੀ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਖੇਡ, ਪਿਆਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਘਾਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
ਡੌਲਫਿਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ
ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣੇ ਕਰੋ
ਨਤੀਜੇ। ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ
ਮੈਂ ਥਾਮਸ ਐਕੁਇਨਾਸ ਦੇ "ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੰਦਰੀਆਂ" ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ
ਇਹਨਾਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੋਜ। ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ
ਪਛਾਣੋ ਕਿ ਕੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ, ਦੋਸਤਾਨਾ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ।
ਮੈਂ ਐਂਟੋਨੀਓ ਡੈਮਾਸੀਓ ਦੇ ਸੋਮੈਟਿਕ ਮਾਰਕਰਾਂ ਦੇ ਥੀਸਿਸ ਬਾਰੇ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਫਿਨੀਅਸ ਗੇਜ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ
ਕਰਕੇ, ਸੂਖਮ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜੋ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ
ਕਰਨ ਲਈ
ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਜਨਮਜਾਤ ਟੀਚੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਇਹੀ ਟੀਚੇ ਹਨ
ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ
ਸੋਮੈਟਿਕ ਮਾਰਕਰ। ਇਹ ਸੂਖਮ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ
ਤੁਰੰਤ ਸੋਚੀ-ਸਮਝੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾੜੀ।
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ।
ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਦਮ ਹੈ
ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ। ਇਹ
ਬਿਨਾਂ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਪਰਖ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਮਹਿੰਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ। ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ
ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਚਿਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ-
ਅਰਨਹੇਮ ਚਿੜੀਆਘਰ ਵਿਖੇ ਪੈਨਜ਼ੀ।
92

ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਿਊਰੋਨ ਸਮੈਕਮੇਟ ਹੋ ਗਿਆ?

ਹਰ ਸਵੇਰ... ਰੱਖਿਅਕ ਸਾਰੇ ਰਬੜ ਦੇ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਜ਼ਾਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਘੇਰਾ ਪਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਖਿਤਿਜੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਲਟਕਾਉਂਦਾ ਹੈ... ਇੱਕ
ਦਿਨ [ਇੱਕ ਚਿੰਪ ਨਾਮ ਦਾ] ਕ੍ਰੋਮ ਇੱਕ ਟਾਇਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਪਾਣੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਖਾਸ ਟਾਇਰ ਸੀ
ਕਤਾਰ ਦਾ ਅੰਤ, ਛੇ ... ਟਾਇਰ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰੋਮ
ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਰਹੀ... ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ,
ਸੱਤ ਸਾਲ ਦਾ ਨਰ ਚਿਮ- ਜੈਕੀ, ਸਿਵਾਏ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਪੈਂਜ਼ੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕ੍ਰੋਮ ਕਦੇ... ਇੱਕ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ...
ਕ੍ਰੋਮ ਦੇ ਹਾਰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ... ਜੈਕੀ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਬਿਨਾਂ
ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਟਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ... ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ
ਅਗਲੇ ਵਾਲੇ ਨਾਲ... ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਖਰੀ ਟਾਇਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ
ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਟਾਇਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਲੈ ਗਿਆ
[ਕ੍ਰੋਮ], ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਿਆ।33
ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਕੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੱਲ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀ।
ਉਸ ਸਮੱਸਿਆ ਵੱਲ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ। ਇਹ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਵਾਧੂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ:
ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਕ੍ਰੋਮ ਦੀ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜੋ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ "ਖੱਟੇ ਅੰਗੂਰ" ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਈਸਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਥਾਵਾਂ।
ਜੈਕੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਧਾਤਮਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਦੂਜੇ ਮਨਾਂ ਦਾ - ਯਾਨੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਚਾਰ। ਬੱਚੇ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।
4 2. ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ
ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਇਹਨਾਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਵਾਧੂ ਲੋੜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਸੂਝਵਾਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ, ਏ
33 ਫ੍ਰਾਂਸ ਡੀ ਵਾਲ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ: ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਜਾਨਵਰ (ਕੈਂਬਰਿਜ, ਐਮਏ: ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1996), 83।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਭਾਵਨਾ; ਦੂਜਾ, ਅਮੂਰਤ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਅਤੇ, ਤੀਜਾ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ "ਸਵੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਅਧਿਆਇ ਲੱਗੇਗਾ
ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਕੈਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਸਵੈ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੰਕਲਪ ਹੋਣਾ। ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ, ਪਹਿਲਾਂ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਤੋਂ। ਇਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਹਨ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੈ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ।
ਲੈਸਲੀ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਸ ਹਾਂ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸੰਕਲਪ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੋਲ ਨਿਊਰੋਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ-

ਹੋਰ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਓ।34
ਪੈਟਰੀਸ਼ੀਆ ਚਰਚਲੈਂਡ ਕੁਝ ਬਹੁਪੱਖੀ ਉਪਯੋਗਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸਵੈ-ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ
ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਨੈੱਟਵਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਰੂਚੋ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਉੱਭਰਦਾ ਹੋਇਆ
ਬੱਸ। ਹੋਰ ਨੈੱਟਵਰਕ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਆਸਣ
ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ। ਕੁਝ ਨੈੱਟਵਰਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ-
ਵਿਚਾਰ, ਮੈਟਾ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ
ਭੱਜਣਾ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੌਨ
ਮੈਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੌਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਨਿਊਰਲ ਨੈੱਟਵਰਕ
ਅਜਿਹੇ ਮੈਟਾ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਇਦ ਹਨ
ਜੋ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ।
34 ਲੈਸਲੀ ਏ. ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਫਰਾਈਡੇਜ਼ ਫੁੱਟਪ੍ਰਿੰਟ: ਸਮਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
(ਨਿਊਯਾਰਕ:
ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1997), ਅਧਿਆਇ 3।

ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਢਾਂਚਿਆਂ, ਸਿਰਫ਼ "ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ" ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਇੱਕ ਢਿੱਲੀ ਅਤੇ ਲੂਪੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਭਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ, ਅਤੇ
ਡਿਮੇਂਸ਼ੀਆ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣਾ। 35
ਚਰਚਲੈਂਡ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਨਿਊਰਲ ਨਿਰਭਰਤਾ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਾਡੀਆਂ ਕੁਝ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ: ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ
ਵਿਸੇਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਹੌਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ
ਸਟੈਮ ਅਤੇ ਹਾਈਪੋਥੈਲਮਸ; ਮੈਡੀਅਲ ਰਾਹੀਂ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ
ਟੈਂਪੋਰਲ ਲੋਬ; ਪ੍ਰੀਫ੍ਰੰਟਲ ਲੋਬ ਅਤੇ ਲਿਮਬਿਕ ਰਾਹੀਂ ਆਵੇਗਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ
ਬਣਤਰ। ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ
ਅੱਗੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਦੋਵੇਂ
ਸਪੇਸ-ਟਾਈਮ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ।
ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਹਨ
ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾੜੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਿਜ਼ੋਫ-
ਰੇਨਿਕਸ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਸਵੈ/ਗੈਰ-ਸਵੈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਾਰਨ ਬ੍ਰਾਊਨ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ, ਆਤਮਕਥਾ-
ਸਰੀਰਕ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ।
ਮਨੁੱਖੀ ਐਪੀਸੋਡਿਕ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਧੇਰੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ-
ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ
ਸਾਡੇ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਜਟਿਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਫਰੰਟਲ ਲੋਬਸ।36
ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਝਵਾਨ ਜਾਨਵਰਾਂ ਕੋਲ ਹੈ
ਮੁੱਖ ਟੀਚਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ
ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਸਾਧਨ। ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ
ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

35 ਪੈਟਰੀਸ਼ੀਆ ਐਸ. ਚਰਚਲੈਂਡ, "ਨਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ," ਵਿਗਿਆਨ, 296 (ਅਪ੍ਰੈਲ 2002): 308–10।

36 ਵਾਰਨ ਐਸ. ਬ੍ਰਾਊਨ, "ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਬੋਧਾਤਮਕ ਯੋਗਦਾਨ," ਬ੍ਰਾਊਨ, ਆਦਿ, ਸੰਪਾਦਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ
ਕੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ? 116.

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਭਵ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ। ਸੂਝਵਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਰਗ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛੋ
ਸੰਖੇਪ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਤੀਜੇ ਰਹੇ ਹਨ।
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਰਗੇ ਅਮੂਰਤ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਕਰੋ (ਅਧਿਆਇ 2 ਤੋਂ)
ਕਿ ਐਕੁਇਨਾਸ ਨੇ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ: ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਮਝਦਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਵੱਲ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ
ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਮਝਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਛਾ। ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਅੰਤਰ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ।

4 3. ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ
ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਸੰਖੇਪ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਵਾਕ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਯੋਗਤਾ
ਵੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ
ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਦੋਵਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ। ਇਸ ਮੈਟਾ-ਪੱਧਰੀ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰੋਤ ਹਨ
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਨਿਰਣਾ।37 ਯਾਨੀ, ਪਰਿਪੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਉਦੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ
ਬੱਚੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ
ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਥੇ
ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾਈ ਸਮਰੱਥਾ:
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਗਰਟ ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੋਇਆ
ਸਿਹਤ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
37 ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ, ਨਿਰਭਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਜਾਨਵਰ, – . 53 4
96

ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਿਊਰੋਨ ਸਮੈਕਮੇਟ ਹੋ ਗਿਆ?

ਬੱਚੇ ਸੁਤੰਤਰ ਨੈਤਿਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕਰੋ
ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਕੁਝ ਅਮੂਰਤ ਸੰਕਲਪ; ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
ਹੁਣ, ਪਰ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ 38 ਪ੍ਰਤੀ ਸੇ। ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ
ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ
ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵੱਲੋਂ, ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੈ
ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਖਾਸ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ।"39
ਇਹ ਬੋਧਾਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ
ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਦੇ ਲੜੀਵਾਰ ਪੱਧਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਬੋਧਾਤਮਕ ਪੱਧਰ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
ਧਿਆਨ, ਉਮੀਦ, ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ - ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ
ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਚ-ਕ੍ਰਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੋ ਇੱਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਇੱਕ
ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ

ਕਾਰਵਾਈ - ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੰਤੂ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ
ਲਾਗੂਕਰਨ।40
ਆਓ ਹੁਣ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਵਜੋਂ ਸੁਝਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ
ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਹਨ: ਪਹਿਲਾਂ, ਏ
ਸਵੈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ; ਦੂਜਾ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ
ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; ਤੀਜਾ, ਸਵੈ-
ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ; ਚੌਥਾ, ਇੰਨੀ ਸੂਝਵਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿ ਇੱਕ
ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ;
ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ
ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਧਾਰਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ
ਇਹਨਾਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ:
ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਸੰਭਵ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ
ਮੇਰੇ ਲਈ ਭਵਿੱਖ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਲਈ-
ਨੇਟਿਵ ਫਿਊਚਰਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸੈੱਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਧਣ-ਫੁੱਲਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਵ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
38 39 ਇਬਿਦ., – , . ਇਬਿਦ., .
71 2 84 69

40 ਬ੍ਰਾਊਨ, "ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬੋਧਾਤਮਕ ਯੋਗਦਾਨ,"। 118

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਾਂ
ਦੂਰ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ
ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਾਹ, ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ
ਦੂਜਾ। ਇਸ ਲਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। 41
ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਝਵਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਭਵ,
ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਵਰਗੇ ਅਮੂਰਤ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ 'ਤੇ
ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ - ਅੰਤਮ ਕਾਰਨ -
ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਟੀਚੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ
ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ। ਇਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਭਰਦੀਆਂ ਹਨ-
ਮਾਨਸਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ
ਘੱਟ ਤਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।
4 4 . ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ
ਆਓ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਜੋ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ

ਨੈਤਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜੈਵਿਕ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ। ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਭੱਜਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ-
ਪੌਂਸ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ।
ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਨੁਭਵੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ।42 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਆਮ
ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਚਿੱਤਰ 3.1 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਮੈਕੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਚਿੱਤਰ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ (R) ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ; ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ (C); ਜਵਾਬ ਦੀ ਚੋਣ - ਭੱਜਣਾ, ਲੜਨਾ, ਸੁਲ੍ਹਾ-
tion - ਸੰਗਠਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (O) ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ (E)
ਕਾਰਜ ਖੇਤਰ (F) ਤੋਂ ਫੀਡਬੈਕ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ
ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ।
ਇਹ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਤਬਦੀਲੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੈ
ਇੱਥੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਅਸਲ ਚਿੰਤਾ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਸੀ
ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ - ਯਾਨੀ ਕਿ, ਤੰਤੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
41 ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ, ਨਿਰਭਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਜਾਨਵਰ, – . 74 5
42 ਭਰਾਵੋ, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਦਾ ਪੈਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, – ; ਸੀ.ਐਫ. ਥਾਮਸ ਦਾ ਵਿਜ਼ ਐਸਟੀਮੇਟਿਵਾ। 25 30
98

ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਿਊਰੋਨ ਸਮੈਕਮੇਟ ਹੋ ਗਿਆ?

ਨਿਊਰਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ "ਇਸਨੂੰ ਵਰਤੋ ਜਾਂ ਗੁਆ ਦਿਓ" ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਦਿਮਾਗ ਦਾ "ਵਾਇਰਿੰਗ ਡਾਇਗ੍ਰਾਮ" ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਨਿਊਰੋਨਸ ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਫੀਡਬੈਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਬੰਧ ਮਜ਼ਬੂਤ; ਫੀਡਬੈਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਫੀਡਬੈਕ
ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਤ ਅਤੇ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।
ਤਾਂ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਸਾਡੇ ਏਜੰਟ ਨੇ ਆਦਤ ਪਾ ਲਈ ਹੈ
ਧਮਕੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਿੰਸਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ। ਜੇਸੁਇਟ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਦੀ ਜੀ. ਸਾਈਮਨ
ਹਰਕ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਰਾਟੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ
ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਭਿਆਸ ਲਈ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਦੇਖਣ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਫ੍ਰੈਨ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮਰੀਨ ਸਾਰਜੈਂਟ ਸੀ।
ਜੌਨ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ
ਟਿਕਟਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਲਾਬੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇਖਿਆ?"
"ਟਿਕਟ ਬੂਥ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੰਡਾ?" ਫ੍ਰੈਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। "ਹਾਂ,"
ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਬਰੂਸਿਨ ਲਈ ਕਰੂਸਿਨ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?" "ਤੁਸੀਂ

"ਜਾਣੋ," ਫ੍ਰੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ... ਮੈਂ ਬਸ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
"ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਠੀ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਹਥੇਲੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ। ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
ਕਹਿਣ ਲਈ, "ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ . . . . " ਪਰ ਜੌਨ
ਸਾਨੂੰ ਟੋਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਹੜਾ ਬੰਦਾ?"

ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: ਮੈਂ ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਨ ਨੇ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ
ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਵੀ। ਜੌਨ, ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਉਸਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਕਿਉਂ? ਕੁੰਜੀ ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ
ਇਤਿਹਾਸ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਨ ਨੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ
ਸਰੀਰਕ ਸਿਖਲਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ "ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੈਣ" ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।
ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ "ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਭਾਲ" ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਜੌਨ, ਨਾਲ
ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ "ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ" ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਆਇਆ।43
ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-
ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ - ਯਾਨੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ
ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਇਆ
ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਜੌਨ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
"ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ

43 ਜੀ. ਸਾਈਮਨ ਹਾਰਕ, ਵਰਚੁਅਸ ਪੈਸ਼ਨਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਪੌਲਿਸਟ ਪ੍ਰੈਸ,), . 1993 34

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਜੌਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ।"44 ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ-
ਭਾਈਚਾਰਾ ਜੇਸੁਇਟ ਆਰਡਰ ਸੀ, ਅਤੇ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ
ਮਾਰਸ਼ਲ ਆਰਟਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਭਿਆਸ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਅਪਣਾਇਆ
ਨੈਤਿਕਤਾ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਹਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ,
ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ
ਮੈਂਬਰ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ।
ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ-ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ
ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰ 3.2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ
ਚਿੱਤਰ 3.1 ਵਿੱਚ, Ig, ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਟੀਚਾ ਸਥਿਤੀ, ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਸੀ।

ਚਿੱਤਰ 3.2 ਵਿੱਚ ਟੀਚਾ ਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਸਿਸਟਮ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਟਾ-ਤੁਲਨਾਕਾਰ ਇੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
ਬਚਾਅ ਨਾਲੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਅਹਿੰਸਕ ਹੱਲ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮੁੱਲ।
ਮੈਟਾ-ਆਰਗਨਾਈਜ਼ਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਫਿਰ C ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਸੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁਣ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਬਚਾਅ ਲਈ ਖਤਰੇ, ਪਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ-
ਭਾਈਚਾਰਾ। ਹੁਨਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਭੰਡਾਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ
O ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, FF ਮਾਰਗ, ਜੋ ਚੁਣਦਾ ਹੈ
ਸੰਵੇਦੀ ਇਨਪੁਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਕ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਨੇਕ ਵਿਵਹਾਰ
ਏਜੰਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਚਿੱਤਰ 3.2 ਵਿੱਚ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਫੀਡਬੈਕ ਹੈ
ਮੈਟਾ-ਤੁਲਨਾਕਾਰ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਵਿੱਚ
ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਮੁੜ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਲਈ
ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਕਸਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਹਮਲਾਵਰਤਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤ।
ਇਸ ਲਈ ਚਿੱਤਰ 3.2 ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ-
ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਨੈਤਿਕ ਸੰਕਲਪ ਅਭਿਆਸ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ, ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ
44 ਇਬਿਡ., .

100

ਕੀ ਮੇਰਾ ਨਿਊਰੋਨ ਸਮੈਕਮੇਟ ਹੋ ਗਿਆ?

ਚਿੱਤਰ 3.3. ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਚਿੱਤਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।
ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਊਰਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਨਵਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਆਦਤਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚਕਾਰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-
ਯੋਗਤਾ: ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ

ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ? ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ
ਜੇਕਰ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਹਰਕ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਵੈ-ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੀ ਹੈ।
ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ। ਯਾਨੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ
ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਮਾਜਿਕ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਏਜੰਟ ਉਹ ਉਸ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ
ਇੱਕ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਨੈਤਿਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ
ਇਸ ਦੂਜੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 3.3)45 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
45 ਮੈਕੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸੋਧ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਚਿੱਤਰ 3.2 ਦਾ ਮੈਟਾ-ਤੁਲਨਾਕਾਰ।
ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, SS, ਬੋਧਾਤਮਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਖੇਪ ਟੀਚੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ
ਮਨੋਰਥਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਬਦਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ
ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ।
ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਏਜੰਟ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦਾ ਨੈਤਿਕਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰੰਪਰਾ-ਅਧਾਰਤ ਪਹੁੰਚ ਹੈ
ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਂਟੀਅਨ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦਲੀਲ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਨੈਤਿਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਦੇਖਣਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਟਾ-ਨੈਤਿਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਉਲਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
(ਜਾਂ, ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ)।
ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਦੀ ਲਾਈਨ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।
5. ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ?
ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ
ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਹੈ
ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪਣਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਕਿ

ਕੀ ਅਸੀਂ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਅਸੀਂ ਬੋਧਾਤਮਕ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦਿਓ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ
ਮੈਕੇ ਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵੈ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਰ ਦੇ ਸੂਝਵਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਵਿਚਾਰ
ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5 1. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲਝਣ

ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਸਿਆ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ" ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚ। ਦਰਅਸਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ
ਆਮ-ਭਾਸ਼ਾ ਕਿਸਮ ਦੇ ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ-
ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ: ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ
ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਬੰਦੂਕ ਰੱਖ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ।

ਦੂਜੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਪਰ ਕੀ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ
ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਕੇ ਘਟਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ,
ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਖ਼ਤਰੇ
ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੁਣੌਤੀ ਕਿਸਮਤਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ
ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਟਕ। ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਦੋ ਸੰਸਕਰਣ ਹਨ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ - ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੂਰਵ ਗਿਆਨ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ
ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀ. ਐਫ. ਸਕਿਨਰ ਦੇ-
ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਦੇ ਔਰ।

ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਦਾ
ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਹੈ: ਜੇਕਰ
ਮਨੁੱਖੀ ਚੋਣਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦਿਮਾਗੀ ਘਟਨਾਵਾਂ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ?
ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ? ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਦਾ ਟੀਚਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ
ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਾਲਾ ਸਿਸਟਮ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਿਰਫ਼ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ
ਨਿਊਰਲ ਬਣਤਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਹੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ। ਇੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੰਪਲੈਕਸ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅਮੂਰਤ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਣ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਕ ਕਾਰਕ।
ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ
ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਰ
ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਵਾਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਮੰਗ ਵਾਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਿੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ
ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ: ਪਹਿਲਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ।
ਦੂਜਾ ਹੈ
ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਜੋਂ। ਤੀਜਾ
ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਈ ਨਾਮ ਹਨ - ਲਿਬਰਟੇਰੀਅਨ,
ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ।
ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝੀਏ।
ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਹਿਜਤਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਵਾਲੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਵੀ ਕਿਹਾ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਦੇ ਪੂਰਵ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ
ਕਿਰਦਾਰ। ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੇਰੀ ਜਾਂਚ,
ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਿਲਕੁਲ ਸੀ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ
ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦੇ ਯੋਗ
ਉਹ ਟੀਚੇ ਜਿਵੇਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣ। ਜੈਵਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜੋ
ਅਜਿਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ
ਜੈਵਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਕੈਂਡੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।
ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੈ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਈ
ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬੋਧਾਤਮਕ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ-
ਉਪਕਰ।46 ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਕਸਰ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਤਰਕ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਹੈ
ਭਾਵਨਾਵਾਂ।47 ਸਵੈ-ਲਈ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ
ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜੋ ਚਲਦੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
46 ਤਰਕ ਅਤੇ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਕਨੀਕੀ ਪਹੁੰਚ ਲਈ, ਨੈਨਸੀ ਵੇਖੋ
ਮਰਫੀ, "ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ: ਤਰਕ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਦਿਮਾਗ?" ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, 14, ਨੰ. 2 (ਅਕਤੂਬਰ 2002): 143–58; ਅਤੇ ਮਰਫੀ ਅਤੇ
ਬ੍ਰਾਊਨ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਨਿਊਰੋਨਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ? 47 ਡੈਮਾਸੀਓ ਦਾ ਸੋਮੈਟਿਕ
ਮਾਰਕਰਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਕੰਮ - ਸੂਖਮ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ - ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿੱਚ
ਵਿਵਹਾਰ ਅਨੁਭਵੀ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ
ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਂਟੋਨੀਓ ਡੈਮਾਸੀਓ, ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵੇਖੋ: ਭਾਵਨਾ, ਤਰਕ ਅਤੇ
ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਜੀ. ਪੀ. ਪੁਟਨਮ'ਸ ਸੰਸ, 1994)।

ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਇਸ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜੋ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ-
ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ,
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿ ਤਰਕ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਮ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਣ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮੰਗ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਸਿਰਫ਼
ਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਚੋਣ ਖੁਦ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਕਾਰਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾਮ "ਪ੍ਰਤੀ-ਤੱਥਾਤਮਕ ਆਜ਼ਾਦੀ" ਹੈ।
ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹਨ
"ਆਜ਼ਾਦੀਵਾਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ," "ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ," ਅਤੇ "ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਦੀ"
"ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ।" ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਾਰਣ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ-
ਕਦੇ ਵੀ, ਕਿ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-
ism ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
5 2. ਬਹਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ
ਮੈਂ ਭਾਗ 4 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ
ਮੌਜੂਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਬਹਿਸ ਕਈ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ "ਅਨੁਕੂਲਤਾਵਾਦੀ" ਅਤੇ "ਅਨੁਕੂਲਤਾਵਾਦੀ" ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ।
"ਲਿਬਰਟੇਰੀਅਨ" ਖਾਤੇ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਨੁਕੂਲਤਾਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਫ਼ਤ ਹੈ)
ਚੁਣਦਾ ਹੈ) ਫਿਰ ਪੁੱਛਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਮ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇ
ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੋ। ਪਰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਚੋਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਕਾਰਕਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ
ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਹੈ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ "ਆਜ਼ਾਦੀ" ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ-
ian " ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਕੂਲਤਾਵਾਦੀ-ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਦੀ ਬਹਿਸ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ, ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇੰਨੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ
ਅਤੇ, ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਕਰ ਸਕੇ
ਅਰਥਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ
ਕੀ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਟੀਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਕ
ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸਮਤ
ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ,
ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਟੀਚਾ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਹ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਬੀ. ਐੱਫ. ਸਕਿਨਰ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁੱਦਾ ਸੀ, ਪਰ
ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜੈਵਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ - ਜੈਨੇਟਿਕ ਜਾਂ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ - ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਜੈਨੇਟਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਨੂੰ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ,
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ
ਆਜ਼ਾਦ ਚੋਣ (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਚਾਈ ਦੇ ਉਲਟ) ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
ਜੀਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ। ਯਾਨੀ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਹਨ
ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਰਵੱਈਏ, ਸੁਭਾਅ, ਜਿਨਸੀ ਰੁਝਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵੀ
ਜੀਓਸਿਟੀ, ਪਰ ਅਪੂਰਣ ਸਬੰਧ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੀਨ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਤਰਕ ਦੀ
ਦੂਜੀ ਲਾਈਨ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਜੀਨੋਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ
ਸਿਨੈਪਟਿਕ ਸੰਜੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ-
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਵਾਂ। ਜੀਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜੈਨੇਟਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਇਹ ਧਮਕੀ ਲਈ ਹੈ ਕਿ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸੂਖਮ ਤਰੀਕਾ। ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੀ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਜ਼ਮ
ਸੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ
ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਨਿਊਰਲ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਚਲਨ
ਸਿਸਟਮ, ਤਾਂ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ
ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਾਲ

ਚੋਣ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਣ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ
ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਚੋਣਤਮਕ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ
(ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ) ਬੇਤਰਤੀਬ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ-
ਮਿਨੀਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ।
ਮਾਡ- ਦੀ ਐਟਮਿਸਟ-ਰਿਡਕਸ਼ਨਿਸਟ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਉਲਟ
ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ, ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਸਤੀਆਂ ਦਾ ਉਭਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਨਵੀਆਂ ਕਾਰਣ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ
ਨਵੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨਿਯਮਤ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਕ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ
ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਡਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
ਹੌਜਕਿਨ-ਹਕਸਲੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਨਸਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਆਵੇਗ ਸਖ਼ਤ (ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦੀ) ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ-
ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿਰਧਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਸ ਦੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵੀ ਹਨ
(ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀਵ) ਜੋ (ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ) ਤੋਂ ਉੱਭਰੇ ਹਨ
ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਯਮਤ (ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਤਰੀਕੇ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜੀਵ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਵਹਾਰ।
ਪਿਛਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਜ਼ੋਰ
ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ
ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਭ-ਜਾਂ-ਕੁਝ-ਨਹੀਂ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
ਕੋਈ ਕੰਮ ਮੁਫ਼ਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ
ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੁਫ਼ਤ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ
ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਕ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੈਵਿਕ ਕਾਰਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਦਾ। ਸਾਡੀ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਮਾਜਿਕ ਦੋਵੇਂ
ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ
ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ, ਫਿਰ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ: ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ?
ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟੇ
ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੁਝ ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈਵਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ। ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਕਾਰਜ ਇੱਕ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਣ ਜਾਵੇ
ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਉਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਰੋਤ। ਇਹ ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ
ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ। ਮੇਰੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਲੋੜੇ, ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਟੀਚਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜੈਵਿਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਲੇਖਕ ਬਣ ਗਈ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ, ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਗੈਰ-ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਪੂਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ "ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਦਰਅਸਲ, ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ਾਇਦ
ਉਲਟ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਆਓ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ
ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
ਜੇਸੁਇਟਸ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਬਣਨ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ
ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ-
ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ
ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਕੀਨਨ ਕੁਝ
ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦ ਦੇ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ
ਫਿਰ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਓ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਇੱਕ
ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਕਾਰਨ ਕਾਰਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ
ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਤਿ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਪੂਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ। ਆਓ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-
ਇੱਕ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਜੋ ਕਿ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ
ਜੈਵਿਕ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨਿਰਧਾਰਨਵਾਦ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਓ
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ। ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ
ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਧੀਰਜ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਫਿਜ਼ਮ। ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ
ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਨਾ
ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਿਤਾਬ, ਸਿਰਫ਼ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।
ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਕੀ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ
ਸਿਸਟਮ "ਖਰਾਬ" ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਡੋਨਾਲਡ ਮੈਕੇ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ

ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵੀਡੀਓ ਕੈਮਰਾ ਆਪਣੇ ਮਾਨੀਟਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
ਸਕਰੀਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕੈਮਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਕਰੀਨ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ

ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਇੱਕ ਸੂਡੋ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੂਮ ਇਨ ਕਰੀਏ
"ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਗੜਬੜਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" 48 ਮੈਕੇ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉਪਯੋਗ ਸਨ
ਵੀਡੀਓ ਸਮਾਨਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ ਲਈ ਸਮਾਨਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜੈਵਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਕ ਕਾਰਕ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ
ਕੋਈ ਵੀ ਪਲ ਹੁਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਲ ਨਹੀਂ। ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤੀ ਨਾਮ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ
ਅਜਿਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਡਰਾਈਵ ਅਤੇ ਟੀਚੇ,
ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਟੀਚੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ)
ਹੁਣ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ।
ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ
ਜੈਵਿਕ ਡਰਾਈਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ।
ਪਰ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਸਾਰੇ ਕਾਰਣ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵੇਰਵਾ
ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ।

6. ਪਿਛਾਖੜੀ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਈਸਾਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ-
ਸੋਫੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੁੱਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ,
ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ "ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦ"
ਇੱਕ ਆਕਸੀਮੋਰਨ ਹੈ - ਜੇ ਅਸੀਂ ਜੈਵਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ - ਤਾਂ
ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਈਸਾਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਕਟੌਤੀਵਾਦ
ਸੱਚ ਹੁੰਦੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ!
48 ਮੈਕੇ, ਓਪ. ਸਿਟ., .
10

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

ਓਪੇਡ, ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅੰਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ
ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਸਾਡੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਵਰਗੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ,
ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੀ।
ਥਾਮਸ ਐਕੁਇਨਾਸ ਨੇ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਸਾਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਲਾ ਹੈ, ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਖਿੱਚ। ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ
ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ
ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4 ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਕੀ ਹਨ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ? ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ, ਬ੍ਰਹਮਤਾ
ਕਾਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ
1. ਸੰਭਾਵਨਾ
ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਟੀਚਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ
ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਦੂਸਰੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਈਸਾਈ ਚਿੰਤਾਵਾਂ। ਪਹਿਲਾ ਸਧਾਰਨ ਹੈ (ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਨ?)
ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ
ਦਲੀਲਾਂ ਬੇਅੰਤ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਾਕਾਫ਼ੀ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਾਂਗਾ-
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਫੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ
ਦਵੈਤਵਾਦ ਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤਿਆਰ ਕਰੋ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।
ਮੈਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਥੀਸਿਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਈ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੂਹਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਿਧਾਂਤ।
ਦੂਜਾ, ਮੈਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ: ਜੇਕਰ
ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਮਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਸਕੇ,
ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਮੇਰਾ
ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੱਦੇ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ
ਦਿੰਦੇ ਹਨ-

ਹੁਕਮ। ਇਸ ਲਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ। ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਮੁੱਦਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ। ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ
ਆਤਮਾ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦਾ "ਸਥਾਨ" ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ
ਕਿ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ
ਤੀਜੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ
ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ
ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ,
ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ, ਮੈਂ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਨਾਲ
ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਸਰੀਰ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ
ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਬਦਲਾਅ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ।
2. ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁੱਦਾ
ਦਵੈਤਵਾਦ ਲਈ ਅਤੇ ਦਵੈਤਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਲੀਲਾਂ, ਭੌਤਿਕੀ ਲਈ-
ਧਰਮਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ
ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਬੋਧਾਤਮਕ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਹਾਲੀਆ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ-
ਦਿਮਾਗੀ ਕਾਰਜਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ-
ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਗਿਆਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਥੇ
ਕੀ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਜਿਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ
ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕੰਮ। ਪਰ ਕੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੋਹਰਾ-
ਕੀ ਮਤ ਸੱਚ ਹੈ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਦਾ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਦਲੀਲਾਂ, ਪਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-
ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਦਲੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੌਤਿਕ ਵਿਧੀ, ਅਤੇ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ
ਕਿਉਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ।
2 1. ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ 'ਤੇ
ਰਿਚਰਡ ਸਵਿਨਬਰਨ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਹੈ-
ਸੋਫਰ.1 ਸਵਿਨਬਰਨ ਦਾ ਦਵੈਤਵਾਦ ਲਈ ਤਰਕ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ
ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਹੁੰਚ ਹੈ
ਫ਼ਲਸਫ਼ਾ ਜਿਸਦਾ ਮੂਲ ਰੇਨੇ ਡੇਕਾਰਟਸ (1596–1650) ਤੋਂ ਹੈ,
ਆਧੁਨਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ
ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਿਉਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀਆਂ।

1 ਰਿਚਰਡ ਸਵਿਨਬਰਨ, ਦ ਈਵੋਲੂਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦ ਸੋਲ, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਡੀ. (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰੇਂਡਨ,)।

1997

112

ਕੀ ਹੈਫਿਲੋਸੋਫਿਕੈਲਚੈਲੈਂਜ ਹਨ?

ਡੇਕਾਰਟਸ ਇਸ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ
ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਗਿਆਨ। ਉਸਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ
ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ, ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ।
ਉਸਨੇ ਆਤਮ-ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ
ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਸੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਡੇਸਕਾਰਟਸ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ
ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ
ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ "ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ" ਆਧਾਰ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ
ਕੁਦਰਤੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਓਨੀ ਹੀ ਅਸਲੀਅਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ...'2 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅੱਜ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ; ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਇੰਨਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਝੂਠ।
ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ
ਦਵੈਤਵਾਦ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਟੂਅਰਟ ਗੋਏਟਜ਼ ਦਵੈਤਵਾਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇਹ ਸਮਝ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿੱਚ
ਲੇਖ ਗੋਏਟਜ਼ ਪੀਟਰ ਵੈਨ ਇਨਵੈਗਨ ਦੇ ਉਲਟ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ
ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਜਾਨਵਰ ਹਾਂ।"3
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਟੱਲ ਹਨ।
ਅਜਿਹੇ ਟਕਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਆਧਾਰ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ (ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ) ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਭਵ। ਵਾਲੇਸ ਮੈਟਸਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੇਸਕਾਰਟਸ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ
ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ - ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲਾਤੀਨੀ ਜਾਂ ਫ੍ਰੈਂਚ (ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) - ਪਰ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਕੀ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ
2 ਰੇਨੇ ਡੇਕਾਰਟਸ, ਪਹਿਲੇ ਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਧਿਆਨ, ਤੀਜਾ ਧਿਆਨ; ਧਿਆਨ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਮੈਟਾਫਿਜ਼ੀਕਲ ਰਾਈਟਿੰਗਜ਼, ਟ੍ਰਾਂਸ. ਡੇਸਮੰਡ ਐਮ. ਕਲਾਰਕ (ਲੰਡਨ: ਪੈਂਗੁਇਨ, 2003), 35. 3
ਸਟੂਅਰਟ ਗੋਏਟਜ਼, "ਸਬਸਟੈਂਸ ਡੁਅਲਿਜ਼ਮ," ਜੋਏਲ ਬੀ. ਗ੍ਰੀਨ ਅਤੇ ਸਟੂਅਰਟ ਐਲ. ਪਾਮਰ, ਐਡੀ., ਇਨ
ਆਤਮਾ ਦੀ ਖੋਜ: ਮਨ-ਸਰੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਚਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ (ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੋਵ, ਐਮਆਈ:
ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ, 2005), 55; ਪੀਟਰ ਵੈਨ ਇਨਵੈਗਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਦਵੈਤਵਾਦ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ: ਐਥਨਜ਼
ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ?" ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ 12 (1995): 476।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਲੁਡਵਿਗ ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਆਕਰਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ।
ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਿਆਕਰਣ" ਲਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਵਿਦਿਅਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ "ਵਿਆਕਰਨ"
ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ "ਅਸਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ
ਸਾਡਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਅਸਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ। ਇਹ
ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸੀ
ਉਸਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। 4
ਸਮਕਾਲੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ
ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰੀਰਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀ
ਅਧਿਆਇ 1 ਵਿੱਚ ਕਵਿਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
ਕਿ "ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ
ਗੱਲਬਾਤ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।
ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਨੁਭਵ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ
ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਪਦੀ ਹੈ
ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ
ਸਿਧਾਂਤ ਨਵੀਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ
ਕੀ ਦੋਹਰਾਵਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ? ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ - ਦੂਰ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤ। ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਵੈਤਵਾਦੀ
ਸਿਧਾਂਤ ਨੈਤਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: ਇਹ ਹੈ
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ

ਇਹ ਜੀਵਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਸੀ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਰਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨਾ
ਸਜੀਵ ਅਤੇ ਨਿਰਜੀਵ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਆਗਸਟੀਨ ਨੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਦਵੈਤਵਾਦ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਮੁੱਲ ਲਈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦਾ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਲੇਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:
ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ
ਯਕੀਨਨ ਦਿਲ, ਖੂਨ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਤੋਂ...
4 ਵਾਲੇਸ ਆਈ. ਮੈਟਸਨ, ਏ ਨਿਊ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ਼ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਭਾਗ (ਸੈਨ ਡਿਏਗੋ: ਹਾਰਕੋਰਟ ਬ੍ਰੇਸ)
2
ਜੋਵਾਨੋਵਿਚ, 1987), 2:276–80।
114

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਰਗੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ?
ਕੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਨੇਰੇ ਬੱਦਲਵਾਈ ਵਾਲੇ ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?5
ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਤਾਂ, ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ
ਭਾਸ਼ਾਈ ਸਰੋਤ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਮ ਹਨ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਹਨ
ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ
ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਕਹੋ, ਜਾਂ
ਸਾਡੀਆਂ ਗਿਆਨ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ,
ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਫੈਕਲਟੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ
ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਮਨ।
2 2. ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕਵਾਦ
ਮੈਂ (ਕਿਤੇ ਹੋਰ) ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ
ਦਵੈਤਵਾਦ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼
ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਥੀਸਿਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਦੇ "ਸਖਤ ਮੂਲ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ। 6 ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
ਇਮਰੇ ਲਕਾਟੋਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਨ
ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਥੀਸਿਸ ਦੁਆਰਾ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ
ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ। ਇਸ ਲਈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ ਹੈ
ਆਧੁਨਿਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਥੀਸਿਸ।7 ਵਿੱਚ
ਇਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਖੈਰ: ਬੋਧਾਤਮਕ- ਦੀ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ

ਭਾਵਨਾ, ਅਤੇ ਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਝ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ
ਬੋਧਾਤਮਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹਨ
5 ਆਗਸਟੀਨ, ਟਸਕ. : – ; ਫਿਲਿਪ ਕੈਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ,
ਆਗਸਟੀਨ ਦੀ 160 1 ਦੀ ਕਾਢ
ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਵੈ: ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਪਲੈਟੋਨਿਸਟ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਪ੍ਰੈਸ,
2000 134),.
6 ਮੇਰਾ "ਗੈਰ-ਰਿਡਕਟਿਵ ਭੌਤਿਕਵਾਦ: ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੁੱਦੇ," ਬ੍ਰਾਊਨ, ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ।,
ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?, 127–48; ਖਾਸ ਕਰਕੇ 139–42। 7 ਇਮਰੇ ਲਕਾਟੋਸ, "ਝੂਠੀਕਰਨ ਅਤੇ
ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ,"
ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ: ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪੇਪਰ, ਭਾਗ 1,
ਐਡ. ਜੌਨ ਵੋਰਲ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਗਰੀ ਕਰੀ (ਕੈਂਬਰਿਜ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1978),
8 101 –.

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ; ਸਰ ਜੌਨ ਐਕਲਸ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਗਿਆਨੀ ਰਹੇ ਹਨ
ਜਿਸਦੀ ਖੋਜ ਸਰੀਰ-ਮਨ ਦਵੈਤਵਾਦ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਮਨ ਕੁਆਂਟਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ-ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੋ। ਕੁਝ ਨਹੀਂ,
ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਥੀਸਿਸ ਲਈ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣ।
3. ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ
ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਇਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁਝ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸ਼ਬਦ
ਸਥਿਤੀ "ਜਾਨਵਰਵਾਦ" ਹੋਵੇਗੀ - ਮਨੁੱਖ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ
ਘਟਾਉ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘਾਤਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਗੈਰ-ਘਾਤਕ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ (ਹੋਰ) ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਮਰ
ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਸਗੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤੰਤੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ,
ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ।

ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਪ ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ
ਚਿੰਤਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ
ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਕੇ
ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ
ਮਨੁੱਖੀ ਉਤਪਤੀ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਘੇਰਾ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ
ਪੋਪ ਜੌਨ ਪਾਲ II ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।8

8 ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ II, "ਪੋਂਟੀਫਿਕਲ ਅਕੈਡਮੀ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ" (ਅਕਤੂਬਰ,), 22 1996 ਲ'ਓਸਰਵਾਟੋਰ ਰੋਮਾਨੋ, 44 (30 ਅਕਤੂਬਰ, 1996); ਰੌਬਰਟ ਰਸਲ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ,
ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਣੂ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ: ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਵੈਟੀਕਨ) ਸਿਟੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਥੀਓਲੋਜੀ ਐਂਡ ਦ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ, 1998), 2–9।

ਪੌਂਟੀਫਿਕਲ ਅਕੈਡਮੀ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
ਉਸਨੇ ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ
ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਮਨੁੱਖੀ ਉਤਪਤੀ। ਜੌਨ ਪੌਲ ਨੇ ਪਾਈਅਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਜੇਕਰ
ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਜੀਵਤ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" 9 ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ
ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਉਸੇ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਲਈ
ਉਹੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਾਰਜ ਕੋਇਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ
ਪਾਇਸ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ "ਆਤਮਾ" ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼। 10 ਉਸ ਪਲ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ
ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੌਨ ਪੌਲ II "ਸੰਕਰਮਣ ਦੇ ਪਲ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ।"11 ਵਿਗਿਆਨ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ
ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਖਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ
ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਪੋਪ ਮੈਟਾ- ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਸਰੀਰਕ ਗਿਆਨ, ਸਵੈ-ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ, ਨੈਤਿਕ ਸੰਕਲਪ
ਵਿਗਿਆਨ, ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸੁਹਜ ਅਨੁਭਵ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ। ਪਰ
ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਰਥ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਉੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਪ੍ਰਾਈਮੇਟਸ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਐਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਜੋ (ਹੋਰ) ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਜਾਨਵਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅੰਤਰ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ
ਕੁਝ ਖਾਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡਿਗਰੀ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੂਲ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਅੰਤਰ-
ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
9 ਜੌਨ ਪੌਲ II, "ਸੰਦੇਸ਼," ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 6
10 ਜਾਰਜ ਵੀ. ਕੋਇਨ, ਐਸ. ਜੇ., "ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ: ਸੰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪੋਪ," ਵਿੱਚ
ਰਸਲ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ, ਈਵੋਲੂਸ਼ਨਰੀ ਐਂਡ ਮੋਲੀਕਿਊਲਰ ਬਾਇਓਲੋਜੀ, 11–17. 11 ਪੋਪ
ਜੌਨ ਪਾਲ II, "ਮੈਸੇਜ,"।
6

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਰੂਪ ਸਿਖਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੈ
ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਿ ਕੀ ਚਿੰਪਾਂਜ਼ੀ ਵੀ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਰੱਖਦੇ ਹਨ
ਜਾਗਰੂਕਤਾ (ਪੋਪ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ)। ਕਰੋ
ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ: ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੀ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ? ਯਾਨੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸੰਕਲਪ। ਉੱਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਜਾਨਵਰ ਵਧੇਰੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ
ਜਾਨਵਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਰਮੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਗੁੱਸਾ। ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਨਵਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਨੈਤਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਹੁਣ, ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-
ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ-
ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ: ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ ਜੋ
ਰੱਬ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ? ਮੈਂ ਦੋ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵਾਂਗਾ: ਪਹਿਲਾ ਸਾਡਾ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;
ਦੂਜਾ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ

ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ। ਸਹੀ ਸੰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਹੈ
ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ, ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।
ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਅੰਤਰ-ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਯਾਨੀ, ਵਿਗਿਆਨ ਜੋ ਕੁਝ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ, ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣੋ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ
ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੀ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝੋ
ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ।
3 1. ਨੈਤਿਕਤਾ ਬਨਾਮ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਪਰਉਪਕਾਰ
ਵਿਕਾਸਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਬਹਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਗਰਮ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ। ਕੁਝ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੈਨੇਟਿਕਸ ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ
ਸਕਦੇ ਹਨ-
ਇਹ, ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀੜੇ-
ਮਕੌੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ
ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ

ਸਮੂਹ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ। ਇਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਵਿਵਹਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੂਹ ਬਚਾਅ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਨਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ। ਵਿਕਾਸ ਪੱਖੋਂ
ਜੋ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਨਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਨੁੱਖੀ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਹਾਲੀਆ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੂਖਮ ਹਨ ਪਰ, ਕਿਵੇਂ-
ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਝਵਾਨ, ਅਜਿਹੇ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ
ਖਾਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਇੱਕ ਇਮੈਨੁਅਲ ਕਾਂਤ ਸੀ। ਅਨੁਸਾਰ
ਕਾਂਤ ਲਈ, ਨੈਤਿਕ ਹੋਣਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੈਨੇਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਮ
ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ
ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ
ਨੈਤਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣੋ। ਨੈਤਿਕ ਹੋਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਮਨੋਰਥ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਾਂਤ ਦਾ ਪੱਖ-
ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਮਨੋਰਥ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਪਛਾਣੋ

ਫਰਜ਼। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ
ਕਿਸੇ ਨੈਤਿਕ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਕੀੜੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ (ਅਧਿਆਇ 3 ਵਿੱਚ) ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ
ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੱਚੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਆਪਣੇ ਮਨੋਰਥਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ, ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ।
ਹੁਣ ਆਓ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪੱਧਰ ਵੱਲ ਵਧੀਏ। ਅਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ
ਹੋਰ ਸਵਾਲ: ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ਼ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਰਵਾਇਤੀ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਰਜ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਨੀ, ਨੈਤਿਕਤਾ
ਈਸਾਈਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ,
ਇਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਕਾਂਤ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
ਸ਼ੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ, ਪਰ ਇਸ ਆਧੁਨਿਕ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ-
ਸੋਫਰ ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਤਰਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅੰਤਮ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ। 12

12 ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ, ਆਫਟਰ ਵਰਚੂ, ਅਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵੇਖੋ। (ਨੋਟਰ ਡੈਮ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 2) ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ ਪ੍ਰੈਸ, 1984); ਅਤੇ ਬਰਨਾਰਡ ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਨੈਤਿਕਤਾ: ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ (ਕੈਂਬਰਿਜ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1972)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ
ਈਸ਼ਵਰਕੇਂਦਰਿਤ। ਕੋਈ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ
ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੈਨੇਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਆਓ ਆਪਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਮਨੋਰਥ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।
ਸਤ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ-ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ: ਸਵੈ-
ਬਲੀਦਾਨ ਈਸਾਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਹੋਰ ਵੇਖੀਏ
ਧਿਆਨ ਨਾਲ। ਸਮਾਜ-ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਜੀਨ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਯਾਨੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪਰਿਵਾਰ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ। ਈਸਾਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ।
ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ

ਧੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ... ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ
ਆਪਣਾ ਘਰ (ਮੱਤੀ 10:35-6)।
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੈ (ਅਤੇ
ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ)। ਈਸਾਈਆਂ ਲਈ ਇੱਕ
ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਦੁਸ਼ਮਣ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ
ਨੇਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ,
ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਈਸਾਈ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੋਰਥ ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ
ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ-ਰੱਖਿਅਕ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਪੂਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਉੱਥੇ
ਕੀ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ?
ਜਾਂਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਗਿਆਨ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਲੇਖਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਧਾਰਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਵਿਗਿਆਨ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ
ਇਨਸਾਨ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਹਾਂ
ਵੱਖਰਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਤਾਂ ਕੀ? ਪੰਛੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਮੂਹ ਲਈ; ਮਨੁੱਖ ਸਮੂਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਹੜਾ
ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਕਿਹੜੇ ਅੰਤਰ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ?
ਸਿਰਫ਼
ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਮ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਟੌਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣਵਾਦੀ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦਾ
ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਘਟਾਤਮਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ - ਅਤੇ ਇਹ ਕਟੌਤੀਵਾਦੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ
ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦ,
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੈਵਿਕ ਜੀਵ ਹਾਂ, ਪਰ
ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਜਟਿਲਤਾ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ
ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਸਮਰੱਥਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ
ਅਸਲੀ ਨੈਤਿਕ ਤਰਕ।

3 2. ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ

ਮੈਂ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖੀ ਫ਼ਰਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਨਿਰਭਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਆਤਮਾ 'ਤੇ। ਮੱਧਯੁਗੀ ਰਹੱਸਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ
ਮੌਜੂਦਗੀ। ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ?
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਨਿਕੋਲਸ ਵੋਲਟਰਸਟੋਰਫ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ, ਦਰਅਸਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਇੱਕ
ਬਿਰਤਾਂਤ
ਸਿਰਲੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਸ਼ਣ। ਵੋਲਟਰਸਟੋਰਫ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ
ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ
ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੂਰਬੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਕਲਟੀ ਮੈਂਬਰ-
ਸ਼ਹਿਰਾਂ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ "ਵਰਜੀਨੀਆ" ਕਹਾਂਗਾ... ਅਤੇ [ਉਸਦੇ ਪਾਦਰੀ] ਨੂੰ "ਬਾਇਰਨ" ਕਹਾਂਗਾ।
ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਰਜੀਨੀਆ... ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੈ, ਉਹ
ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਈਵੈਂਜਲੀਕਲ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ
ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਈਵੈਂਜਲੀਕਲਾਂ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਾਖ ਹੈ-
ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ
ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੱਬ ਇਸ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇੱਥੇ ਵਰਜੀਨੀਆ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਹੈ:
12 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ, ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਪਤਾ ਲੱਗਾ
ਕੁਝ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿ ਬਾਇਰਨ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਚਰਚ। ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਚਮਕ ਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਲ ਤੇ ਕਮਰਾ। ਅਨੁਭਵ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ-
ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।
ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ... ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬਾਅਦ
ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-
ਦੁਪਹਿਰ... ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਂਦਾ ਪਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਵਧਦਾ ਗਿਆ,
ਇਹ
ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸੱਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬਿਆਨ ਸਨ ਜੋ
ਮੈਨੂੰ ਬਾਇਰਨ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ... ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ...
ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਇਰਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ

ਸੱਤ ਕਥਨ: "ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਇੱਥੇ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜਵਾਨ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ
ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਡਰੋ ਨਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗਾ। ਮੈਂ
ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ।" ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਬਾਇਰਨ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।13
ਵਰਜੀਨੀਆ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਕਿਵੇਂ ਸੀ
ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸੁਨੇਹਾ ਆਉਣਾ ਸੀ
ਚਰਚ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਉਹ ਗੱਲ ਜਿਸਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬਾਇਰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਵਿੱਚ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਰਜੀਨੀਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘੀ ਹੋ ਗਈ।
ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਿੰਨਾ ਆਮ ਸੀ - ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ
ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਸੁਨੇਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ
ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ
ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ-
ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਜੋਸ਼ੀਲੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਆਏ। ਉਹ
ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਨ - ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਇੱਕ ਵਿਸਮਾਦ ਦੀ ਭਾਵਨਾ।
ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਭਵ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਆਮ ਨਿਊਰਲ ਉਪਕਰਣਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਕਿਉਂਕਿ
ਆਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਦਿਮਾਗ਼ ਦੇ ਸਕੈਨ ਉੱਥੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਥਾਨ।14
13 ਨਿਕੋਲਸ ਵੋਲਟਰਸਟੋਰਫ, ਡਿਵਾਇਨ ਡਿਸਕੋਰਸ: ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਰਿਫਲੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਔਨ ਦ ਕਲੇਮ ਦੈਟ ਗੌਡ
ਸਪੀਕਸ (ਕੈਂਬਰਿਜ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1995), 274–5। 14 ਮੇਰਾ "ਗੈਰ-ਨਿਰਮਾਣ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ", ਬ੍ਰਾਊਨ, ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ
ਰੂਹ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ
ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਆਮ ਬੋਧਾਤਮਕ ਅਤੇ ਭਾਵੁਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ।

ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ
ਰੱਬ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਫਿਰ, ਜੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਆਮ ਹੁੰਦਾ (ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮੈਂ
ਨਿਰਧਾਰਤ), ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਸੀ? ਵੋਲਟਰਸਟੋਰਫ ਲੈਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ
ਵਾਪਰਿਆ, ਨਤੀਜੇ, ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ
ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਨਿਰਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਈਸਾਈ
ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸੰਪਰਦਾਇਕ
ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਰਤਿਆ ਹੈ
ਰੱਬ ਦੀ ਆਵਾਜ਼।15
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ
ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਸਮਝ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਮੁੱਢਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਹਨ-
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਰੂਪ। ਮਾਇਨੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ
ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪਾਓ
ਸਾਡੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸਵੈ-ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕ ਸੁਰ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੂਖਮਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ
ਭਾਸ਼ਾਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਹਨ
ਅੰਤਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਬੰਧ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।16
4. ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ
ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ,
ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਸਕਣ।
ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਲਈ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਰੂਹਾਂ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਗੱਲ? ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਪਰ, ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।
15 ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, ਥੀਓਲੋਜੀ ਇਨ ਦ ਏਜ ਆਫ਼ ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਰੀਜ਼ਨਿੰਗ (ਇਥਾਕਾ, NY: ਕਾਰਨੇਲ) ਵੇਖੋ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1990), ਅਧਿਆਇ 5, ਕਈ ਈਸਾਈ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਲਈ
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ।
16 ਵੇਖੋ ਵਾਰਨ ਐਸ. ਬ੍ਰਾਊਨ, "ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਬੋਧਾਤਮਕ ਯੋਗਦਾਨ," ਬ੍ਰਾਊਨ, ਆਦਿ, ਸੰਪਾਦਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਅਧਿਆਇ 5।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
4 1. ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਤੰਤੂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈ

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਕਿਉਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ
ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਹ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਗਸਟੀਨ
ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲੱਭੋ। ਮੱਧਯੁਗੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ
ਚਰਚ ਦੇ ਸੱਤ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੋਂ ਪਰੇ (ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ) ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਵੀ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ
ਰਹੀ ਹੈ-
ਇਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਈਸਾਈ, ਨਾਲ ਹੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਈਬਲੀ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ, ਸੰਕੇਤਾਂ ਜਾਂ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ
ਇਹ
ਖਾਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਉਂ,
ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜੋ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?
ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਕਾਲੀ ਈਸਾਈ ਅਜੇ ਵੀ
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਮੱਧਯੁਗੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ
ਹੋਂਦ ਦੀ ਮਹਾਨ ਲੜੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਤਸਵੀਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ (ਅਧਿਆਇ 2, ਭਾਗ 3.1)।
ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਨ ਓਨਟੋਲੋਜੀਕਲ ਪਾੜਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ
ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਆਤਮਾ। ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸਨ, ਸਰੀਰ ਹੇਠਾਂ।
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਡੈਨੀਅਲ ਡੇਨੇਟ ਨੇ, ਸ਼ਾਇਦ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਰੱਖੀ ਹੈ
ਇੱਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕੇਗਾ: "ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ
ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਏਜੰਟ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਕਰਤਾ
ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ, ਅਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਅਮਰ।
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਜੋ ਸਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਸਰੋਂ ਸਪੈਕਟ੍ਰਲ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਵਾਂਗ। ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹਨ

ਅਰਥ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ
ਸ਼ਰਮ ਕਰੋ।"17 ਜਦੋਂ ਕਿ ਈਸਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ
ਹਨ
"ਰੱਬ ਦੀ ਚੀਜ਼," ਇੱਕ ਅਣਕਹੀ ਧਾਰਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਭਾਵ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਤ ਲਈ। ਇਹੀ ਉਹ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ
ਜਦੋਂ ਉਤਪਤ 1:27 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਾਂ।
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੇਮਜ਼ ਮੈਕਲੇਂਡਨ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ
ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪਮਾਨ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੀ ਕਦਰ। ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਦੇ ਜੈਵਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ
ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਅਸੀਂ
ਬਸ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜਿਸ ਰੱਬ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ
ਚੀਜ਼ਾਂ।"18 ਇਸ ਲਈ ਬਾਈਬਲ-ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ
ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ
ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ,
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ
ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ-
ਜੈਵਿਕ ਸਮੱਸਿਆ।
4 2. ਆਧੁਨਿਕ ਚੁਣੌਤੀ
ਮੱਧਯੁਗੀ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ
ਵਿਗਿਆਨਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਕੂਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ-
ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੱਦ। ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਕ ਦੀ ਧਾਰਨਾ
ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਵਿਸਥਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ
ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੈਤਿਕ ਕੋਡ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
ਮੱਧਯੁਗੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਲਈ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਰੱਬ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਡੇਕਾਰਟਸ ਨੇ ਲਿਆ

17 ਡੈਨੀਅਲ ਸੀ. ਡੇਨੇਟ, ਫ੍ਰੀਡਮ ਈਵੋਲਵਜ਼ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਵਾਈਕਿੰਗ,), . 2003 1

18 ਜੇਮਜ਼ ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਜੂਨੀਅਰ, ਐਥਿਕਸ: ਸਿਸਟਮੈਟਿਕ ਥੀਓਲੋਜੀ, ਵਾਲੀਅਮ, ਸੇਂਟ
ਐਡੀਸ਼ਨ (ਨੈਸ਼ਵਿਲ, 1 1)

ਟੀਐਨ: ਐਬਿੰਗਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1984), 90–1।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਗਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ: "ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਤੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ... ਹਮੇਸ਼ਾ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।" 19
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਦੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਬਾਅਦ, ਦਾ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਚਰਿੱਤਰ
"ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ" ਸ਼ਬਦ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਸਲ ਹੋਂਦ ਦਾ ਰੂਪ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਡੰਬਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ
ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ
ਉਦੇਸ਼। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਆਈਜ਼ਕ ਨਿਊਟਨ (1642-1727) ਲਈ, ਸੂਰਜੀ ਸਿਸਟਮ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖਾਤੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਗਤੀ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪੁਨਰ-ਵਿਵਸਥਾ, ਲਈ
ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਪੀਅਰੇ ਸਾਈਮਨ ਡੀ ਲੈਪਲੇਸ (1749–1827) ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਲਈ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ
ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਓਵਰ-ਰਾਈਡ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵਾਪਰਦੇ
ਵੱਖਰੀ ਘਟਨਾ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ। ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਤਾਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ; ਯਹੂਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਬਾਰੂਕ
ਸਪਿਨੋਜ਼ਾ (1632-77) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ
ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ। ਦੂਜਾ, ਜੇਕਰ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਵੀ, ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ
ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੀਮਿਉਰਜ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਆਧੁਨਿਕਤਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ
ਕਲਾਕਵਰਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇਵਵਾਦ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ
ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ। ਦੇਵਵਾਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ
ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਥਾਮਸ ਜੇਫਰਸਨ ਅਤੇ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ,
ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਸੀ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ

ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਤਿਅੰਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ
ਬਾਕੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਧਰਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
19 ਰੇਨੇ ਡੇਕਾਰਟਸ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ (), ਭਾਗ II, xxxvi. 1644
126

ਕੀ ਹੈਫਿਲੋਸੋਫਿਕੈਲਚੈਲੈਂਜ ਹਨ?

ਮੈਂ (ਕਿਤੇ ਹੋਰ) ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣਗੇ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ, ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਬਲ ਇੱਥੇ ਹੈ
"ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ" ਅਤੇ "ਅਸਥਿਰਤਾਵਾਦ।"20 ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ-
ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਦੇ-ਕਦੇ
ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ
ਅਸਾਧਾਰਨ ਘਟਨਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
ਵਾਪਰਦਾ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ
ਕੁਝ ਸਮਕਾਲੀ ਈਸਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘਟਨਾ
ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ,
ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪਤਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਵਾਧਾ ਜਿੰਨਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ।
ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖਾਤੇ ਅਤੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਟੱਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੋ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ-
ਸਦੀ ਦੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ, ਦੇਵਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ
ਇਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਰਜੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਅਤੇ
ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਚਮਤਕਾਰੀ ਕੰਮ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ, ਰਚਨਾਤਮਕ, ਅਤੇ
ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ
ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ, ਦੋਵੇਂ
ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਗਤੀ
ਸਮਾਜ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ।
ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਦਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸੀ
ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੰਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਨਾਲ
20 ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, ਬਿਓਂਡ ਲਿਬਰਲਿਜ਼ਮ ਐਂਡ ਫੰਡਾਮੈਂਟਲਿਜ਼ਮ: ਹਾਉ ਮਾਡਰਨ ਐਂਡ
ਉੱਤਰ-ਆਧੁਨਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਏਜੰਡਾ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ (ਵੈਲੀ ਫੋਰਜ, ਪੀਏ: ਟ੍ਰਿਨਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ)
ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ, 1996), ਅਧਿਆਇ 3। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ
ਬਿਰਤਾਂਤ
ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਸਮਝ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ। ਭਾਵ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੀ
ਇੱਕ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ-
ing, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ
ਆਪਣੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਤਿਆਰ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ
ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ।
ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ
ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਈਸਾਈ ਸਿੱਖਿਆ। ਮੇਰੀ ਆਲੋਚਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕੁਝ-
ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਤੀਰੇ ਦੀ "ਰਬੜ ਦੀ ਮੋਹਰ" ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਗੱਲ।
ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਬੰਦ ਕਾਰਣ-ਕਾਰਣ ਵਜੋਂ ਹੈ
ਕ੍ਰਮ ਦਵੈਤਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਨਿਊਟਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ
ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਿਆ: ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਮਨ ਕਿਵੇਂ
ਕੁਦਰਤੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ "ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ" ਜੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ?

4 3 . ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ

ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਚਾਲਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਕਿ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਬਣਾਓ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਦੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀਆਂ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ) ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ।
ਇੱਕ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ (ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ
ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਦੋਵੇਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ)। ਦੂਜੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ
ਰੱਬ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਣਨਾ ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।
ਨਿਊਟੋਨੀਅਨ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤਾਕਤਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਕਿਰਦਾਰ।
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ: ਪਹਿਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਸ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ

ਕਾਰਣ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਅਧਿਆਇ, ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ
ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰਕ ਕਾਰਕ।21
ਇਹਨਾਂ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੀ
ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਘਟਨਾਵਾਂ। ਦੂਜੀ ਸਮੱਸਿਆ ਐਟਮਿਸਟ ਤਸਵੀਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ
ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ। ਵਿਗਿਆਨ ਖੁਦ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਣ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ
ਅਜਿਹੀ ਤਸਵੀਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪੁਰਾਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਤਰੀਕਾ।
ਕੀ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ-
ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਿਆਨ: ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ -
ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ
ਨਿਊਟਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ - ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਨ ਹਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆਵਾਂ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਸੱਚ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸਦੀਆਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ
(ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ,
ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰਨ ਹਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ (ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਅਮੀਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ)

ਅੱਜ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਖਾਸ ਅੱਖਰ-
ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਕਰਤਾ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਢੰਗ
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਜੰਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ। ਇਹੀ ਸੀ ਇਸਦਾ ਨੁਕਤਾ
ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਤੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਕਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਧਯੁਗੀ ਅੰਤਰ,
ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਜ਼ੁਕ
ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਕਾਰਨ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ
ਅਜੇ ਤੱਕ
ਇਹ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਪਰੇ ਘਟਨਾਵਾਂ
ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ।
21 ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਕਾਰਣ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਹਨ
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਮੱਧਯੁਗੀ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝਣਯੋਗ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਣ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-
ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ। ਕੁਝ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ
ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਰਤ ਕੇ
ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਗਿਆਨ।22 ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਕਾਰਣ-ਕਾਰਨ ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਨ
ਰਣਨੀਤੀਆਂ। ਇੱਕ ਆਰਥਰ ਪੀਕੌਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਕੰਮ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਜੀਵ ਉੱਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ,
ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਕ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ।23
ਇਸ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ
ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਮਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਵਰਗਾ ਹੈ (ਇੱਕ ਦਵੈਤਵਾਦ ਜੋ
ਪੀਕੌਕ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਬ-ਈਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ -
ਯਾਨੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਪਛਾਣ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਇਹਨਾਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪੀਕੌਕ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ
ਸਿਰਫ਼ ਰੂਪਕਾਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ
ਹੇਠਲੇ-ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਪੀਕੋਕ ਕਰੇਗਾ
ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਧਰਤੀ ਦੀ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਉੱਤੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ। ਫਿਰ ਵੀ,
ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਾਰਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਇਸਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ
ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ
ਅਸਲੀ ਕਾਰਕ ਏਜੰਟ, ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ।
22 ਪੋਪ ਜੌਨ ਪਾਲ II ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਛੇ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ। ਸਾਰੇ
ਰੌਬਰਟ ਜੇ. ਰਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਇਸ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸੇ ਲੜੀ
ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਹਨ। 23 ਆਰਥਰ ਪੀਕੋਕ, "ਰੱਬ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ: ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਵੇਖੋ
ਨਿਰਧਾਰਕ 'ਅਰਾਜਕਤਾ' ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਨਿਰਭਰ ਜਟਿਲਤਾ ਦਾ, " ਵਿੱਚ
ਰੌਬਰਟ ਜੇ. ਰਸਲ, ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, ਅਤੇ ਆਰਥਰ ਪੀਕੌਕ, ਸੰਪਾਦਨ, ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਅਤੇ ਜਟਿਲਤਾ:
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਬਰਕਲੇ, CA: ਵੈਟੀਕਨ
ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਥੀਓਲੋਜੀ ਐਂਡ ਦ ਨੈਚੁਰਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼, 1995), 263–88।
130

ਕੀ ਹੈਫਿਲੋਸੋਫਿਕੈਲਚੈਲੈਂਜ ਹਨ?

ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਰਣਨੀਤੀ
ਐਕਸ਼ਨ ਕੁਆਂਟਮ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ
ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ
ਕੁਆਂਟਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ)
(ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ)। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਕੁਆਂਟਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ-
ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ: ਕੁਆਂਟਮ ਮਕੈਨਿਕਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ
ਅੰਕੜਾਤਮਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਉਲੰਘਣਾ। ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ
ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਹੈ
ਮੌਜੂਦਾ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ
ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧੂਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।
ਇਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ।24
ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਬਾਰੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬਹਿਸਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੁਆਂਟਮ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹਿਸਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਖੁਦ।25 ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ
ਕੁਆਂਟਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਰਥਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਗੇ।
ਮੈਕਰੋਸਕੋਪਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਆਲੋਚਕ ਅਕਸਰ (ਅਣ-ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ) ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ
ਮੈਕਰੋ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਕੁਆਂਟਮ ਘਟਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਹੈ
ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਕੁਆਂਟਮ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਦਾਇਰਾ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗਾ (ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ)
ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ
ਕੁਆਂਟਮ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਵਿਗਿਆਨ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
24 ਮੇਰੀ "ਕੁਦਰਤੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ: ਬੁਰੀਡਨ ਦਾ ਗਧਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਡਿੰਗਰ ਦੀ ਬਿੱਲੀ" ਵੇਖੋ
ਰੌਬਰਟ ਰਸਲ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀ., ਕੈਓਸ ਐਂਡ ਜਟਿਲਤਾ, 325–57। 25 ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਲਈ,
ਰੌਬਰਟ ਰਸਲ, ਐਡ., ਕੈਓਸ ਐਂਡ ਜਟਿਲਤਾ ਵੇਖੋ; ਰੌਬਰਟ
ਰਸਲ ਐਟ ਅਲ., ਐਡੀ., ਕੁਆਂਟਮ ਮਕੈਨਿਕਸ: ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ
(ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਬਰਕਲੇ, ਸੀਏ: ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਥੀਓਲੋਜੀ)
ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ, 2001)। ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ
ਖੰਡ
ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਅਤੇ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ
ਜੀਵ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਣ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ
ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਈਸਾਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਹਾਇਤਾ (ਇਲਾਜ, ਚੰਗਾ ਮੌਸਮ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਨਿੱਜੀ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ) ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ (ਦੰਦ ਭਰਨਾ, ਗੁਆਚੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ)।
ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਇਸ ਵਧ ਰਹੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹੋਂਦ
ਸਾਹਿਤ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕਲਪਨਾਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦਾ
ਅਤੇ ਸਰੀਰ।
5. ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ
ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਹੈ।

"ਪਛਾਣ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ
ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਅਰਥ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਰਥ ਹੈ
ਜਿਸਨੂੰ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਲੱਭਣ, ਗੁਆਉਣ, ਜਾਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਾਹਿਤ, ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਗੁਣਾਤਮਕ ਪਛਾਣ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਮੁੱਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਹਨ
ਉਹ ਮਾਪਦੰਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ,
ਭਾਵੇਂ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹਾਂ?
ਦਵੈਤਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਪਛਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ-
ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ; ਘਟਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ
ਕਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ
ਇੱਕ ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਸਕੈਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਰੀਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ
ਉੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ: ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ,
ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ, ਅੰਤਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਬੰਧ, ਅਤੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ।
132

5 1. ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ
ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਾਹਿਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ
ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪਛਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਚਰਚਾਵਾਂ
ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾਂ, ਡੇਵਿਡ
ਵਿਗਿੰਸ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ "x ਨੂੰ y ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਹਿਣਾ" ਜਾਂ "x ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਕਹਿਣਾ"
y" ਲਈ ਇੱਕ ਕਵਰਿੰਗ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: "y ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੀ ਹੈ?" ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਰਵਾਇਤੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਹੇਲੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਕਦਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਇੱਕੋ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਡੁੱਬਣਾ। ਪਛਾਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ
ਹਨ
ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਵਰਿੰਗ ਸੰਕਲਪ।26 ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿੱਜੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ
ਪਛਾਣ ਲਈ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਛਾਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਕੀ ਹਨ
ਕਵਰਿੰਗ ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣਗੇ
ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਲਈ ਵੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੋਂ। 27
ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਲਾਸਿਕ ਕੰਮ ਪੀ. ਐਫ. ਸਟ੍ਰਾਸਨ ਦਾ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ। ਸਟ੍ਰਾਸਨ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਆਦਿਮ ਹੈ
ਉਹਨਾਂ ਹਸਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੰਕਲਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਚੇਤਨਾ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ
ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।28 ਦੀ ਧਾਰਨਾ

ਮਾਨਸਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ।
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਲੋਜੀ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ,
ਲੈਸਲੀ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਕਲਪ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਕਲਾ; ਅਸੀਂ ਜੈਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ
ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਜੈਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ
ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ-
ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ
26 ਵਿਰਿੰਸ ਦਾ ਹੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਵਰਿੰਗ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੌਰਟਲ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਣੂਆਂ ਦਾ ਪੁੰਜ ਢੁਕਵਾਂ ਢੱਕਣ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸੰਕਲਪ।
27 ਡੇਵਿਡ ਵਿਰਿੰਸ, ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਸਥਾਨ-ਅਸਥਾਈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰੇਂਡਨ,), ,

35 6 50 – ,.

28 ਪੀ. ਐਫ. ਸਟ੍ਰਾਸਨ, ਵਿਅਕਤੀ: ਵਰਣਨਸ਼ੀਲ ਮੈਟਾਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਖ (ਲੰਡਨ: ਮੈਥੁਏਨ, 1959 97),.

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦਿੱਖ, ਸਰੀਰ ਦੀ ਗਤੀ,
ਆਵਾਜ਼, ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤਕ ਵਜੋਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਹੈ।29
ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਸਬੂਤ
ਵਿੱਚ ਐਮੀਗਡਾਲਾ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਤੋਂ। ਭਰਾਵੋ
ਦੇ ਐਮੀਗਡਾਲਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਊਰੋਨਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਫਾਇਰਿੰਗ ਪੈਟਰਨ
ਮਕਾਕ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੀਡੀਓ ਕਲਿੱਪ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਬਾਸੀ ਜੋ ਨਰ ਦਬਦਬੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ)। ਇਹ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਮੀਗਡਾਲਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਊਰੋਨ ਅਤੇ
ਨੇੜਲੇ ਕਾਰਟੈਕਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਗਤੀ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।30
ਸਾਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ-
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਿਪੇਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ,
ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਜਖਮਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਘਾਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ,
ਗਲਤ ਪਛਾਣ ਸਿੰਡਰੋਮ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਮਰੀਜ਼ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਇੱਕ ਮਨ ਕਈ ਸਰੀਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਸਮਝਣਾ
ਇੱਕ ਪਰਦੇਸੀ ਮਨ ਦੁਆਰਾ। 31 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਧਾਰਨਾ
ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵੈਚਾਲਤ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ - ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ।
ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ
ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸਥਾਨਿਕ-ਅਸਥਾਈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਹਨ
ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਨ

29 ਲੈਸਲੀ ਏ. ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਫਰਾਈਡੇਜ਼ ਫੁੱਟਪ੍ਰਿੰਟ: ਸਮਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਨਿਊਯਾਰਕ:
ਆਕਸਫੋਰਡ, 1997), 4–5।

30 ਲੈਸਲੀ ਏ. ਬ੍ਰਦਰਜ਼, "ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜਕਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ," ਰੌਬਰਟ ਜੇ.

ਵਿੱਚ।
ਰਸਲ, ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, ਥੀਓ ਸੀ. ਮੇਅਰਿੰਗ, ਅਤੇ ਮਾਈਕਲ ਏ. ਅਰਬਿਬ, ਸੰਪਾਦਨ, ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ: ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (ਵੈਟੀਕਨ ਸਿਟੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਬਰਕਲੇ, CA: ਵੈਟੀਕਨ ਆਬਜ਼ਰਵੇਟਰੀ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਥੀਓਲੋਜੀ ਐਂਡ ਦ ਨੈਚੁਰਲ ਸਾਇੰਸਜ਼, 1999), 67 74 –.

31 ਇਬਿਡ., .

73

134

ਕੀ ਹੈਫਿਲੋਸੋਫਿਕੈਲਚੈਲੈਂਜ ਹਨ?

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਡੀ ਧਾਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਤਮਕਤਾ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਹੈ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵੀ ਤੱਥ (ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ- (ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ) ਟਿਨੁਇਟੀ (ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਥੀਸਿਸ), ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰੂਪ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ।32

ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਰੀਰਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ? ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸਰੀਰ-ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮਾਪਦੰਡ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੈ, ਉਸ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰੋ।33

ਮੈਂ ਬਰਨਾਰਡ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੇ ਲੇਖ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਧ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ, A ਅਤੇ B, ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਏ-ਸਰੀਰ-ਵਿਅਕਤੀ (ਭਾਵ, ਇੱਕ) ਉਭਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕੋਲ A ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ) ਕੋਲ B ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਣ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਪ੍ਰਯੋਗਕਰਤਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿ ਸਵਿੱਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ $100,000 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, A ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ B-ਸਰੀਰ-ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ, ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ (ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ)। ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ: "ਇਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"34 ਇਹ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾ ਵਰਣਨ "ਬਦਲਦੇ ਸਰੀਰ" ਵਜੋਂ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿਓ

ਇਹੋ "ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਗੱਲ ਹੈ"
ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਲੀਲਾਂ
32 ਸੀ.ਐਫ. ਵਿਗਿੰਸ, ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਸਥਾਨ-ਅਸਥਾਈ ਨਿਰੰਤਰਤਾ, . 43
33 ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ "ਇੱਕੋ ਸਰੀਰ" ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮਿਆਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਪੇਸੀਓ-ਟੈਮੋਰਲ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਭੌਤਿਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। 34
ਬਰਨਾਰਡ ਵਿਲੀਅਮਜ਼, "ਦਿ ਸੈਲਫ ਐਂਡ ਦ ਫਿਊਚਰ," ਪ੍ਰੋਬਲਮਜ਼ ਆਫ਼ ਦ ਸੈਲਫ: ਫਿਲਾਸਫੀਕਲ ਵਿੱਚ
ਪੇਪਰ 1956–73 (ਕੈਂਬਰਿਜ: ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, 1973), 46–63।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਪਛਾਣ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਧੀ ਸੀ-
ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"35
ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਬਹੁਤ ਡਰ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੁਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
ਆਪਣੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸੀਹੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ
ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸੈੱਟ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ ਬਲਕਿ ਇਸਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾ ਦੇਵੇਗਾ।
ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਦਾ।
ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ-
ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ $100,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੇਖ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ
ਹੁਣ ਸਾਡੀਆਂ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਉਲਟ ਹਨ: ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ A ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ
ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ-ਸਰੀਰ-ਵਿਅਕਤੀ।
ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿਸ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਯਾਦਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।
ਇਸ "ਹੋਰ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਵੈਤਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਮਨ
ਦੇ ਆਪਣੇ (ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ) ਅਨੁਭਵ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਆਪਣੇ ਆਪ, ਸਗੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਵਜੋਂ
ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਜੋ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਉਭਰਦਾ ਹੈ

ਬਚਪਨ ਦੌਰਾਨ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਿਊਰਲ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਵੇਖੀਆਂ
ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ (ਭਾਗ 4.2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੰਕਲਪ। ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ
ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਚੇਤੰਨ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਹ ਸਮਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦੇ ਹਾਂ) ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਣਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ। ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਖਸੀਅਤ। ਇਸਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ
ਗਲਤ ਪਛਾਣ ਸਿੰਡਰੋਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਨ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣਾ।
ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ
35 ਇਬਿਡ., .
51
136

ਕੀ ਹੈਫਿਲੋਸੋਫਿਕੈਲਚੈਲੈਂਜ ਹਨ?

ਦੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਦਰਸ਼ਨ, ਅਜਿਹੇ ਮਰੀਜ਼ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਮਾਗੀ ਨੁਕਸਾਨ।36 ਸ਼ਾਈਜ਼ੋਫਰੀਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ
ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੱਬ ਜਾਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ
ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ - ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ-ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ-
ਚੇਤਨਾ ਮਾਪਦੰਡ - ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਮਾਪਦੰਡ ਵਾਂਗ, ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਹੈ
ਸਰੀਰ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਵਿਘਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਜੋਂ
ਪਛਾਣਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ
ਜਿਸਨੂੰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ
ਮਾਪਦੰਡ; ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਨੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਹਿਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ- ਅਤੇ ਬਾਅਦ- ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ।
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ ਪਛਾਣ: ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ (ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ) ਸਰੀਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਜਾਣੋ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸੀ।
5 2. ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਚਾਰ
ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸਰੀਰ - ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ - ਚੇਤਨਾ
ਮਾਪਦੰਡ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਇਕੱਠੇ ਉਹ
ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਸਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ
ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ-
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾ, ਸਾਨੂੰ "ਉਹੀ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ" ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਨੁਸਾਰ।

ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਚਾਰ, ਡੇਕਾਰਟਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਬੋਧਾਤਮਕ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1970 ਅਤੇ 1980 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ
ਈਸਾਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵ ਰਿਹਾ ਹੈ-
ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸਮਝ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਇੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ
ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,
36 ਭਰਾਵੋ, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਦਾ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, – .
3 10

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਿਖਲਾਈ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ
ਧਾਰਨਾਵਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਗੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ
ਸਮਾਜਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗੁਣ।37 ਜੀ. ਸਾਈਮਨ ਹਾਰਕ ਦੀ ਕਿਤਾਬ
ਇਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ Virtuous Passions, ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਕਸੀਮੋਰਨ
ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਬੌਧਿਕਤਾਵਾਦੀ ਬਿਰਤਾਂਤ। ਉਸਦਾ ਟੀਚਾ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ-
ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ
ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ।38 ਸਟੈਨਲੀ
ਹੌਰਵਾਸ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼
ਫੈਸਲੇ; ਇਹ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਭਰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ,
ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ।39
ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ
ਅੱਖਰ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ/ਵਿਗਾੜ 'ਤੇ।
ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ। ਯਾਨੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾਂ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ
ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਉਹ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹੋਣ
ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਗੁਣ (ਜਾਂ ਔਗੁਣ), ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ
ਧਾਰਨਾਵਾਂ।40
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ
ਅਟੁੱਟ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਵੀ ਅਟੁੱਟ ਹਨ।

ਮਾਪਦੰਡ। ਗੁਣ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਭਿਆਸ ਸਥਿਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਊਰਲ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ। ਐਂਟੋਨੀਓ
ਡੈਮਾਸੀਓ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕਿਰਿਆ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ

37 ਅਲਾਸਡੇਅਰ ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ, ਆਫਟਰ ਵਰਚੂ, ਐਨਡੀ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਨੋਟਰ ਡੈਮ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਨੋਟਰ ਡੈਮ 2)

ਪ੍ਰੈਸ, 1984)।
38 ਜੀ. ਸਾਈਮਨ ਹਾਰਕ, ਵਰਚੁਅਸ ਪੈਸ਼ਨਜ਼: ਦ ਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਕਰੈਕਟਰ
(ਨਿਊਯਾਰਕ:
ਪੌਲਿਸਟ ਪ੍ਰੈਸ, 1993)।
39 ਸਟੈਨਲੀ ਹੌਰਵਾਸ, "ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ," ਵਿਜ਼ਨ ਐਂਡ ਵਰਚੂ: ਐਸੇਜ਼ ਇਨ ਈਸਾਈ ਵਿੱਚ
ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ (ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ ਪ੍ਰੈਸ, 1974), 30–47। 40
ਬ੍ਰਾਇਨ ਗੈਰੇਟ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ" ਮਾਪਦੰਡ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਸਥਾਪਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ,
ਚਰਿੱਤਰ, ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇੱਛਾਵਾਂ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ
ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦ ਰੂਟਲੇਜ ਵਿੱਚ "ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ" ਵੇਖੋ।
ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਐਡਵਰਡ ਕ੍ਰੇਗ, ਐਡ. (ਲੰਡਨ: ਰੂਟਲੇਜ, 1998),
7:305–14।

"ਸੋਮੈਟਿਕ ਮਾਰਕਰ" ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਭਾਵੁਕ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਤਰੀਕਾ।41 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਪੱਖੋਂ-
ਉਪਕਰ, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਘਟਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ
ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਬੋਧਾਤਮਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੀ
ਨਿਊਰਲ ਨੈੱਟਸ ਦੀ ਟਿਊਨਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਕਲੇਂਡਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
ਈਸਾਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ
ਤਿੰਨ-ਪੰਥੀਆਂ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ: ਸਰੀਰ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਮਾਜਿਕ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੀ
ਨੈਤਿਕਤਾ - ਉਸਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨੈਤਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ
ਸਥਾਪਿਤ ਜੈਵਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕ੍ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਨੈਤਿਕ
ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਧੂਰੇ ਹੋਣਗੇ
ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਜੇਕਰ ਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਜੀਵ ਸਵੈ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ, ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ।42
ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹਨ

ਹੋਰ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ
ਬਾਹਰੀ ਸੰਬੰਧ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਬੰਧ (ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਸੰਯੋਜਿਤ ਹਨ-
ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਗਠਨ; ਬਾਹਰੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ
ਸੰਬੰਧ ਬਾਹਰੀ (ਤਰਕਪੂਰਨ ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ) ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਨ
(ਪੂਰਨ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ)। ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇ
ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹਨ। ਕਿਹੜਾ ਜਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਬੰਧ-
ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ - ਯਾਨੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ? ਇਹ
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ-
ਡੋਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ
ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਬਣਾਓ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ।
ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ
ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ - ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ
ਹੋਰ ਰੂਹਾਂ। ਸਟ੍ਰਾਸਨ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਰੂਪ ਹਨ-
ਚੇਤਨਾ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਹਨ
41 ਐਂਟੋਨੀਓ ਆਰ. ਡੈਮਾਸੀਓ, ਡੇਸਕਾਰਟਸ ਦੀ ਗਲਤੀ: ਭਾਵਨਾ, ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ
(ਨਿਊਯਾਰਕ: ਜੀ. ਪੀ. ਪੁਟਨਮ'ਸ ਸੰਸ, 1994)। 42 ਜੇਮਜ਼ ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਜੂਨੀਅਰ,
ਐਥਿਕਸ: ਸਿਸਟਮੈਟਿਕ ਥੀਓਲੋਜੀ, ਵਾਲੀਅਮ (ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੀ. ਐੱਨ.: 1)
ਐਬਿੰਗਡਨ, 1984; ਰੈਵ. ਐਡ., 2002)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਚੇਤਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।43
ਮੈਕਲੇਂਡਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ 44 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ।
ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ, ਪਛਾਣ-
ਮੇਰੇ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਅਤੇ ਜੁੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਪਛਾਣ।
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਯਾਨੀ, ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ। ਕੀਥ ਵਾਰਡ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਕਿ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਮਾਪਦੰਡ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ - ਉਹ ਸੁਭਾਅ, ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਭਿਆਸ। 45 ਵਾਰਡ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ-

ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਅਣਚਾਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ
ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟ।
ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਇੰਨੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਦੁੱਖ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਦਰ ਵਸ ਜਾਵੇਗਾ
ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਸਾਪੇਖਿਕ ਹੈ-
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਚੇਤਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਹੈ
ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਯਾਦਾਂ ਰਹਿਣ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਜੋ
ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹੀ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ, ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ,
ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ।46
ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਸ਼ਾਇਦ
ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ।
ਵਾਰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਲਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ, ਅਤੇ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ
43 ਸਟ੍ਰਾਸਨ, ਵਿਅਕਤੀ, .
113
44 ਜੇਮਜ਼ ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਜੂਨੀਅਰ, ਸਿਧਾਂਤ: ਪ੍ਰਣਾਲੀਗਤ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਖੰਡ (ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੀਐਨ:

2

ਐਬਿੰਗਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), 249. ਸੀਐਫ. ਨੀਲ ਗਿਲਮੈਨ, ਅਧਿਆਇ 1, ਭਾਗ 5.3 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 45 ਕੀਥ ਵਾਰਡ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰੇਂਡਨ,), . 1998 304 46 ਇਬਿਡ., ; ਸੀਐਫ. ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਧਿਆਇ . 307 8
140

ਕੀ ਹੈਫਿਲੋਸੋਫਿਕੈਲਚੈਲੈਂਜ ਹਨ?

ਅਤੇ ਹੁਨਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੋ।47 ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ
ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਗਏ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਦੋ
ਕਲਾਸਿਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਆਗਸਟੀਨ ਦੇ ਕਨਫੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜੌਨ ਬੁਨਯਾਨ ਦੀਆਂ ਹਨ
ਤੀਰਥ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ।
5 3. ਸਰੀਰਕ ਪਛਾਣ
ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਸਬਸਟਰੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ;
ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਸਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ

ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ, ਅਤੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵੀ ਤੱਥ ਹੈ, ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇੱਕ ਸਪੇਸੀਓ-ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਪੇਸੀਓ-ਟੈਂਪੋਰਲ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ
ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਯਾਨੀ, ਸਾਰੇ
ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ
ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਰੀਰਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ
ਇੱਕ ਸਪੇਸੀਓ-ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ
ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਜੋ ਕਿ ਹੈ
ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਪਰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਉਹੀ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਸਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ। 48
ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਵਰਿੰਗ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ
ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ, ਅਤੇ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ
47 ਵਾਰਡ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ, . 307
48 ਕੈਰੋਲਿਨ ਵਾਕਰ ਬਾਈਨਮ, ਪੱਛਮੀ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਵੇਖੋ,
200 1336 1995 – (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ,)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਣੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ
"ਇੱਕੋ ਸਰੀਰ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ-
ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੜਨ ਅਤੇ
ਫਿਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀ ਹੈ
"ਚੀਜ਼ਾਂ।"
5 4. ਅਸੀਂ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ
ਪਿਛਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਸਮੱਗਰੀ" ਸਲਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਜਾਣੋ ਕਿ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਅਵਤਾਰ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ
ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ) ਲਈ ਸਬਸਟਰੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ
ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ,) ਚੱਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ-
ਸਾਡੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ
ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ।
ਭਾਵ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹਾਂ

ਮੌਜੂਦਾ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣੂ, ਦੋਵੇਂ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਗਵਾਹ ਅਤੇ
ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਦੁੱਖ-ਦਰਦ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ।49
ਭਾਵੇਂ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਧਾਰਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ
ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਯੁੱਗ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਪੂਰਣ ਹਨ, ਅਤੇ
ਐਸਕਾਟਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਮਸੀਹ। ਇਹ ਹੁਣ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੀਨ ਸੰਕਲਪ
"ਰਿਆਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" (ਐਕਸੌਸੀਆਈ ਅਤੇ ਡੁਨਾਮੀਸ) ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੱਧਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਦੂਤ ਅਤੇ ਭੂਤ, ਸਗੋਂ
(ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ) ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। (ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਗੂੰਜ ਹੈ
ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ।) ਇਹ ਪੁਨਰ-ਸੰਮੇਲਨ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ-
ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਾਜਿਕ ਨੈਤਿਕਤਾ।

49 ਵੇਖੋ ਰੌਬਰਟ ਜੇ. ਰਸਲ, "ਐਂਟਰੋਪੀ ਐਂਡ ਈਵਿਲ," ਜ਼ਾਇਗਨ, : ( ): – . 19 4 1984 449

142

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਅਧੀਨ-
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਖਾਧਾ - ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜੀਵ ਹਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:15-17), ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹਨ
ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:1-3; ਗਲਾਤੀਆਂ 4:1-11)। ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ
ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਿੱਤ। ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਜਿੱਤ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:15 ਵਿੱਚ ਹੈ: "ਉਸਨੇ ਰਿਆਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਹੱਥੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"
ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣਾਈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ"
(RSV) ਇੰਜੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਬਿਰਤਾਂਤਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ "ਰਿਆਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ;
ਸਗੋਂ ਉਹ ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਤੇ ਕੈਫੇਸ ਅਤੇ ਪਿਲਾਤੇਸ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਵੀ
ਮਸੀਹ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਾਜ ਹੈ
ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ
ਅਸੰਭਵ ਹੈ-
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ

ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਬਹਾਲੀ, "ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ
[ਮਸੀਹ], ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ" (ਅਫ਼. 50 : NRSV)

1 10

ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਕਤੀ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਸਥਾਗਤ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ -
ਤਖਤ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ, ਸ਼ਾਸਕ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਾਨੂੰਨ - ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਟੋਈਚੀਆ।
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੱਤ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਨਵਾਂ ਨੇਮ। ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਭੌਤਿਕ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ,
ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਮੁੱਢਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ, ਉਪਦੇਸ਼
ਯਹੂਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।51 ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਸਮਕਾਲੀ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਨੁਵਾਦ "ਮੂਲ ਆਤਮਾਵਾਂ" ਹੈ।
ਵਾਲਟਰ ਵਿੰਕ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ "ਐਲੀਮੈਂਟ" ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਹੈ
ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ; ਜੇਕਰ ਸਟੋਈਚੀਆ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੰਦਰਭ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
ਵਿੰਕ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:8 ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਟੋਈਚੀਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ("ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ
50 ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਨੈਤਿਕਤਾ, – .
173 6
51 ਵਾਲਟਰ ਵਿੰਕ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮਕਰਨ: ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ
(ਫਿਲਾਡੇਲ੍ਫਿਯਾ: ਕਿਲ੍ਹਾ, 1984), 67।

143

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਮੂਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ") ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਖੋਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਭੌਤਿਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੱਤ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸਿਧਾਂਤ।52 ਵਿੱਚ
ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪ-ਪਰਮਾਣੂ ਕਣਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਤੱਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਹਾਂਗੇ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੈਕਲੇਂਡਨ ਦੀ ਇਸ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਜੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ
ਯਿਸੂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕੁਝ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ। ਇਹਨਾਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਜਦੋਂ ਕਿ "ਅਧਿਕਾਰ" ਅਤੇ "ਸ਼ਕਤੀ" ਵਰਗੇ ਐਬਸਟਰੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।53 ਅਸੀਂ
ਹੁਣ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ।
ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਲੱਭੋ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਥੀਸਿਸ: (1) ਇਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹਨ
ਜੀਵ। 54 () ਫਿਰ ਵੀ, 2 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਝ ਦੇ ਉਲਟ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ
ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਦਲ ਗਏ, ਪਰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ
ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਲਈ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਹਨ;
ਉਹ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਜ਼ਾਦ, ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।55
(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਡੀਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਿ ਉਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਜਿਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
52 53 ਇਬਿਡ. , . ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਨੈਤਿਕਤਾ, . 74 174
54 "ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ" ਦੀ ਮੇਰੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ
ਭਾਵ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹਨ
ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣੇ ਹਨ
ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
55 ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ।
ਬਿਲਕੁਲ।

ਕੀ ਹੈਫਿਲੋਸੋਫਿਕੈਲਚੈਲੈਂਜ ਹਨ?
ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜੀਵਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ,
ਮਹਿਮਾਮਈ ਸਰੀਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ (ਜਾਂ ਵਧੇ ਹੋਏ) ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਭਵਿੱਖ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਡਾ ਗਿਆਨ ਹੈ

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਉੱਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਸਕਾਟਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ (ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ
"ਕੁਦਰਤ" ਫਿਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ) ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟੇਬਲ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੇਂਦਰੀ ਹੈ
ਰਾਜ ਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਨਰਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ
ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ
ਪਾਚਨ, ਮੈਟਾਬੋਲਿਜ਼ਮ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਾਰੇ।
ਲੁਡਵਿਗ ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਜੀਵਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਬਿਤਾਇਆ।
ਅਰਥਪੂਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ; ਉਸਦੇ ਨੈਤਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹੈ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ।56 ਇਸ ਲਈ, ਉਹ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਬਾਰੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਹੁੰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।57 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ-ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੰਵਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਫਲਦਾਇਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ-
ਵਿਗਿਆਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਐਸਕਾਟੋਲੋਜੀ ਦਾ। 58

6. ਸਿੱਟਾ

ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ: ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਹਨ,
56 ਬ੍ਰੈਡ ਜੇ. ਕੈਲੇਨਬਰਗ, ਐਥਿਕਸ ਐਜ਼ ਗ੍ਰਾਮਰ: ਚੇਂਜਿੰਗ ਦ ਪੋਸਟਮਾਡਰਨ ਸਬਜੈਕਟ (ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ:) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ ਪ੍ਰੈਸ, 2001)। 57 ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ। 58 ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਲਈ, ਨੈਨਸੀ ਮਰਫੀ, "ਦ
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ: ਐਸਕੈਟੋਲੋਜੀਕਲ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਗਿਆਨ, " ਟੇਡ ਪੀਟਰਸ, ਰਾਬਰਟ ਜੌਨ ਰਸਲ, ਅਤੇ ਮਾਈਕਲ ਵੇਲਕਰ, ਸੰਪਾਦਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ: ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਐਮਆਈ: ਈਰਡਮੈਨਜ਼,
2002 202 18), –, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਅੰਗ?
ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਅਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਕਾਸ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਈਸਾਈਆਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਗੁਆਉਣਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਭੌਤਿਕ ਰਚਨਾ।

ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕੀ ਕਟੌਤੀਵਾਦ ਹੈ।
ਆਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰਕ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ
ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ
ਆਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੂੜ ਤੋਂ ਬਣੇ ਜੀਵ ਰਹੇ ਹਨ
ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਦਮੀ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ?
ਜੇਮਜ਼ ਡਨ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਇਸ ਖੰਡ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ:
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵ ਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਕਈ ਮਾਪਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਾਂ
ਸਮਾਜਿਕ, ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ
ਰਿਸ਼ਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਾਧੂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੋਂਦ। ਸਾਡਾ ਮਾਸੂਮ ਹੋਣਾ ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਦੀ
ਅਟੱਲਤਾ, ਸਾਡੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ
ਇਹਨਾਂ ਭੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ
ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਸੋਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।
ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ। ਅਸੀਂ ਜੀਵਤ ਜੀਵ ਹਾਂ, ਜੀਵੰਤ
ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਹੱਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ
ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਦਰਲੀ ਡੂੰਘੀ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ। ਪੌਲੁਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋ ਕੇ ਕਹੇਗਾ
ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ: "ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ" (ਜ਼ਬੂ. 59.)। 139 14
59 ਜੇਮਜ਼ ਡੀ. ਜੀ. ਡਨ, ਦ ਥੀਓਲੋਜੀ ਆਫ਼ ਦ ਅਪੋਸਟਲ ਪੌਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਐਮਆਈ:
ਏਰਡਮੈਨਸ,
1998 78),.

ਮੇਰਾ ਇੱਥੇ ਟੀਚਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਜੀਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਸਮਾਜਿਕਤਾ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਕਰੋ
ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਸੋਚ, ਜਾਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ

ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਾਡਾ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਸਵੈ-ਭਾਵ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ
"ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਹਕੀਕਤ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ
ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ।

ਇੰਡੈਕਸ

ਪਰਉਪਕਾਰ 50 –1, 118–21 ਕਾਰਣ
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਆਤਮਾ ਵੇਖੋ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਤਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ 73, 74, 129
ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ, ਈਸਾਈ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ/ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਦੇਖੋ 73, 78–85, 90, 98,
ਕੁਦਰਤ, 100, 106, 130 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ
ਭੁੱਖ 15, 59, 146 ਬਨਾਮ ਕਾਰਨ 104
ਸੈਂਸ 59, 96, 108 ਟਰਿੱਗਰਿੰਗ ਬਨਾਮ ਸਟ੍ਰਕਚਰਿੰਗ 81
ਐਕੁਇਨਾਸ, ਥਾਮਸ 14–15, 41, 42, 56–68, 92, ਚੈਲਮਰਸ, ਥਾਮਸ 53–4
96 110 88 9 92 3 118, ਚਿੰਪੈਂਜ਼ੀ – , – ,
ਅਰਸਤੂ 12, 13, 41–2 ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ 24–6
ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ 40–1 ਆਤਮਾ 26
ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ 4, 40–1, 44, 73–4, 76, 107, 115, ਚਰਚਲੈਂਡ, ਪੈਟਰੀਸ਼ੀਆ 94
125 129 64, ਕਲੈਪਰੇਡੇ, ਐਡੁਆਰਡ
ਆਗਸਤੀਨ 14, 30–1, 47, 114, 124 ਕਲੋਨਿੰਗ 1
ਹਾਲਾਤ, ਸੀਮਾ/ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ 79–80, 83
ਬਾਰਥ, ਕਾਰਲ 9 ਕੂਪਰ, ਜੌਨ ਡਬਲਯੂ. 19–20
ਵਿਵਹਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ 92, 95, 97 ਚੇਤਨਾ 59–61, 134–7
ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ 7–9, 11, 16–22 ਕੋਪਰਨਿਕਸ 40, 44
ਬਾਈਡਿੰਗ ਸਮੱਸਿਆ 63 ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨ, ਮੱਧਯੁਗੀ 41–3, 124
ਅੰਨ੍ਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ 60 ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਕਲਪ 133, 141
ਬਲੂਮ, ਹੈਰੋਲਡ 33 ਕੋਇਨ, ਜਾਰਜ 117
ਬਾਡੀ 19, 29, 36, 125, 132, 134, 139–40, 141–2 ਕ੍ਰਿਕ, ਫਰਾਂਸਿਸ 71
ਦਿਮਾਗੀ ਅਧਿਐਨ ਕੁਲਮੈਨ, ਆਸਕਰ 10
ਬੋਧਾਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ 61–4
ਭਾਸ਼ਾ 65–6 ਦਾਮਾਸੀਓ, ਐਂਟੋਨੀਓ 66–7, 92, 138–9
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ 67 ਦਮਾਸੀਓ, ਹੰਨਾ 67
ਸਮਾਜਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 63–4, 67, 94, 133–4 ਦਾਂਤੇ 42
ਬ੍ਰਾਊਨ, ਵਾਰਨ 95 ਡਾਰਵਿਨ, ਚਾਰਲਸ 40, 48, 51–2
ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਲੈਸਲੀ 63–4, 94, 133–4 ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ, ਸਮਾਜਿਕ 51–5
ਬੁਡਨੀ, ਸਾਈਮਨ 16 ਡੀਕਨ, ਟੈਰੇਂਸ 88–9
ਬੋਲਟਮੈਨ, ਰੁਡੋਲਫ 10 ਮੌਤ 29, 146

ਦੇਵਵਾਦ 126
ਕੈਲਵਿਨ, ਜੌਨ 16 ਡੇਲ ਕੋਲੇ, ਰਾਲਫ਼ 26
ਕੈਂਪਬੈਲ, ਡੋਨਾਲਡ 81–2, 83 ਡੈਮੋਕ੍ਰਿਟਸ 41

ਮੈਂ ਅਤੇ ਐਕਸ
ਡੇਨੇਟ, ਡੈਨੀਅਲ 60, 90, 124 ਭੌਤਿਕਵਾਦ, ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਵੀ ਵੇਖੋ
ਡੇਕਾਰਟਸ, ਰੇਨੇ' 22, 45, 47, 48, 71, 72, 112–13, ਦੀ ਸਥਿਤੀ
125 137 29 112 137 45, ਐਸਕਾਟੋਲੋਜੀ,, –
ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ 74, 77, 78, 79, 105–7, 129, 131 ਯਹੂਦੀ 20, 29
ਜੈਵਿਕ 89, 91, 104 142–5 ਦਾ ਗਿਆਨ
ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਕਾਰਣ ਵੇਖੋ, ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ; ਪੌਲੀਨ 29–30
ਕਟੌਤੀਵਾਦ, ਕਾਰਣਵਾਦ, ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਵੇਖੋ;
ਜੈਨੇਟਿਕ 106 ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ
ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ 72, 78, 98, 103, 106–7 ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ, ਵੇਖੋ ਐਸਕਾਟੋਲੋਜੀ; ਮੌਤ
ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ;
ਭੂਤਕਾਲ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ 74 ਆਤਮਾ, ਅਮਰਤਾ
ਸਮਾਜਿਕ 101, 103, 106 ਨੈਤਿਕਤਾ 102, 137–9, 142
ਡੀ ਵਾਲ, ਫ੍ਰਾਂਸ 50-1, 55 ਈਸਾਈ 120, 121, 138-9
ਵਿਵੇਕ 123 ਨੈਤਿਕ ਤਰਕ ਵੀ ਵੇਖੋ; ਨੈਤਿਕਤਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ 35–6, 111, 123–32 ਵਿਕਾਸ 4, 40, 48–55, 116–17, 127
127-8 ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਬਿਰਤਾਂਤ
ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਖਾਤਾ 126, ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪਛਾਣ 63, 67, 134
127 131 51 144, ਪਤਝੜ,
ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ 129 ਫੈਰਰ, ਆਸਟਿਨ 36, 78–9
ਕੁਆਂਟਮ ਘਟਨਾਵਾਂ 131–2 ਫੀਡਬੈਕ ਲੂਪ 84, 86, 87, 99, 100 ਰਾਹੀਂ
ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਕਾਰਣ ਦੁਆਰਾ 130 ਫਲਾਨਾਗਨ, ਓਵਨ 46, 47
ਡੌਲਫਿਨ 92 ਰੂਪ/ਵਿਚਾਰ
ਫ੍ਰੇਟਸਕੇ, ਫਰੈਂਡ 81 ਅਰਿਸਟੋਟਲੀਅਨ 13, 41 –2, 45–6, 47
ਦਵੈਤਵਾਦ 2, 10, 45, 71, 128, 132, 139 ਪਲੈਟੋਨਿਕ 12–13, 41
112– 15 ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ 5, 67, 72, 84, 91, 102– 9
ਸਰੀਰ-ਆਤਮਾ 2 ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 96, 104–5, 108, 109
ਕਾਰਟੇਸੀਅਨ 11, 102–5 ਦੀਆਂ 22 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ
ਯੂਨਾਨੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਵੇਖੋ, ਵਿਲੱਖਣ ਮਨੁੱਖੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 117
ਸੰਪੂਰਨ 10 ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 107-9
ਮਨ-ਸਰੀਰ 2 ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 107-9

ਪਲੈਟੋਨਿਕ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਵੇਖੋ, ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ
ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ 28 ਗੇਜ, ਫਿਨੀਅਸ 67, 92
ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ 40, 55 ਗੈਲੀਲੀਓ 40
ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਸਬੂਤ ਟੈਕਸਟ 19–20 ਗੈਰੇਟ, ਬ੍ਰਾਇਨ 138
ਡਨ, ਜੇਮਜ਼ 21–2, 26, 146 ਜੈਨੇਟਿਕਸ 49, 119
ਗਿਲਮੈਨ, ਨੀਲ 29
ਇਕਲਸ, ਸਰ ਜੌਨ 116 ਨੌਸਟਿਕਵਾਦ 33
ਰੂਪ 139–42, 146 ਟੀਚਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ 85, 88, 89, 94, 96, 104
ਉਭਾਰ/ਉਭਾਰਵਾਦ 57, 78, 85, 107 ਪਰਮਾਤਮਾ
ਭਾਵਨਾ 15, 104, 117, 120–1, 123, 138, 146 ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਰਿਆ ਵੇਖੋ
ਮਿਰਗੀ ਅਤੇ ਧਰਮ 67 ਸਿਧਾਂਤ 23-4
ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ 47 68 ਦੀ ਹੋਂਦ
ਅਰਸਤੂ ਦੇ 47 ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ 5, 14, 15, 70, 111 ਨਾਲ,
ਆਧੁਨਿਕ 47 118, 120, 121–3, 132, 147
150

ਮੈਂ ਅਤੇ ਐਕਸ

27, 35, 137, 139–40 ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਦਾ ਰਾਜ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵੇਖੋ
ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ 119 ਨਵਾਂ ਨੇਮ 9, 19 –22, 118
ਗੋਏਟਜ਼, ਸਟੀਵਰਟ 74, 113 ਪੌਲੀਨ 22, 146
ਗ੍ਰੀਨ, ਜੋਏਲ 20 ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਸਮਕਾਲੀ 3, 71–2
ਗੁੰਡਰੀ, ਰਾਬਰਟ 18 ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵੇਖੋ
ਪਲੈਟੋਨਿਕ 12–13
ਹਾਗੂਰਟ, ਪੀਟਰ 65 ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਬਾਈਬਲੀ, ਇਬਰਾਨੀ, ਨਵਾਂ ਦੇਖੋ
ਹਰਕ, ਜੀ. ਸਾਈਮਨ 99-100, 138 ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ
ਹੈਮੈਕ, ਐਡੋਲਫ 1, 8 ਸਟੋਇਕ 12
ਹਾਸਕਰ, ਵਿਲੀਅਮ 20, 75 ਥੀਓਲੋਜੀਕਲ 9-10
ਹੌਰਵਾਸ, ਸਟੈਨਲੀ 138 ਥੌਮਿਸਟ 14-15, 56-68
ਹੇਬ, ਡੋਨਾਲਡ 62 ਟ੍ਰਾਈਕੋਟੋਮਿਸਟ 2-3, 71
ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦਵੈਤਵਾਦ; ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ; ਅਦਵੈਤਵਾਦ;
12 ਹੋਣ ਦਾ, 49–50, 124 ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦ
ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ/ਵਿਗਿਆਨ 56-7, ਮਨੁੱਖੀ ਉਤਪਤੀ 48-9
74 129 13 14 41 2, ਹਾਈਲੋਮੋਰਫਿਜ਼ਮ,, –
ਹੌਬਸ, ਥਾਮਸ 44
ਹਾਜਕਿਨ-ਹਕਸਲੇ ਕਾਨੂੰਨ 75, 107 ਇਬਨ ਸੀਨਾ 61
ਹੋਮਿਨਿਡ/ਹੋਮਿਨਿਡਜ਼ 48 ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ 2, 8

ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ 5, 40, 48– 51, 65, ਪਛਾਣ, ਨਿੱਜੀ, ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ ਵੇਖੋ
111 116 23 125, – ਦੀ ਤਸਵੀਰ
ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮਾਪਦੰਡ 117, 121 ਅਵਤਾਰ 25
ਵਿਗਿਆਨਕ ਮਾਪਦੰਡ 117–18 ਜਾਣਕਾਰੀ 84, 86
ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਾਪਦੰਡ 116–18 ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ 24, 44
ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ, 1-4 ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ
ਅਰਸਤੂਵਾਦੀ 12, 13 ਸਰਗਰਮ 65
ਪਹਿਲੂ ਬਨਾਮ ਭਾਗੀਦਾਰ 21– 2, 39 ਪੈਸਿਵ 65
ਆਗਸਟੀਨੀਅਨ 14 ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਮਨ-ਸਰੀਰ, ਮਨ-ਸਰੀਰ ਵੇਖੋ
ਬਾਈਬਲ 3, 4, 6 –10, 16–22, 39, 55, ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਵੇਖੋ
ਇਬਰਾਨੀ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਅਵਸਥਾ 15-16, 20, 23, 142
ਕੈਥੋਲਿਕ 11, 15, 16, 116–17 ਅਨੁਭਵ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ 112–15
ਈਸਾਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਵਨਾ 30-5, 45, 124
13-14 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਇਸਲਾਮੀ ਵਿਦਵਤਾ 14, 61 ਵੀ ਵੇਖੋ।
ਰੂੜੀਵਾਦੀ 3, 11
ਮੱਧਯੁਗੀ 14-15 ਜੀਵਸ, ਮੈਲਕਮ 68
ਲਿਬਰਲ 3 ਜੇਨਸਨ, ਰਾਬਰਟ 25–6
ਸੁਧਾਰ 15–16 ਯਿਸੂ 24–6, 27, 34, 35, 120, 140, 143, 144
ਐਪੀਕਿਊਰੀਅਨ 12 ਜੌਨ ਪੌਲ II 116–17
ਉਤਪਤ 18, 125 ਵਿੱਚ ਜੌਹਨਸਨ, ਔਬਰੀ 24
ਯੂਨਾਨੀ 8, 11-13 ਜੁਆਰੇਰੋ, ਅਲੀਸੀਆ 82
ਇਬਰਾਨੀ 8–9, 17–19, 24, 29
6-10 ਕਾਂਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਇਮੈਨੁਅਲ 8, 119
ਸੰਪੂਰਨ 10, 16, 24, ਮੋਨਿਜ਼ਮ ਕੈਲਸੀ, ਡੇਵਿਡ 28 ਵੀ ਵੇਖੋ

ਮੈਂ ਅਤੇ ਐਕਸ
ਕੇਨੀ, ਐਂਥਨੀ 66 ਮੈਕਡਰਮੋਟ, ਟਿਮੋਥੀ 61
ਕੇਰ, ਫਰਗਸ 23, 33 ਮੈਮੋਰੀ 65, 95, 114– 15, 124, 132, 134–7, 140
ਕੁਹਨ, ਥਾਮਸ 42–3 ਮਿਡਗਲੇ, ਮੈਰੀ 72
ਕੁਪਰਸ, ਬਰੈਂਡ-ਓਲਾਫ 80 ਮਾਈਂਡ 2
93 ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
ਲਕਾਟੋਸ, ਇਮਰੇ 115 ਅਤੇ ਸੋਲ 2, 45
ਭਾਸ਼ਾ 65–6, 114, 145 ਮਨ–ਸਰੀਰ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ 4, 40, 45–6
ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ 89, 118 ਮਨ, ਸਿਧਾਂਤ
ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ 91 ਕਾਰਟੇਸੀਅਨ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵੇਖੋ,

ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮਨੁੱਖੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਜੋਂ 121–3 ਕਾਰਟੇਸੀਅਨ
ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 93 –8 ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵੇਖੋ
65 ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਊਰਲ ਬੇਸ 124, 127, 128
ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪਰਿਵਰਤਨ 96–8 ਅਦਵੈਤਵਾਦ 2, ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਵੀ ਵੇਖੋ; ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ
ਲੈਪਲੇਸ, ਪੀਅਰੇ ਸਾਈਮਨ 79, 126 ਭੌਤਿਕਵਾਦ; ਭੌਤਿਕਵਾਦ
ਲੈਸ਼, ਨਿਕੋਲਸ 23, 32, 47 ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ 132, 137–9
ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ 74, 77, 78, 79 –80, 85, 107, 125, ਨੈਤਿਕ ਤਰਕ 73, 96–7
128 131 142 5 72 91 107 9, , – ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, , –
ਲੇਡੌਕਸ, ਜੋਸਫ਼ 63, 91-8 ਲਈ 64 ਬੋਧਾਤਮਕ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ
ਲੇਗੋਸ 76 ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 91
ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ 7-8, ਐਸਕਾਟੋਲੋਜੀ ਵੀ ਵੇਖੋ; ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ 107-9
ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੁਨਰ ਉਥਾਨ; ਆਤਮਾ, ਨੈਤਿਕਤਾ 5, 15, 73
ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੀ ਅਮਰਤਾ 118–21
ਜੀਵਨ, ਜਾਨਵਰਾਂ 50–1, 92 ਵਿੱਚ 85, 87 ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ
ਲਿੰਡਬੈਕ, ਜਾਰਜ 33 ਈਸਾਈ 120-1
ਲਵਜੋਏ, ਆਰਥਰ ਓ. 49 ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮਨੁੱਖੀ ਪਾਤਰ ਵਜੋਂ 111,
ਲੋਕੋਮੋਸ਼ਨ 15, 57–9 117, 118
ਲੂਥਰ, ਮਾਰਟਿਨ 16 ਯਹੂਦੀ 120
66 ਲਈ ਨਿਊਰਲ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ
ਮੈਕਇੰਟਾਇਰ, ਅਲਾਸਡੇਅਰ 33, 91–2, 96–8, 99–100, ਮੋਰਲੈਂਡ, ਜੇ. ਪੀ. 20
102 108 138 59 85 6, , ਮੋਰੇਵਿਟਜ਼, ਹੈਰੋਲਡ, –
ਮੈਕੇ, ਡੋਨਾਲਡ 5, 86, 102, 108–9
ਮਾਲਥਸ, ਥਾਮਸ 52–3, 55 ਨਾਗੇਲ, ਥਾਮਸ 60
ਮੈਟਸਨ, ਵਾਲੇਸ 113 ਨਵ-ਅਫਲਾਟੋਨਿਜ਼ਮ 14
ਮਾਮਲਾ, ਨੇਫ਼ੇਸ਼ 9, 17
ਐਸਕੈਟੋਲੋਜੀਕਲ 142–5 ਨਿਊਰਲ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ 83–4, 99
12, 45–6 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਐਟੋਮਿਜ਼ਮ ਵੀ ਵੇਖੋ; ਨਿਊਰਲ ਨੈੱਟਵਰਕ 62, 83–4, 99
ਗਾਈਲੋਮੋਰਫਿਜ਼ਮ ਨਿਊਰੋਸਾਇੰਸ 39, 57–68, 112, 115, 133–4
ਭੌਤਿਕਵਾਦ 1-2 ਨਿਊਬਰਗ, ਐਂਡਰਿਊ 67
ਵਿਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ 2 ਨਿਊਟਨ, ਇਸਹਾਕ 126
ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵੀ ਵੇਖੋ; ਗੈਰ-ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੌਤਿਕਵਾਦ 5, 69–70, 72, 109,
ਭੌਤਿਕਵਾਦ 116, 121–3, 132
ਮੈਕਲੇਂਡਨ, ਜੇਮਜ਼ ਡਬਲਯੂ., ਜੂਨੀਅਰ 25, 36, 125, 139, 72, 109, 111–12 ਨੂੰ
ਚੁਣੌਤੀਆਂ

140 144 57 72 120 1 123, ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, , – ,
152
ਮੈਂ ਅਤੇ ਐਕਸ
112–16 ਕਾਰਕ 73–8 ਦੀ ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ
ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ 121–3 ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ 72, 78, 106–7
10 ਸੁਧਾਰ 15-16 ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨਤੀਜੇ
ਰੈਡੀਕਲ 16
ਮੂਲ 14 ਰਿਸ਼ਤੇ, ਅੰਤਰ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ 118, 132, 139–40
ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ 5–6, 23, 33, 66, 67
ਪੈਲੇ, ਵਿਲੀਅਮ 51-3 ਆਮ ਬੋਧਾਤਮਕਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਵਜੋਂ
ਪੈਨੇਨਬਰਗ, ਵੁਲਫਹਾਰਟ 29 ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ 120, 122
ਪੌਲੁਸ 10, 29–30, 142, 146 ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮਨੁੱਖੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 111, 117,
ਪੀਕੋਕ, ਆਰਥਰ 130 121, 123
ਧਾਰਨਾ 59–61 67 ਦੇ ਨਿਊਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀਕਲ ਅਧਿਐਨ
ਵਿਅਕਤੀ 25, 133, 141–2, ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਵੇਖੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਬੰਧ
ਕੁਦਰਤ, ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 115–16
ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ 6, 69, 112, 132–45 ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੇਖੋ
133-7 ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮਾਪਦੰਡ
ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 137, ਸਰੀਰ ਦੇ 139-40 6, 7-8, 9, 10, 22, 23, 28-30,
137–45 139–40 ਦੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਾਪਦੰਡ
ਪੀਟਰਸ, ਟੈਂਡ 28 ਆਫ਼ ਜੀਸਸ 8, 29, 142
ਫੈਂਟਾਸੀਆ 61–2, 63 ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪਛਾਣ 6, 68, 112, 132–42
ਭੌਤਿਕਵਾਦ 1 –2, 5–6, 44, 109, 121–3 ਰੌਬਿਨਸਨ, ਐੱਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ 8–9
ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 57 ਰੋਰਟੀ, ਰਿਚਰਡ 45
5, 111, 112–16 ਦੀ ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਰੂਅਚ 24, 26
ਨਾਨ-ਰਿਡਕਟਿਵ, ਨਾਨ-ਰਿਡਕਟਿਵ ਰਾਈਲ, ਗਿਲਬਰਟ 71 ਵੇਖੋ
ਭੌਤਿਕਵਾਦ
ਘਟਾਓ 5, 22, 72– 3, 120– 1 ਮੁਕਤੀ 27–30
ਇੱਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ 115–16 ਨਿਓਪਲਾਟੋਨਿਕ ਖਾਤਾ 27
ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ 23–30 ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮ 71, 117, 120, 121, 127,
ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ 130, 145
ਅਰਸਤੂ 40, 42, ਚੋਣ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਕੁਦਰਤੀ 52
ਹਾਈਲੋਮੋਰਫਿਜ਼ਮ ਸਵੈ-ਸੰਕਲਪ 94–5, 97, 118, 123, 136
ਪਰਮਾਣੂਵਾਦੀ/ਆਧੁਨਿਕ, ਪਰਮਾਣੂਵਾਦ ਸਵੈ-ਦਿਸ਼ਾ 73, 84, 85–91, 102, 107 ਵੇਖੋ
ਨਿਊਟੋਨੀਅਨ 126, 128 ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ 86, 102

ਕੁਆਂਟਮ 75, 131–2 ਸਵੈ-ਅੰਤਰਾਲ 89–90, 91, 94, 96, 97, 99,
ਪਾਈਸ XII 48, 116–17 101–2, 104, 108
ਪਲੈਟੋ 12–13, 22, 40–1 ਇੰਦਰੀਆਂ
ਨਿਊਮਾ 8 ਬਾਹਰੀ 15, 59–61
ਰਿਆਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 142–5 ਅੰਦਰੂਨੀ 15, 61–4, 92
ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ 52 ਸੈਂਸਸ ਕਮਿਊਨਿਸ 62, 63
ਜ਼ਬੂਰ 17–18 ਸੈਪਟੁਜਿੰਟ 17
ਮਾਨਸਿਕਤਾ 8, 9, 17 ਸ਼ੀਓਲ 20
ਸਕਿਨਰ, ਬੀ. ਐੱਫ. 106
ਰਾਏ, ਸਕਾਟ ਬੀ. 20 ਸਮਾਜ-ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ 118–21
ਕਟੌਤੀ/ਘਟਾਉਣਵਾਦ 5 –6, 69, 72–3, 129 ਸੁਕਰਾਤ 10

ਮੈਂ ਅਤੇ ਐਕਸ
ਸੋ¯ ਮਾ 10 ਸਟੰਪ, ਐਲੀਓਨੋਰ 44
ਸੋਮੈਟਿਕ ਮਾਰਕਰ 92, 138 ਸਵਿਨਬਰਨ, ਰਿਚਰਡ 112
ਸੋਲ 2, 9, 17– 19, 40, 55, 69, 117, 124, 128
ਜਾਨਵਰ/ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ 13, 15, 48, 57 –64 ਟੈਂਪਲ, ਵਿਲੀਅਮ 36
48, 116, 117 ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਵੀਲਾ ਦੀ ਟੇਰੇਸਾ 31–2, 35
ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ 114 ਟਰਟੂਲੀਅਨ 14
ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 41, 44, 45 ਸਿਧਾਂਤ 53–4
13, 14-15 ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਮਾਨਵ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਫੈਕਲਟੀ/ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਵੇਖੋ
30 ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ 31, 111, ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ 23–30
121 123 124 3 127 8, , ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਬਨਾਮ ਰੂੜੀਵਾਦੀ, –
7-8, 9, 28 ਕੁਦਰਤੀ 51-3 ਦੀ ਅਮਰਤਾ
ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਿਧਾਂਤ 56-7 30-6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਅਤੇ ਮਨ 2, 45 ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ ਵੀ ਵੇਖੋ; ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਿਧਾਂਤ;
ਪੌਸ਼ਟਿਕ/ਬਨਸਪਤੀ 13, 15 ਪਰਲੋਕ ਵਿਗਿਆਨ; ਮੁਕਤੀ; ਤ੍ਰਿਏਕ
ਤਰਕਸ਼ੀਲ 13, 15, 65–8 ਥਾਮਸ, ਓਵਨ 32–5
ਆਤਮਾ, ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਕਾਰਣ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ, ਕਾਰਣ ਵੇਖੋ
ਅਰਸਤੂ 13 ਟ੍ਰਾਈਕੋਟੋਮਿਜ਼ਮ, ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਵੇਖੋ,
ਆਗਸਟੀਨੀਅਨ 14, 114 ਸਿਧਾਂਤ
ਕੈਥੋਲਿਕ 14-15 ਤ੍ਰਿਏਕ 24-6
ਐਪੀਕਿਊਰੀਅਨ 12
ਯੂਨਾਨੀ 11–13, 114 ਵੈਨ ਗੁਲਿਕ, ਰਾਬਰਟ 82–3

ਇਨਵੈਗਨ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ 17-18, ਪੀਟਰ 113
ਪਲੈਟੋਨਿਕ 12–13 ਗੁਣ 138
ਸਟੋਇਕ 12 ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਲ 15, 62, 63–4
ਥੌਮਿਸਟ 14–15, 56–67 ਵਿਸ ਮੈਮੋਰੇਟਿਵਾ 62, 64
ਸਪੇਰੀ, ਰੋਜਰ 79, 81 ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ 57
ਸਪੇਕਸ 87–8
ਸਪਿਨੋਜ਼ਾ, ਬਾਰੂਚ 126 ਵਾਰਡ, ਕੀਥ 140-1
ਆਤਮਾ 2, 12, 32, ਨਿਊਮਾ ਵਾਈਟਲੀ, ਡੀ. ਈ. ਐੱਚ. 21 ਵੀ ਵੇਖੋ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ 22, 24, 26 ਵਿਰਿੰਸ, ਡੇਵਿਡ 133
ਆਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸਟੋਲੋਜੀ 26 ਇੱਛਾ 14, 65, 66–7, 96, 110
ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ 14, 27, 30–6 ਵਿਲੀਅਮਜ਼, ਬਰਨਾਰਡ 135–6
ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 32–3 ਵਿੰਕ, ਵਾਲਟਰ 143–4
ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਨਾਮ ਬਾਹਰੀ 30-5 ਵਿਟਗੇਨਸਟਾਈਨ, ਲੁਡਵਿਗ 75, 113-14, 145
ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ 34 ਵੋਲਟਰਸਟੋਰਫ, ਨਿਕੋਲਸ 120, 121
ਸਟੋਈਚੀਆ 143–4
ਸਟ੍ਰਾਸਨ, ਪੀ. ਐੱਫ. 133, 139 ਯੰਗ, ਰਾਬਰਟ 54